

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ।

ଦୁଃଖର କାଳ ହେଉ କାହିଁ । କମେଟିର ମେନ୍‌ବର୍ମାଙ୍କ କାଳେ କାଶର ବୈଠକ ଥିଲା ଏବଂ ପରିବାର ଗୋପନୀୟ ହେଉଥିଲା । ବାସ୍ତଵରେ ଅଧିକାନ୍ଦକ ଅବଶ୍ୱରୁ ପାର୍ଶ୍ଵ ପରିବାର ଥିର୍ଯ୍ୟକ ଦୟାରୀ ଅପରାଧ କରିବା ନୁହେ । ଅପରାଧ କିମ୍ବା ଅପରାଧ ସାନ୍ତି ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୀ ଦୁଃଖଜନକ ହୋଇଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣମନ କାହା ଜୀବିବା ବୁଥା । କଷ୍ଟକ
କୁଶକ ଅଧ୍ୟେ ଅଥବା କ ୫୦୦୦ ମର ଅପଳ ବାପଥିଲୁ ଏକ କାହା ନିଷ୍ଠି କରିବାରୁ ଆହୁରି ମା ଯାଏ ସ ଲାଗିବ । ଅପରାଧ ହେଉ ମନୀ ଆଦୟ ତ ଦେବାନ୍ତ ମହାକଷ୍ଟରାଜିଟିର ବନ୍ଦବନ୍ଦି ଖାଲି ଏହି ପୁରୁଷର ମନ୍ଦିର ମେଚଳ ପାଇବାର କଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ।

ଦୁଃଖ ସହିତ ଅବସଥ ହେଲୁ ଯେ ଶାରୀ
ଚିକଣାକଳ ଗଜ ପୁଷ୍ପ ଶୁଦ୍ଧବାର ସନ୍ଧ୍ୟାଦେବଙ୍କେ
ବାହାର ଅଶ୍ଵର କଲିକଳା ନିବର୍ଣ୍ଣ ଦେଲୁର
ମଠାରେ ଦେବ ତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି । ବାହାର ର
ଅଶ୍ଵର ବଳ ଥିଲା । ମୂରିର ଅଳ୍ପର ପୁଷ୍ପ
ଦେବ ଦେବେନ୍ଦ୍ରଦେବର ମୁଣ୍ଡିପାତା ମଂସୁ ଘଣ୍ଠା
ଦଳୁ ତାବ ଦହିଲେ କି କେଉଁ ଦାର୍ଶକ ନାହିଁ
ଏବି ମେଘୁ ଉଚ୍ଛବିତରେ ଶାରୀ ମହୋଦୟ
ଆମେରବା ଏବି ଲିତ୍ତବ୍ରେଯ ନାନାଶ୍ରାନ୍ତ ଦ୍ରୁମଣ
ଦର ହତୁ ଧରିଯାଇବି ସନ୍ଦର୍ଭାୟ ବଢ଼ିଗା ପ୍ରଭାବ
ଦ୍ଵାରା ଦତ୍ତ ଉତ୍ସାହ ଗଜ କରିଥିଲେ ଏବି
ଅରେକି ଦତ୍ତେଣୀୟ କଳ ନାହିଁ ଦାତାର ଅକ୍ଷ
ଦୋଷଥ୍ଵରେ । ପ୍ରଦେଶ ବସ୍ତର ଶାୟ ବ ୧୦ ର୍ଗ
ପର ନ ଥିଲା ।

ଏହି କଥାରେ ପାଇବାରେ କୁଣ୍ଡଳ ଦୂରିର
ମେଲୁ ପାଇବା ମାତ୍ରାରୁ ଗହିରେ ଦେଖିଲୁ
ଯେ ପ୍ରଥମ ଶୈଶିଳ ମାତ୍ରି କୁଁ୧୯୩୫ ମୁହଁର
ଦୂରି ପାଇବା ପ୍ରଥମାନଙ୍କ ପାଇବା ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରଥମ ଉପର ସୁଲଭ ଏହି ପ୍ରସ୍ତରେ ବଳିବଳା
ହୃଦି ବଳିବଳ ସୁଲଭ ଏହି ଜୀବର ମାମ
ରେ ଆଶିଲୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣୋଟି ଦୂରି ଦେଖିଲୁ,
ଏହି ଦୂରି, କୃତିକରି ପରିଚିତ ବଳିକରି ପରିଚିତ
ପାଠେ ପାଇଅଛି । ଏହିର କୃତିକାରୀଙ୍କ ଯେ
ଏଥର ଏଥାକୁ ପରିଚାରେ ସମ୍ମୁଦ୍ରରେ
ଛଇନ କଳ ସୁଲ ପ୍ରଥମ ଦୋଷିଅଛି ଏକ
କଳିବଳା ସହିର ଗୋଟିଏ ସୁଲୁର କାହିଁ ଛଢି
ଅଛି ଦେଇ କେମନ୍ତ ମୋରିବା ଦେଖାଇ ପାଇ
ନାହିଁ । ସୁରକ୍ଷା ଏବେବେ ମୋପଥଲର ସୁଲ
ଦେଇବଳାକୁ କିମ୍ବା ପାଇଅଛି ।

ଲୁହର ମୁଣ୍ଡକୁ ପୀତା କମାଇବ ଅଧେନ୍ୟ
ବେଳଥିବାର, ଦୂର ସମାଗ୍ରେ ପଢ଼ିବିଲ ବିଲାବରୁ
ଆୟଥରୁ ଏକ ପାହା ଶୁଦ୍ଧ କରି ଏ ଦେଖି
ବାସିମାତେ ଅପାର ଅବଳି ଲାଭ କରୁଥିଲାନ୍ତି ।
ଗର୍ବ ଲା ନ ନିଖିଲେ ମହାମାନ୍ୟ ଗର୍ଭରୁ
ଜେଳରି ସିମଳାଠାରୁ ଭାବିଯାଇଲେ ସମ୍ମରଙ୍ଗୁ
ତଣାଇଥିଲେ ଏ ଭାବିବିର ପୀତାର ବିହଦ ଦୂର
ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଲୁହର ବାସିମାତେ
ଚନ୍ଦ୍ରାବ ଧେଷ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏହି ସେମାନ୍ୟ ଅଚ୍ୟା
ଥିବ ପରିଲ ଅନ୍ୟକ କଣାରେ ଶୁଦ୍ଧର ଧଳିଦିନାତା
ଦେଇ ପାହାକର ଶୀଘ୍ର ଅଧେନ୍ୟ ଏହି ପାର୍ଵତୀର
ମଳର ସକାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ବରୁଥିଲାନ୍ତି । ଏହା
ସବାକୁରୁପୁଣ୍ୟ ସମାହରେ ସମାପ୍ତ ମହୋଦୟ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାତି ଦେବାର ଏହି କମାରତ ଭାଲ
ଦେବାର ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଇଲାନ୍ତି । ଯନ୍ମାତକ ଶରତ
ଏତେତେଇ ଭାଲ ହୋଇଥାନ୍ତି ସେ ଅସନ୍ନା ଅଗ୍ରମ୍
ମାତ୍ର ଲା ୫୫ ମିନ୍ ମଧ୍ୟରେ ଅଳଖେତ ଦେବାର
ଏହିପ୍ରକାର ପ୍ରିଯ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏହି ଧର୍ମପାଦ
ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ଏହି ବୈଜ୍ୟସ୍ଥାପନର ବିଲାବ
ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ ଦର୍ଶମାର ପ୍ରକଳ ଦେଇଥାନ୍ତି ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦିନ ସହିତ ଅବଶଳ ହେଲୁ
ଯେ ସମ୍ବଲପୁରର ଅଧୀନିତ କବେଳୁରେ
ଶୈଥା ଗ୍ରାସ ପ୍ରତିବିତ ହେବା ଫର୍ମ୍ୟୁରେ ସମ୍ବଲପୁରବାସିମାତେ ଲାଗିଥା ଏକମେହେବୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚାରୀ ପାଦ
ଠଠାଇଥିଲେ ବାହା ସପାନ ଦେଇଥାରୁ ଏକ
ଆବେଦନକାରୀମାନ୍ଦୁ ଜଣାଇ ଦିନ ମାତ୍ରପରୁ
ତ ସତ ୧୯୦୩ ମାର୍ଚ୍ଚ ତାନ୍ତ୍ରିକ ମାସ ପ୍ରଥମ
କାରିତରୁ ଶୈଥାମାତ୍ର ପ୍ରତିବିତ ହେବା ଏଥୁ
ମଞ୍ଚରେ ଦକୋଷ୍ଟ ବିଜ୍ଞାନର କାରିତପଦ ଶୈଥା
ପାଇଁ ଲେଖା ଦେବାର ଅବମ ଦେଇଥାରୁ
ସମ୍ବଲପୁରବାସିମାତେ ଏହି ଅକରନ୍ତର ସମ୍ବଲପୁର
ପାଇଁ ବାରତାଦିମୋଗେ ମହାମାନ୍ୟ ଗନ୍ଧୀର
ଦେଇଲାଇ ଏହି ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ତଥ କିମ୍ବାତ୍ତୁ
ଭଲ ନିକଟରେ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରତାଙ୍କ ଦିବଥିଲୁଗୁ
ମହାମର ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ବାହାରୀ ଏହି ସମ୍ବଲପୁର
ପ୍ରତାଙ୍କର ଏହା ସମ୍ବଲପୁର କାହିଁବ ସମ୍ବଲପୁର
ଭଲମାନୀଦିର ଅଶେଷ ଦୂରଜ୍ଞତାର ଲାଜୁ
ଦେଇଥିଲୁଗୁ ଏହି ଏଥୁମାର୍ଯ୍ୟ ବାହାରୀର ନା
ଡ଼େଶରେ ତର ସୁଭାଗ୍ରୀୟ ହେବା ସେ ସମ୍ବଲପୁର
ସୁଭାଗ୍ରୀୟ ଗୋଟାଏ ଅକାୟ ବ୍ୟାହପ୍ରାୟ ଭୂତା
ଦେଇ ଏହି ଜ ପ୍ରକାର କରିଥିଲୁଗୁ ତ ଯେବେ
ବିଜ୍ଞାନପ୍ରଦ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଲୋକବଳର ସେ ମାତ୍ର
କାହା ବାହାର ଦେତାର ଅଧୀନିତ କାହା
ଦେଇ ଏହି ଭଲ ଦେଶୀୟ ଦର୍ଶନପଦକ ସୁରକ୍ଷା
ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତର ଅନ୍ତରୀ ହେବ ବାହି ।

“ପିଲାବଜୁ” କମରେ ଖଣ୍ଡବ ତେବୁଆ
ସାଧୁହବ ସମ୍ପଦପଥ ଗଞ୍ଜାମ ଜଳ ଭାଗୀ ନଗା
ରହୁ ଲାଭାପନାର ଅରମ୍ଭ ଦୋଷପତ୍ର ଏବଂ
ଅମେଲାକେ ବହୁର ଦୂର ସଙ୍ଗେ ପାଇବାର
ଦୃଢ଼କଳାଶହୁବ ସ୍ଥିତାର ଦୂରଥିବୁ । ଏହା
ସୁପର ଉଦ୍‌ଦେଶ ଏ ପୃଷ୍ଠା ଅର୍ଥାତ୍ ତେବୁଆ ଓ କବ-
ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଚାନିରେ ଜଳକୋଟ ସନ୍ତ୍ରେଷରେ
ମୃଦୁତ ଦୋଷପତ୍ର ଏବଂ ତାରେ ମୂଳ୍ୟ ଜାବ-
ମାରୁଳ ସହିତ ଟଙ୍କ ଧୀର୍ଘ ଦୋଷପତ୍ର ଯାହିଁ
ଅଗାମୀ ଛୁଟୁଇ ମାସ ଜାଟି ଦୂର ପୁରୀ ରେଣ୍ଡି-
ମାଟେ ଦେଖା ପଠାଇ ଜ୍ଞାତକ ଦେବେ ସେମାନେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଭାବୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦେଇବେ । ସମ୍ମାନ-
ସୁର ହତେଷଶୀର ଭୁବନ୍ଦୀପାତ୍ର ସପରତତ
ପଣ୍ଡିତ ଜଳମଣି ବିଦ୍ୟାଭିହୁ ଏହାର ସଫାଦକ
ଅଛନ୍ତି । ପୁରୁଷ ଏହାର ଜାତା ଓ ବିଷୟ ସମ-
ବିନ୍ଦେ ଅଧିକ ପରିମ୍ବନ୍ଦେଲାର ଅକଳ୍ୟାନ ବାହୀନ
ଜଞ୍ଜାମ କିମ୍ବା ତେବୁଆ କାହିଁ ବେଳେହେ ମାତ୍ରାଜ-
ଶାର ସମାଧିପଥ ଧେଠାରେ ଥିଲେ ୦ ସୁଲା ।
ପ୍ରାୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେଲା ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟ ପୁରେୟ ଧାରୀ
ମହାଶୟ ଜଞ୍ଜାମ ତେବୁଆ ହବିବାଦିଲା ପ୍ରକାଶ
ଲାଇ ସେ ଅଛୁବ ଅନ୍ତିକ ଦୂର କରିଅଛନ୍ତି ।
ପଞ୍ଚମ ବହୁରୁ ଅଳ୍ପ କେବା ଓ ଅଳ୍ପ ଅନ୍ତରରେ
ଏହି ପ୍ରକାରର ପରିଶ୍ରମ କବାନ୍ତରାବାର ଦେଖି
ଅନ୍ତରର ଦୋଷପତ୍ର । ହରସ୍ତ ପରେକା କିମ୍ବା
ପ୍ରକାଶର ମୁକାବୀ ସେମାନର ପୁରେୟ କଣ-
ପୁରେ ସନ୍ତୋଷ କାହିଁ । ଅଣା କିମ୍ବା ତେବୁଆ
ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଧିକ ପ୍ରଭୁଦେବାର ମାତ୍ର ନବାବଙ୍କର
ଭାଷତାର ଦେବ ଏବଂ ବେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଓ
ଅଛୁବ ଅକଳ୍ୟାନ ପ୍ରାକୁର ନୋକମାନେ ଜାଗିବାରୁ
ଅନୁଭବର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ହେବେ ।

ଅମୃତକଳ୍ପର ସାହୁଶୁର ଦ୍ୱାରାଦାତା କେବେ
ଅଛିନ୍ତି ତ ଏ ଦର୍ଶ ଗଠ ଓ ବଧାରୀ ଜିମଣ୍ଡେ
ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବଳାତ ଯାଦି ଘରେକୁ ଅସ୍ଥିତ୍ୱର
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅସ୍ଥିତ୍ୱ ଯାଦି ଦେବତାଙ୍କା
ଓ ନାରିଦୟା ଜୀବି ଉତ୍ସବ ନମନ୍ତେ ଯାତ୍ରକର
ଯେତେ ପ୍ରେସର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇ କରିବ ବର୍ଷ
ଅବାକୁ କୁଣ୍ଡ ଖୋବନ୍ତରୁ ଏଠାକୁ ଅହିସୁଲେ ।
ଏଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାହୀର ଅବତ ଜୀବ ଅବାକୁ
ପ୍ରାୟ ଅଠେବର ଲୋକର ବାପ ଜିମନ୍ତେ ଦସାଗର
ପାପ ଦୋଷାନ୍ୟମ । ଯେଉଁ ଶାରୀରକ ଏଠାକୁ
ଆସନ୍ତି ଧେମାତେ ପ୍ରୟୁ କୁଦଫଳ ଜିନାନ୍ତି ପରେ
ଦେଇବକରୁ ବିମ ବହୁମୂଳକ କାହିଁ । କୁଳ ମାର୍ଗ
ତା ୫୫ ପଥଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦସାରା ଯାଦି
୧୦ ଲୁ ଅବଦାର ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଦାରକ
ପ୍ରୟେକ୍ତ ଦରତା ରହି ହୋଇଗାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେବିନ୍ଦି
ଯାଦି ଦେଇଲ ଟେକ୍ ଓ ଟେକ୍ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଜୀବନକୁ ଦେବାରୁ ପ୍ରିଣ୍ଟିତ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ବସା-
ଗାର କ ପାଇ ଯାଦିମାନେ ଅଧିଶୋଃ ସ୍ଥି ବାଲକ
କେବେ ବୈତରଣୀଙ୍କ ଗାର ଓ ବୃଷମୂଳରେ
ପତ ରହିଥିଲେ ତହିଁରେ ଘୁଣି କେତେକ ଦିନ
ମେଘଦୂଷଣ ଓ ବୟାର ହୋଇଥିବାରୁ ଥିଲା-
ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରାନରେ ଏହି ରହିଥିବା ଯାହିମାନେ ସେ
କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟଭୋଗ କରିଥିଲେ ତାହା ସେହି
ସମୟରେ ଯେଉଁମାକେ ଦେଖିଥିବୁନ୍ତି ସେହିମାନେ
ଓ ଭୁଲିବେଗୀ ଉଦ୍‌ ଅନ୍ୟ କେହି ହୃଦୟଙ୍କର
କରିପାରିବେ କାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାହା ନିମନ୍ତେ
କାର୍ଯ୍ୟକ ଥିଥିଶା ପେଇରେ ଲକ୍ଷାଂହାତ୍ରୟ ପାଇ
ନିଲବାର ବିଧ ଥିଲା ଶାଶ୍ଵତ ସବ୍ କିଃ ଅପେକ୍ଷାର
ସାହେବ ମହୋଦୟ ଯାହିମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଶା ଦେଖି
ଦି ୧୫ ନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାହା ସହାଯ
କରିଗଣା ପିତରେ ଲକ୍ଷାଂହାତ୍ରୟର ପାଇ ଦେବାର
ଅନୁମତି କରିଥିବାରୁ କୁରିଥିଶା ପିତରେ ପ୍ରାପ୍ତ
କି ୫୦୦ ଶ ଯାହା ରହିବାର ପାଇ କଲେ ।
ସେଥିରେ ସକା ସମସ୍ତ ଯାହା ବର କ ପାଇ
ଆନାହୁତ ପ୍ରାନରେ ପତରହି ଚଞ୍ଚି ଓ ବୟା-
ରରେ ଗରିବଯ କଷ୍ଟଭୋଗ କରିବାରୁ ଏଠା
ଦେଇଥ ଅପିଥର ଓ ଭାକୁର ଶ୍ରୀ ବାବୁ ବାଲୀ-
ନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରଭାର୍ତ୍ତି ଓ ହୋଟ ସବ୍ କିଃ ପ୍ରତ୍ୟେ
କେତେକ ଦ୍ୱାରାକ ଅଧିକାରୀ ଯାହିକୁ ଏଠା
ସହାଯତ ମଠ ଶ୍ରୀ ନିବାରାଥ ମନ୍ଦିର ଦେଇବ
ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ ବର ଓ ମୋହାରଙ୍ଗାଳା ଏ
ଥିଲାକି ଦ୍ୱାରାକ ଉଦ୍ଦିତ ଥିବା ପରେ
ବିବା କହାରେ ଭାଗାର ଦେଇ ଥେମାକି ଦୁଷ୍ଟି
ଓ ବୟାରାରୁ ରଖାଇର ଯେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପା-
ଳାର ସାଧକ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେଥି ନିମନ୍ତେ ସେ-
ମାନେ ଧରିବାବର ପାଇ ଥିଲୁ । ଯାହା ଅଧି-
ବାହାର ଏଠାର ବୈତରଣୀପ୍ରାଣ ଓ କରେଇ
ଓ ବବଦଳାର ମନ୍ଦିରର ଥେବାସ୍ଥିତ, ମୁଦା ଓ
ଲକ୍ଷାଂହାତ୍ରୟ ପାଇ କରିଥିବା ବସାବାଲ, ମାଳ,
ଗୁଡ଼ିପା, ପାତ୍ରୋଥନ ଓ ଭୁଲିବାହବ କେତେବେ
ଓ ପାଥିପା ପ୍ରଭାବ ଅଛି ତାର ପରିମା ରେଜିସ୍ଟର
କରିଥିଲୁ ।

ଶ୍ରୀବପୁର ଇତିହାସରଂ କଟଳକ ।

ଏହି କଲେନର ଥାଥାରଣ ବିଲୁଗରେ ଛାତି
ଦରଚ ହେବାର ବିଜ୍ଞାପକ ଏତ ଅପ୍ରେଳ ମାସରେ
ବାହାରିଥିଲା । ସମ୍ମୁଦ୍ର କୁଣ୍ଡ ବିଲୁଗର ବିଜ୍ଞାପକ
ବାହାରିଥିଲା । ସେଇମାନେ କଲିକତା ବିଧ-
ଦିକ୍ୟାଳୟର ଏତ, ଏ, ଘର୍ଯ୍ୟାରେ ଉତ୍ତର୍ମୁଖୀ
ହୋଇଥାଇଛି ଏବଂ ବସ୍ତୁ କ ୨୦ ଫର୍ଜ ଅଧିକ
କୁଣ୍ଡ ସେମାନେ ନାଟ୍ ମାୟର୍ କଲେନରେ
ଦରଚ ହେବାର ଗ୍ରାହକର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ
କଲେ ଉଚିତ ହୋଇ ଥାନିବେ । ଏପରି ସେଇ-

ମାନେ ବି, ଏ, ପଞ୍ଚଶାରେ ବି ବୋର୍ଡରେ ପାଇଁ
ଉତ୍ତରପାନ୍ଥରୁ ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁ ବ ଗୁଣ ର୍ଭବ
ଉଦ୍ଧା ଥିଲେ ଏହି ବଜୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧାଦିବାପାଇଁ
ମନୋଜାତ ହେଲେ ଉଚିତ ହୋଇ ପାଇବେ ।
ସେଇଁମାନେ ଦ୍ୱାରା ଡିଲେକର ଶତ ନୂହାରୁ
ସେମାନେ ଉଚିତ ହେବା ପୂର୍ବେ କଲେକର
ତାକୁରଙ୍ଗଜ୍ଵାଳ ପଞ୍ଚଶିର ହେବେ ଓ ତାହାଙ୍କର
ରିପୋର୍ଟ ସନ୍ଦେଖ୍ୟକରି ନ ଦେଲେ ଉଚିତ
ହୋଇ ପାଇବେ କାହିଁ । ଦୂରବର୍ଷ ଧାତ କର
ସେଇଁମାନେ ଶେଷ ପଞ୍ଚଶାରେ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ହେବେ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବଜୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧା ଅଧିକା
ବିବେଚନ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଏକଜଣକୁ ପ୍ରାଦେଶିକା
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ଏକଜଣକୁ ଅଧ୍ୟୁ ବାର୍ଷି
ବିଭାଗରେ ଝାତର ଦେବାକାରୀ ବାହି କେବେ
ଅକ୍ଷୟାକ୍ଷୟ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଶୈଖମାନେ ଉକ୍ତ ହୁଏ
ବିଭାଗ ଏହି ଅଧିକ ବିଭାଗର ଝାତର ନିମିତ୍ତ
ପଞ୍ଚଶା ଦେବାକୁ ଛାତା କଲେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧାଙ୍କର
ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନପୂର୍ବକ ତାହା ତର ପାଇବେ ।
ଡିଲେକର ଏହି ବିଭାଗରେ ପଢିବା କାରଣ
ଯତ୍ନ ଦେବତା କିନ୍ତୁ ଦେବାକୁ ଦେବ କାହିଁ
ଦେବତା ପ୍ରବେଶିବା ଯିସ୍ତ ଟ ୧୦ ୯ ଲା
ଦେବାକୁ ଦେବ । ଏକ କର୍ତ୍ତା ପଢିଲୁ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର
ମାଧ୍ୟକ ଟ ୩୦ ୯୦ ଟାର ଗୋଟିଏ ବୁଝି ଦିଅ
ନୀବ । ଗତ ତା ୨୫ ରାତର ଦିଲାକାର
ଗେଜେଟ ଧାତ କରେ ଯାହାଙ୍କର ଆକଣ୍ଠାକ
ମେଗାମେ ଅନୁଭାବ କିମ୍ବା ଜାଇ ପାଇବେ ।

ଭାବର କୃଷ୍ଣପ୍ରଧାନ ଦେଶ । କୁଳି ବିଦ୍ୟାରେ
ସେ କମ୍ପୁଲ ହେବ ସେ ଅବଶ୍ୟ କିଛିର ଏହି
ସମ୍ବାଦର ଉପକାର କରି ପାଇବ । ପ୍ରତି ନର
କୁ ଖରୁ ଅଧିକ ଡେପ୍ଲୋଟି ଓ ସଂତୋଷପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେବାର କଥା କି ହୁଲେକେ ଅନ୍ତାର୍ଥ୍ୟ ବଡ଼
କୁଠର ପାଇବାର ଅଣା ଅଛି ବିଶେଷତଃ
ଜମୀଦାର ସନ୍ତୁକମାନେ ଯାହାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ନିତାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ କାହିଁ ବେଳାନେ କିଛି
ଏକାତ୍ମିର ଭାବର ସାଧନହୀନ ସାଧାରନ ଅବସ୍ଥା
ଏହି କଷା ଗୋରବ ବଜା କରିବାକୁ ଅଧିକତର
ସମ୍ଭାବ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ବଲେଜରେ
ଭଲଭ ହେବା କାରଣ ବିଶେଷ ପରମର୍ଶ
ଦେଇଅଛି । ଦ, ଏ, ଘାସ ଦର କେବଳ
ଫୋଲଙ୍ଗ କା ଡେପ୍ଲୋଟି ପ୍ରତିର ଲୋଡ଼ରେ
ଚାଲିବ ନାହିଁ । ଶିଳ୍ପ ସୁବାଜର ଜାହିବା ନିଷ୍ଠା-
ହଇ ଭାବୁ କାଟ ଜୋଖିବା ଏହାନ୍ତ ବାହୁନୀୟ
ଏହି ଇଞ୍ଜନ୍ୟରଙ୍ଗ ବଲେଜରେ ପାଠ କରି
ଉଦ୍‌ବାଧୀ ହେବା ବିଦ୍ୟାମାନେ ସମ୍ବାଦରେ
ଅଧିକତର ସମ୍ଭାବ ହେବେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଏ ବିଦ୍ୟାରେ ବୁଝିବାର୍ଥ୍ୟରେ
ନାହିଁ କହିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଆପଣ । ମାତ୍ର

ସାହସପୂର୍ବକ ପାଠିକାତର ବ୍ୟାପାରରେ ପ୍ରବେଶ
କରିଲେ ଅଧିକ ଲାଭ ଦୁଆର ମହିଁ ।

ବେଳୁସ୍ତେ ଜୀବନୀ

ଓঁশার রস্ত এক জমিদারকের খেজা
বন্দোবস্ত কিবরে শেষ হোলখুবারু
তহুকানু কাগজগুলি হেরি এথর বেড়া-
স্বেষ ধার্য করিবার প্রিৰ হেবারু জমিদার
প্রতি কাগজ প্রয়ুক কুৰি দাখল কুৰিবা
পরিষ্কার অক্ষয়ক পাই অনন্ত হেলে
এক আশা কুৰিখুলে যে নিৰ্বানে উচিত
বেড়াস্বেষ ধার্য হেব। মাহ দুঃখেৰ বিষয়
যে কলিৰ কলেক্টুৰকৰ কেতেক
বিষয়েৰ বিবেচনাৰ ফুট হেতু যে আজন
ও আশা পূৰ্ণাঙ্গারে ভোগ হোৱ পাইৰু
নাহি। কিনেতণাৰ কৃষ্ণা লাখৰজুড়ৰ
প্রতি প্রতি হোৱআছি এক খেমানৰ
মঞ্চৰু কেতেক সহাখারিকৰ বক্ষীত
জেলা জমিদারৰ মোপঘল জমারে মিশাৰ
হেবারু জমিদারসাকৰৰ তঙ্গু চৰিথাছি।
বাহার অথবা বাহিয়াঘৰ লংগুজৰার
ভুত জমি দাহারু শুৰ হোলখুবার বন্দো-
বস্ত কাগজেৰে দেখিলে যে জমিৰ জমা
বক্ষীক মূল্য মাণ প্রতি ৩০৫ কা দৰে
জুতা সাহাখু এক কাহিয়াঘৰ লংগুজৰ-
বার ও জৰুহাদাৰৰ জমা বন্দোবস্তেৰ
প্রিৰ হোলখুবা প্রতিশ্রে যে কিলো পঞ্চ-
খৰে মুক্তা চৰ্হৰ বক্ষীক মূল্য বন্দোবস্তৰ
জমা অনুসারে ধার্য ক হোৱ যে ক্লামৰ
কুৰুক্ষ জমিৰ দৰ অনুসারে জমা কুৰুক্ষ
হেজথাছি। এই দুই অক্ষয় জমাৰ কুৰুক্ষ
মঞ্চৰু শেষ কুৰুক্ষ বিষয়েৰ ওঁশার কুৰু-
কুৰু কমিশনৰ আপুন্ত কে, ক, গুপ্ত বাংক-
কল সমৰ্পণৰ এক অপ্রিয় দাবৰ হোলখুবার
সাহেব সতৰাক পুঁজিৰ লিখতি কিম্বে প্রতিবাস
কলঁ বধা—

Mis. appeal No. 14 of 1902-03
DECISION

Appellant holds the land in question, which is small in area, as Baziaftidar, it is occupied by him as his cutchery and is not let to a raiyat. He contends that for cess purposes the annual rent fixed at the Settlement, and not its valuation according to the village rate, should be taken as the annual value.

It is not disputed that the land is held by appellant personally. He is therefore in the position of a Baziati raiyat so far as this holding is concerned and the proper mode of calculation is to take the Settlement rent as the annual value.

The appeal is allowed and the order of the Lower Court set aside,

ଏଥୁର ସମେପ ଅର୍ଥ ଏହି କି ବାଜିସ୍ଥାପନ-
କାର ଅପିଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲମ୍ବିକୁ ନିଜେ ଧରିଥିବା
ଏବଂ କେହି ରସ୍ତକ ଲମାର କି ଥିଲାକୁ ତାହାକୁ
ବାଜିସ୍ଥାପନ ରସ୍ତକ ସବୁଷ ଜ୍ଞାନ ଦିଲାବାକୁ
ଦେବ ଏବଂ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁରେ ସେ ଶନିଆ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦୋହରାଥିରୁ ଧେହ ଲମା ଗହିର ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ
ଦେବା ଛାଡ଼ିବ । ଅତିଏବ ଅପିଲ ହ୍ରାଦୟ ଏବଂ
ନିମ୍ନ ଅଧାଳକଳାର ଦୁଇମ ରହ ଦେଲୁ ।

ଏହି ଅଦେଶ ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବମ୍ବିଶଳ ସା-
ଦେବକୁ ଅଶୋକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିବା । ତୁମର
ଦିଗ୍ନ୍ୟ ଯେ ଏକେ ହଜାର କଥାଶା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
କର୍ମଶଳ୍କ ରୂପାଦିବା କାରଣ ଅପରି ଅଦ୍ୱାଳତର
ସାବାଯା ଅକର୍ଷ୍ୟକ ଦେଲୁ ଏବଂ ବହୁଶାଳ
ଅକର୍ତ୍ତବ ନିମ୍ନ କଞ୍ଚକ ଗୋପ କରିବାରୁ ଦେଲା ।
ସାବାଦେଇ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ମଶଳ୍କ ଏଣିବ ବାହିନୀ
ସ୍ଥାପନକାର ଏବଂ ତାହାର ସମସ୍ତେଣୀ ରେହା-
ଦାର ପ୍ରଭୁକୁ ଖଣ୍ଡା କିମ୍ପଣ କରିବାରେ
ଅଛୁ ତୁମ କରିବେ ନାହିଁ । ମହି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସାବାକୁ ପ୍ରତି ଏପରି ଅକ୍ଷୟ ହୋଇ ଯାଇଅଛୁ
ସେମାନଙ୍କର ତମାଗନୀ ପୁନଃ ଦୁର୍ବୁଲିବ ସଫୋ-
ଧନ କରିବା ହୁବିବ ହେଉଥିଲା । ବରଷାବର୍ଷ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ମଶଳ୍କ ଏହି ପରିଷମ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ପରିଷ ଜୀବି କିମ୍ବା ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଭବ୍ୟ କରିବେ ।

ପ୍ରକାଶନକାରୀ

ଜତ କାଣ କିଣ ଶୁଣିମର ସୁକ୍ଷମ ପନ୍ଦରଦିଳ
ଅବିଷ୍ଟ ପରେ ସେହିଦିଲ ସହରେ ତାଟି ପିଟି
ଦର୍ଶନ ଦୋଇଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ମାଲିପ୍ରେଟ ବାଦେବ
ଯାହା ସଖା ଅଧିକ ଦେଖି ଅଜ୍ଞାନ ଆଶବାରେ
ଦବଶୀଳଙ୍କ ଦର୍ଶନ ବନ ହେବାର କିମ୍ବୁ
ବରି ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ଦର୍ଶନ ଗୁରୁ ଗୁରୁତ୍ବାର ବନ ରଖି
ପୁଲ୍ଲସ ମନ୍ଦବନ ଦରେ । ତା କୁ ରଖି ଯନ୍ମବାର
ଦିନ ଦବଶୀଳଙ୍କ ଦର୍ଶନ ବନ ହେବାର ଯାହା-
ମାଲିକ ହାତାକାର ଶକ୍ତିରେ ନନ୍ଦର ପ୍ରକିଧିତର
ଦୋଇଥିଲ । ଗୁର ଦ୍ଵାରରେ ବିଶେଷ ଲୁହ
ଦୋଇଥିଲ । ଦେବକ ଉତ୍ତରଦ୍ଵାର ବାରେ
ପୁଲ୍ଲସ ରହି କେବଳ ସେବାକାରୀ ସେବକ ଓ
ବୋଲିଥାମାନଙ୍କ ରହି ଅଳ୍ପ ବାହାରୁ ଶତ୍ରୁତ
ଥିଲେ । ମହାପ୍ରସାଦ ଧରି ମନ୍ଦର ବାହାରେ
ଦିନୀ ହେଲା ଏବଂ ତାହା ସନ୍ଦେଶ ଦେହି ନିର-
ପ୍ରସାଦକାଳରେ ଅଳ୍ପ, ବ୍ୟକ୍ତିକ ସନ୍ଧା-
ନ୍ଦ୍ରମାନବ୍ୟାପ ମହାପ୍ରସାଦ ବୋଲି ବିଶେ-
ଖିଲେ । ବିଶେଷ ଯାହା ବାହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା

ମହାପ୍ରସାଦ ଶ୍ରୀକେ ଦିଶ କେଇ ବ୍ୟବହାର
କରୁଥିଲେ । ଏହା ବଡ଼ ଗର୍ଭତ ବାର୍ଷିକ, ଏଥିରୁ
ବେଳେ ଦେଖଇ ନିଜା ପ୍ରସ୍ତର ଦେବ ।
ସାହିମାତ୍ରକୁ ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଦୁଃଖ ଦେବା
ପଣ୍ଡାମାନଙ୍କର ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଏହିରୁଧେ ଦର୍ଶକ ବନ୍ଦ ରହି କେବଳ କାହିଁ
ପିଟି ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଗା ୨ ରିକ୍ଷ ରହିବାର
ଜଣ୍ଠା ଯାଏବା । ଏ ଦିନ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବଦିନ ପ୍ରାୟ ହାର
ବନ୍ଦ ରହିଥିଲା ୱଦ ଅପସରରେ ଝାଙ୍ଗାରୁକ
ମେହେସବ ପରେ ଆଞ୍ଚଳୀମାଳ ଅଛି ଜନ
ରଥରେ ଦିଆଇଲା । ରଥ ସି ଦହାରାକୁ ଯିବା
ସକାଶେ ଧୂଳିର, ମାତ୍ରମେସ ପ୍ରଭକ ଉପରୁତ୍ତ
ସିଲେ । ପ୍ରତି ବର୍ଷ ରଥ କୁରିପାଇଲାରେ ଠିକାବା-
ରମାକେ ନିଯୁକ୍ତ ରହି ଦରକୁ ଧରି ଲାଗେଥାଏନ୍ତି ।
ଏ ବର୍ଷ ସେ ପ୍ରଥା ବନ୍ଦ ହୋଇ ମନ୍ତ୍ରରୁ ଦପା-
ଫାରମାକରିଦାର ଛିକ୍କୁ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଥିଲା ।
ରଥର ବାର୍ଯ୍ୟ ବାଜା ଥିବା ୬ ରଥ ଦରକୁ
ପ୍ରବକି ପ୍ରମୁଖ ହୋଇ କ ଥିବାରୁ କୌଣସି
ରଥ ସି ଦହାରାକୁ ଯାଇ କ ଥିଲା ।

ବା ୨ ରଖ ଧୋମବାର ଶ୍ରାଵଣୀ । ଏ ଦିନ
ପୂର୍ଣ୍ଣାହୁ ପ୍ରାୟ ସଂ ୧୯ ଘାତାରେ ଉଚ୍ଚବଥ
ଦିବ୍ଦିକରରେ ଲୁଗିଲା । ବର୍ଥର ଅବଶ୍ୟକ
କାର୍ଯ୍ୟମାଳା ଶେଷ ହୋଇ ରଥମଣ୍ଡଳ, ପ୍ରଭୁତ୍ୱା
ଓ ଖେତତ୍ତୀ ଜ୍ଞାଗ ହେବାରେ ବନ୍ଦ ହୋଇ
ଥିଲା । ଶୁଣିଲୁଁ ମାକଣ୍ଠେଟ ସାହେବ ଅଧିକ ସହ
ଦେବୁ ବିଶେଷ ଯାତ୍ରୀ ଗୋଲମାଳ ହେବା ବୟସୀ
ରେ ମନ୍ଦିରଦ୍ୱାରମାଳ ବନ୍ଦ ବରଗ ଶ୍ରାଵଣୀ ବ୍ୟା
ନନ୍ଦରେ ପଦ୍ମତ୍ର ବିଜେ କରିବାର ନିଷେଷ
କର ପରିବଳ ହେବାର କୁଳୁମ ଦେବିଥିଲେ
ସୁତରଂ ସହର ମଧ୍ୟରେ ଭାବୁ ରହିଲ ପଢ଼ି ଯାଇ
ଥିଲା । କାଳଙ୍କ ଶ୍ରୀଗ୍ରନ୍ଥନ ଠାକୁରମାତ୍ରେ ଭାଥା
ଗୁରୁଙ ହେଲେ ବାରଦର୍ଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଥମାଳା
ହୋଇ ଧାଉବ ଯାହିଁ । ବନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟର କର୍ମଗୁଣ୍ୱ
ମାଳେ ଭାବାର ପ୍ରଭତାର ଆଶାରେ ଉଚ୍ଚବଥର
ସାହେବଙ୍କଠାକୁ ଲାଗୁ ଥିଲା ନବର୍ତ୍ତମେୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେହି ବନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଲେଲିଲାଧ କରିଥିଲେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଦେଶ ଅଭିନବାକୁ ନନ୍ଦ ପ୍ରା
ପ ୧ ବା ୧୦ ବା ପ୍ରାୟ ୧୫ ମିନିଟ୍ ହେଲା ଏ
ପ ୨ ବା ପ୍ରାୟ ୧୦ ମିନିଟ୍ ମାଳେ ରଥାବେଳ
ହେଲେ ।

ପାଟ ରିଶ ପୂର୍ବାହରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଓ ପୁଲାଖ
ସାହେବମାନେ ଉପଚାର ହୃଥକ୍ରେ ବଜା କଥରେ
ଦକ୍ଷିଣ ଲଗି ଅକୁରାଶ ପରେ ତହିଥୁଲା କୋଠା
ନବରୁରେ ଅବସ୍ଥାପତ୍ର ହେଲା । ଏ କିମ ଅପ-
ବରୁରେ ବର୍ଣ୍ଣନାମାତ୍ର କଣେବେ ପରିଶାଳନ
ହୋଇଥିବାର ଉତ୍ତରଳା ବଳ କୋଳାଇଲା ।

ତା ଏ ଲୁହ ଦୂରବାର ଦେଶରଥ ଓ ଶା ଜଗ-
କାଥ ଦେବଙ୍କ ରଥ ଟଣା ଦୋଳ ବନ୍ଧୁ ରଥର
ପର୍ମାଦୁର୍ବାରୀ ଦେଲେ ।

୧୦ ରାଜ୍ୟ ଗୁରୁକାଳ ବଡ଼ଭାଇ ଓ ଦେବ
ଭାଇ ମାତ୍ରାବିମା ଠାରେ ପଢ଼ିଥିଲେ । ଗୁଣ୍ଡିଗୁ
ଅଠବିତ ପୁଷ୍ଟିକୁ ଯାହାବିନ୍ଦ୍ରନା ଦୁଇ ହେବାରୁ ଲୁଙ୍ଗ-
ଗଲ । ଏହି କେବେଳକ ଫଳ ରୋଲ ଦେଇଲକ ଥିଲ
ଦଶ ଅରବୀ ତମ ଆସି ନ ଥିଲ । ମିସ୍ତାଦ ମତ
ହୋଇ ଯାଇ ସୁବାରୁ ମେଲିବେ ବୁଝିଲେ ଅର୍ଥାତ୍
ଜଣ ପ୍ରତି ଦୂର ପଞ୍ଚକ ଲେଖାଏଁ ପିଲା ଦେଇ
ପର ପାଶ୍ ଦରିବାରୁ ଲାଗିଲେ ଏବର୍ଷ ଘେତେ
ପର ପାଶ୍ ହୋଇଥିଲୁ ଏହା ଅବେଳା ଦିନ୍ଦ
ଦେଖା କି ଥିଲ । କେହିଁ ଅପଣା ପରିବାରକୁ
ବଶୁରଳୟକୁ ଶତ ଅର୍ଦ୍ଦ ଲେଉରେ ସାମାଜି
ଏହି ବିଶେଷ ପର ପାଶ କରି ନ ପାଇଛି ଯାହିଁ
କିମ୍ବା କିନ୍ତୁ ଲାଦ କର କେଉସିଲା । ମୋଟିରେ
ପଞ୍ଚଶିଶ ସହସ୍ରକୁ ଅଧିକ ଯାହାରୀ ରହିବା ଗଲ
ପାଶ୍ ଦୋଷଥିଲ । ସମସ୍ତ ପର ଯାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ନିକାଳୁ ସାମାଜିକ ପରି ବଢ଼ା ଜଣ ପ୍ରତି
ଟ ହାତ କାରୁ ନ୍ୟୁକ କୁହେ । ବିଥାପି ପର ନ
ମନିବାରୁ ଅନେକ ଲୋକ ପରିବର୍ତ୍ତନାର,
ଅଠର ଜଳା, ଗୁରୁଲା, ବରେବୁର ଦୂର ତେ
ଦାମୋଦର ପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋକାନ, ବଜାର,
ପର, ସତର ପ୍ରାଦୁ, କଷ୍ଟମୁଳମାଳଙ୍କରେ ସୁଜା
ପଢ଼ି ରହିଥିଲେ । ସୁରା ଶାହିନରେ ମଧ୍ୟ ବଜାର
ଗରୁଦୁଲ, ଦାଶୁ ହାଟ, ହିନ ପର କେହି ଖାଲ ନ
ଥିଲ । ସମସ୍ତଙ୍କରେ ସାମାଜିକ ଏହିଁ ଅଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେବାରୁ ଖୋଲ ଜ୍ଞାମାରେ ପଢ଼ି ରହିଥିବା
ସାହିମାଳଙ୍କର ବନ୍ଧୁର ସାମା ନ ଥିଲ । ସୁରବାରୁ
ଏବର୍ଷ ସାତିର ସମେ କରିବା ଦୃଷ୍ଟାଧ । ଗେବେ
ଏହି କଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହାରୀ ହୋଇଥିବାର ଅନ୍ତର୍ମାଳ
ଦରା ଯାଏ । ତଥ ଦଜ୍ଜାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜାନ୍ମଦ୍ୟାନ୍ କେବଳ କଞ୍ଚକାରୀ ଅନ୍ତର୍ମାଳ ।

ଶେଷତା ଗୁଡ଼ି କୁ ପରି ପାଇଁ ଦିକ୍ ପୁଣ୍ୟରୁ
ମାହାମ୍ବୁ ଦିନାର କରିଥିଲୁ ଜଳନାଥ ସତ୍ତଵ
ଭାବ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପତ୍ର ରହିଥିବା ଯାତ୍ରିମନ୍ଦିର
ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକବେ ଶେଷତାରେ ଆଖାନ୍ତି ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଶଜିମାନେ ଶତ ହାଇ ଯାଇଥିବାରୁ
ଦେଇବେ ସେବୀ ନିର୍ମାୟ ହୋଇ ସତ୍ତବ ପ୍ରାନ୍ତ
ଓ ଗୁରୁତ୍ବରେ ବଜୁ ଅଳ୍ପକୁ ଦେଇ କା ମର
ଯାଇଥିଲୁ । ସହରରେ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରିମନ୍ଦିର
ମଧ୍ୟରେ ଶେଷତା ଲାଗିଥିଲା । ଏହାର୍ଥକୁ ପ୍ରାୟ
ଛ ୧୦ ଟଙ୍କା ଯାହା ଶେଷତାକୁ ଅବାନ୍ତି
ହୋଇ କଲେସ ଦାସପଟାଲକୁ ଲାଭ କରାଯାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏକ ଅନେକ ମରୁଥିଲୁଛି । ହୋଇ
ଦେଇ ମେହେଲୁରମାନେ କଲେସ ଦେଇ
ଦବକ ଦାସରେ କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କେବେଳକୁ ଏ ସେମ ଦୂଷତ ଚରିବାକୁ
ଏହି ଆଶ୍ରମର ସେସର ଫଳୀ ଅଛି ଅତ୍ୟ
କୌଣସି ଆଶ୍ରମରେ ଜୀବା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ
ସେବେ କୁମେ ମନେ କରିଆପ ଯେ କୁମେର
ସେଇ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, କୁମେର ତତ୍ତ୍ଵକ ନିମ୍ନଥ ହୋଇ
କୁମେର ଗତି ସ୍ଥାନଥାଥରୁ, ସବ ସାଲିଷ୍ଠ, କଡ଼ି-
କିନ୍ଦରଥାବଳ, ପଣ୍ଡିତାବଳ ଗେରିକୁ ଡାକିଛନ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ପ୍ରବୃତ୍ତ ବିବିଧ ପ୍ରକାର ପେଟେଥି ଆଶ୍ରମ
କୁମେର ନାବନ୍ଧୁ ବିଗାଢି କରିଆଏ, ତେବେ
ଥରେ ଏହି ଆଶ୍ରମ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପ ହର ଦେଖ,
ପ୍ରକାଶକ ଦେଖି ଅର୍ଦ୍ଧାନ୍ତିତ ଦେବ
ସେବତାକ ହୋଇ ଯୁଗରେ ଅର୍ଦ୍ଧଲକ୍ଷ
ଜୀବକରିବ । ସେବେକୁ ଏହୁଁ ସତ୍ତ୍ଵଶାସନ
ଅଧିକ ପ୍ରାଚୀ ଦୟାପ୍ରଦ ମହୋତ୍ସମାନପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେଖି ଦେବେ ଅମବାଜ ହୋଇ ଥାଏ ।

କିଏ ନ ଲାଗେ ସାଲଦି, କିତ୍ତରିହଙ୍କ
ଥିଲ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଷ୍ଟ ସମ୍ବଳରେ ହେଲ
ଗ୍ରେହରେ ।

ଶକ୍ତିକ ଉପରମ ଦେଖାଇ ପୁନରୂପ୍ୟ ସମୟରେ
କୁଳ କିମ୍ବା ବରତେ ସ୍ଥଵିଜାକାର ଧାରଣ କରେ ।
ତେବେବେଳେ ଗାନ୍ଧାରୀ ସମୟିତ କାହାଯ ଦଶେଷ
ଛାଇଯାଏ ଅଥବା ସତକ ସମୟରେ କିମ୍ବା
ଧାରୁ ପ୍ରକର ବିଶ୍ଵାସ ଦେବରେ ସମାଜ ପଳି
ପ୍ରାୟ ହୁଏ ଗାହିଁ । କହା ନିୟମର ଅଧୀନରେ
ରହିବ କୁ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ

ମାତ୍ରମାଟ୍ଟକ ।

ତାହାର ସପ୍ତମ ଦିପକାଳ ଗୁଣକାରୀ
ଅର୍ଥାତ୍ ଅବେଳାର କିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀ, ଯେଉଁ ବେଳ
ଅବେଳା କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଅଛି କେବେଳେ
ଫେରି ଥିଲେ ନାହିଁ, କୁଳମ୍ କାରଙ୍ଗ ଗରି

ପିତେଷରେ ସେବନକ ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଏ ମାହି
ବା କୌଣସି ଦଶା କିମ୍ବା ଅଧିକରେ ବହୁ-
ବାକୁ ହୁଏ କାହିଁ ଅଥବା ଶାରୀ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ, ବର୍ଷା
ସତଳ ବର୍ଷାରେ ସତଳ ଧାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ବିଶିଷ୍ଟ
ଦେବରେ ସମାଜ ଉପଚାର, ସମାଜ କିମ୍ବା
ସମାଜ ଗୁରୁ ପ୍ରବାସ ଠରେ । ସେହି ଦେବକୁ
ଅଣ୍ଟ୍ୟା, ଉତ୍ସମେଷ ଅଣ୍ଟିକା ଓ ଆମେରିବା
ମହାଦେଶମାନଙ୍କରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମାଜ ଅବରରେ
ପୁରୁତ ଦେଉଥିଲା । ପ୍ରବୃତ୍ତ ସତ୍ୟ ଲୋକ
ବ୍ୟବଚାର ଦର୍ଶାଇଲା । ଏବୁପରିଫ୍ରେ ବାହୁଦୀ,
ଏବ ଅହାତିତ ଅମ୍ବାଣ ପ୍ରସଂଘାପହିଁ ଜୀବଧର
ଉତ୍ସମ୍ଭବା ଏବ ଅବାର୍ତ୍ତଚାର କଢାନ ପ୍ରମାଣ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କୁଣ୍ଡଳ

ଦେବେତିଜଗ ସୁଦିନ୍କ ପ୍ରେସ ଚକ୍ରବର୍ଷର
ବ ୩୦ ର୍ଷ ଧ୍ୟାନ ଗବେଷଣା ଓ ଅନୁମତାପର
ଫଳରେ ଧାରନ, ଭାବିତ ଓ ଶୈଳ ପଦାର୍ଥର
ବୈଷଣ୍ୟାଶ୍ଵର ମହାବରେ ଆମ୍ବୁଦ୍ଧ ଲାଙ୍ଘନ୍
ଭୌଷିଷ୍ମ ଦୁଃଖୀ ଜାନୁବର ତେଳାଂଶ ସତ
ଯୋଗରେ ସାମ୍ଯନିକ ପ୍ରକରଣରେ ଏହି
ମହିଷାମହ ଅବଶ୍ଯ ।

ଅଥର ସେବନରେ ବିଶ୍ୱାସ ବା ଦୂରକ
ସ୍ମୃତି କୁହେ କିନ୍ତୁ ସୁଖର ଲୁଳନାରେ ଏବଂ
ମାତ୍ରା ଉପରେ ଏକଟ୍ ମୋହର ଅପେକ୍ଷା
ଚତୁର୍ବାଜ ଆହଁ ।

ଶ୍ଵରମାଟିକର ଅତି ଉନ୍ନତିକାର ସେଇ
ପ୍ରଦ ସମ୍ବନ୍ଧର ପଳପୁର ଅର୍ଥାତ୍ :—

୨୦ ଶତାବ୍ଦୀ କରିବାରେ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରମାଣିତ

ପ୍ରକାଶକୁ ହାଲ, ଶ୍ରୀ ସକାଳାହରେ ଥିଲେ, ବାମାନା
ଦିଗ୍ବେତିଜାରେ ହେବାନ୍ତିକା, ମେହି, ପ୍ରମେଦ
ଶୁଣିଲେନ, ମୁହଁକୁଡ଼ି, କହୁମୁଦି, ମୁହଁମୁଦି ଅନ୍ତରେ
କା ଅଧିକ ପ୍ରକାଶ, ଦୋଷା? ମୁହଁ ପଚନ
ପ୍ରକାଶର ଜ୍ଞାନ, ମୁହଁଏକ ଧର୍ମପଦକ, ମୁହଁ
କଲିରେ ଏତ, ସ୍ଵାଧୋର, ପ୍ରମେଦ ଓ ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ଜାନନ ମୁହଁବ୍ୟଥା, କାହିଁ ମୋଡ଼ ଓ ତା
ଜ୍ଞାନ, ପୁରୁଷ ଶକ୍ତିର ପାଦବା, କୁରୁକ୍ଷତି, କାହିଁ
ଗୋଡ଼ ଗୋଟା ଦିନା, ଦେଖିବ ଅକାଳପଦ୍ମକାନ୍ତି
ଶ୍ରୀର ପାଇ ଉପତ୍ତିକ, ଅବାଳମ୍ବାର୍ଦ୍ଦିନ ପଦ୍ମ
ଦୂରଳ, ପଦମନବେ ଅଶ୍ରୁ, ଅଳ୍ପାଣ୍ଟି, ଦୋଷ
ଦବିତା ପ୍ରକାଶ ଅଦ୍ୟଶଙ୍କିତ ବିଦ୍ୱିତ ପକ୍ଷ
ଶୁଣିଲେନ ଓ କାହାର ଦର୍ଶକର ଉପରେ
ଅବେଳ ଦସନାର ଅବ୍ୟାର୍ଥ ।

ଶୀଘ୍ର ଏ ଗାନ୍ଧିର ବିଷାକ୍ତିତା ବା ଦର୍ଶନ
ଜ୍ଞାନଧାର ଦ୍ୟାମଗାନ୍ଧିରେ ଦିନ୍ମା ମଧ୍ୟାଲେରାହି
ବିଷ ପ୍ରତିକିଳି ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରତିକିଳି ଦେବା କା
ଶବ୍ଦ ଉନ୍ନତିର ଦୂଷତ, ଗରମୀ ଥା, ପାପର
ନାହିଁ ଏ ମର୍ମରେ ଏହି ମର୍ମରେ ଥା, ମର୍ମରେ

ବାଲୁଧୂତିବା ହାର ଗୋଟି ଏ ଅନ୍ତରେ
ଦେବତା, ନୃତ୍ୟ ଘୁରୁତ୍ଵକ ମେହ ଘଟିଛ ବାଚ,
ଶରୀର ବାଚ, ପଣ୍ଡିତ, ଶଶାର ଗଣି ଓ ସରଜୁ-
ଳର ଦେବତା ଓ ଫୁଲ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳସ୍ତିବା,
ଦେହରେ ଚକାଇ ଦାଗ, ବାଚ ଓ ଗୋତର
ଚକାରେ ପ୍ରାନେଖ ସାହା ବା କଳାଦେବା,
ଦିମା ଚମତ୍ତା ଭାଟିବା ପୁଜ୍ୟ ବାନୀ ପତିବା,
ଦେହରେ ବଥ ବା ଦ୍ରୁଣ ବାହାରବା ଶଶାର
ପିତାମା ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଦୂରକ ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗ ସମ୍ମର୍ମୟ
ସାବନ୍ଧୁ ପାତା, ଉପବର୍ଗିତ ଅବେଳ୍ୟ ପରରେ
ଅମୋଦ ।

“। ଶ୍ରୀପୁରୁଷ, ଦମାତାଶ, ନିର୍ବାପ ପ୍ରାୟାସରେ
କଞ୍ଚୁ, ରାଜୁନମନ, କଥବଳେ ରାଜୁନମନ
ପରତ, ମୁଖରୁ ଓ ଲାହିକାରୁ ଘରୁପରତ,
ଶଳରେ ଦେବତା, ଦୟ ଜ୍ଞାନବାର, ସ୍ଵରଗଙ୍ଗ,
ଦେବତାଳ ପ୍ରଦାତ, ଅଧାରରେ ଶରୁତ, ଓ
ବିଦ୍ୟାତ, ଶୁଣ ଜଳବ, ଓ ହୃଦୟକ୍ଷମ, ସଦକ ଓ
ସାମାନ୍ୟ ଥରୁରେ ସର୍ବ ଓ କାଶର ଉପସର,
ଫୁଲୁର କାର୍ଯ୍ୟ କରଣଶକ୍ତିର ଅଭାବ; ଉତ୍ତାତ
ହୃଦୟରୁ କା ଫୁଲୁ ସମ୍ମାନୀୟ ମାଦିଲୀୟ ପୀଡ଼ାର
ଅନ୍ତିଳୟ ।

ଭୂପବେଳୁ ପୀତା ସମସ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଏହି
ଭାଷା ଶୌର୍ଣ୍ଣାଜୀବୀ, ଏଥରେ ସେଇ କେ-
ବୋଟି ଲେଖନର ଦେଖଇ ପଦାର୍ଥ ଅଛି, ବାହା
ଅଳ୍ପ କୋଣେ ଜୀବଧରେ କାହିଁ । ଏବଂ ସେହି
ଜୀବସଙ୍ଗ ଲାଭ କୁଞ୍ଚାପଥ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ମୟ ଏହାର
ଏରୂପ ଲୁହାଯାଥିବ ଦେବାର କାରଣ ଅଛଇ ।
ଯେବେ କୁମ୍ଭେ ସେହି ସନଳ ସେନରେ ବିନ୍ଦ
ଗାନ୍ଧାର କୌଣସି ଭୂପରିର୍ଗରେ ଆକାଶ ହୋଇ
ଆଥ ତେବେ ଏହି ମହୋତ୍ସମ୍ମ, ସେବତି ତାଙ୍କ
ଜୀବତ ଜାରୀ କର, ସହିତ, ଯୁଦ୍ଧରେ,
ପୁଣିତ୍ୱରେ ପ୍ରାୟୀ ଆଗ୍ରେମ କର କର କାର୍ଯ୍ୟ-
କାବକ ଗାଇବ । ଧର୍ମର ହୃଦୟପୁଣ୍ୟ, ବନ୍ଦନା ଓ
କାର୍ତ୍ତ୍ତୁଳିଶିଷ୍ଟ ଦେବ । କ୍ଷୟା ଦୂଢି ଦେବ,
କୋଣେ ପରିବାର ଦେବ ।

ଶାରମାଟନ—ଶିଳ୍ପର ସହିତ କଣ୍ଠିତ ଅଧ୍ୟ
ଓ ଅଧୁକ ଶୀଘ୍ର, ପୂରଣ କରିବାରୁ ଶାଖ୍ୟଦରକ
ଓ ଗାନ୍ଧୀ ଅଷ୍ଟକ ଉଚ୍ଚିବାରୁ ବାଲକ, କାଳିକା,
ଶୁଦ୍ଧକ, ସୁଦର୍ଶନ, ଦୃଢ଼, ହା ଓ ପୁରୁଷ ସମସ୍ତଙ୍କ
ପରିବେ ସମାଜ ଉପଯୋଗୀ । ସାଧାରଣତଃ ଯେ
ସତକ ପ୍ରାଚୀନର ବାଲଶା, କାଳିକାର ଅଧିକ
ପ୍ରକାଶ ଉପରେ ବାଲଶାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରୟୋକଳ
ବୃଥର, ସେହି ସତକ ପ୍ରାଚୀନର ଶାରମାଟନ
ଥରେ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବାଲଶାର ବ୍ୟେକ
ଅନୁଲେ ଧୂର୍ବ ହୋଇଥାଏ । ସୁବିହୁ ଏହା ମେ
ପ୍ରଚକିତ ସଂକଳିତ ଜ୍ଞାନମ ଅପେକ୍ଷା ସବୁଠେଣ୍ଠୁ,
ଦେଖୁରେ ଅଶ୍ରୁମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ କରିବାର ଅବସର
ନାହିଁ ।

ମୂଲ୍ୟ; ଏକ ସପ୍ତାବ୍ଦ ସେବନୋପଯୋଗୀ ପ୍ରତି
ଟିଶେ ଟ ୧୯୯ ଏକ ଟଙ୍କା । ଡଳକ ଟ ୧୦୦
ପ୍ରେବିଂ ଓ ଜୀବ ମାୟାର ଏକ ଟିଶେରେ ଟ ୦୧୫
ଛଳି ଟିଶେରେ ଟ ୦୦୫୫ ଓ ୨ ଟିଶେରେ ଟ ୧୯
ଓ ଡଳକ ଟ ୫୫

ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଓ ପରିବାହ ପଠାଇବାର ଏବମାତ୍ର ଠିକଣା ।

সারকের
শ্বাসান্তক প্রত্যে
জগৎক চৈক্ষণ
ঘোষণা
বলিব।

ବିଜ୍ଞାପନୀ ।

କବିରୂପ ଶ୍ରୀ କେଦାରନାଥ ଦିଶାରବନ୍ଧୁ

ଅୟୁଷେହୋକୁ ଚିଦସ୍ମାଳଯୁ ।

୧୯। ୨ କୁର୍ରାପ୍ରସ୍ତୁତ, ସମଲିଖ,
କଲିକତା ।

ଏହି ପ୍ରାକରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେଇର ଆଶିଷ
ଚେଳ, ଦୁଇ, ମୂରଳାଲ୍ଲ ବା କସ୍ତୁରୀ, ଏହି ସର୍ବି,
ଦୁଇକୁ ଏଗଲାହି ଜାଗବ ଧାଉ ଦ୍ଵିଦ୍ୟାତି (ଦୟା)
ଚେଳ, ବିଦେଶସ୍ତୁ ସେମିମଙ୍କ ପାତାର ଅକସ୍ମା
ତଣାଇ ଲେଖିଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବି ଯଠାଯାଏ ।

ଯୋଗିଷବ କଟକ ।

(ଅର୍ଟାକୁ ରଖିବଢ଼ ଯୋଗଳିଷ୍ଟ ସକ୍ଷମହୋଷ୍ଠ)

ଏହି ଯୋଗପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁଧିକ ଜୀବନକୁ ମାନବ
ଦେବତା ରଖୁ ପରିଷ୍ଠାର ଦୋହର ପ୍ରାୟ ସମ୍ମାନ
ପାଇବା ଅଗ୍ରଣ୍ୟ ହୁଏ । ତତ୍ତ୍ଵବଳ ଏହି ଜୀବନକ
ମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବିଜ୍ଞାନ ବେଳେମୁହଁ ଅଗ୍ରଣ୍ୟ କରିବା
କିମ୍ବାରେ ଏଥର ମହୋତ୍ସବ ଅଛି କାହିଁ
ସବୁକୁ ଦୋଷରେ ସେଇମାନଙ୍କର ବୋଣ
ପରିଷ୍ଠାର ହୁଏ ନାହିଁ, ଅହାରର ପରେ ଅନୁ-
ପ୍ରେକ୍ଷାର (ଜୀବନାମୁହଁ) ଭାବେ, ମାସୁମୁକ
ଦୋହର ପେଟ ପୁଲେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଉଲଚୁଷେ ହୁଏ
କାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପରିଷ୍ଠାରେ ଏହି ଜୀବନ ଅବ୍ୟାପ୍ତ,
ଏହିଦ୍ଵାରା ଅର୍ଥବୈଜ୍ଞାନିକ, ବିଜ୍ଞାନ, ଉତ୍ସବମୟ,
ଅନୁଭୂତି, ଶ୍ରୋତ, ସକଳପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ, ଶିଖେ
ସେଇ, ଧାରାଦୋଷ, ଧାରାରରେ ବଜାକାର କିମ୍ବା,
ବଣ୍ଣ, ସ୍ବପ୍ନଦୋଷ, ଧାତୁର ବରଳଜା, ସବୁପରି-
ଦାନ, ଦକ୍ଷମୁହଁ, ମେଦବୈଜ୍ଞାନିକ, ମସ୍ତକବୃତ୍ତିକ,
ବନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୁ ଦୂରସ୍ଥାର ଓ କାଳୀଆ ନିଃଶ୍ଵର
ଅଗ୍ରାଗନ୍ତ ହୁଏ । ବାତକେହନା, କଣ୍ଠୀଲ,
ଦସ୍ତପଦାଦିର ଜ୍ଞାନା, ସକଳପ୍ରକାର ଜୀବନରେଇବା
ମହୋତ୍ସବ । ଖାଲେକମାନଙ୍କର ରଜୋଦୋଷ
ବାଧକବେଦନା, ଶୁଣୁ, ଶେଷ ଓ ରକ୍ତପ୍ରତିରୋଧ
ଏହି ମୂର୍ଖାଦି ବିବିଧପାଇବା ପାଇଁ ପାଇଁ ହୁଏ
ଏହି ଧାରାର ଲାବନ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।
ଦେବତା ଘେରିବୁଳେ କରି ସ୍ଵର୍ଗ ଅବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର
ଏହି ଜୀବନକ ପଧାର ବାର୍ଷିକ

୧୦୦ ଟଙ୍କାରେ ଏକ ଟଙ୍କାର ମୂଳ୍ୟ ଥିଲା । ଏକଟଙ୍କା
ପାଇଁ ୨୦୦ ଟଙ୍କାରେ ଏକ ଟଙ୍କାର ମୂଳ୍ୟ ଏକଟଙ୍କା
ଅଣାକି । ଆଜି ଏକଟଙ୍କା ଏକ ଡାକମାସର ଲାଗୁ
ଅଣା । ତେଣୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ସକ ଜୀବି ସଠାଯାଏ

କ୍ଷେତ୍ରପଦି

ଆମର୍ଦ୍ଦ ଗାଁବିଷ୍ଣୁ ! ପଢିଲୁ ଧଳପ୍ରଦ !

କାରକ ମେଳର ସାହେବଙ୍କର ଅବିଷ୍ଟ-ଦେହ

“ପରେବଟେ ସାହସ

ମହିଳାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

ବେଳେଷ୍ଟିକ କବି ।

ଦେବ ପ୍ରମୁଖ ! ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶିତ !!!
ଆଜି ଓ ଅକୃତିମ ।
ଆଉ କାହାରକୁ ଅଗ୍ରାୟୀ ମୁଣ୍ଡବିଶ୍ୱାସ ଦେଖି
ବା ବିଲଙ୍ଗ ସାଲସା ପ୍ରକାଶ କୌଣସି ପ୍ରକାର
ଜୀବଧ ସେବକଙ୍କ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଆର
କାହାରକୁ ରେଗ ସହିଳା ଦେଇ କରିବାକୁ
ଦେବ ନାହିଁ । ସେହେବ —

ଭଲେକ୍ଟୋ ସଳ୍ପା :— ନିଜ ଗୁଣରେ
ଚିକିତ୍ସା ଜମନର ସର୍ବୋତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀମ ଅଧିକାର
ଦେଖିବା ।

କଲେଜଟୋ ସାଲସ :— ପ୍ରଥମ ଯେବୁପୁ
ଦଳାଇ । ତେଣୁ ବିନ୍ଦୁ ଦେଉଥିବେଶ କିମ୍ବା
ଶରୁ ଦେହପର ବଣୀ । ଅଧାରିତ ସ୍କ୍ରାନ୍ତପରିଷଦ୍ବାବୁ
ଲବ କରିଥିଲା ।

ଲକ୍ଷେତ୍ରୋସାମ୍ବାସ:—ନବୋଜ୍ଞାବିଜ୍ଞାନ
ସୁରେ, ଦେଖାଳକ ପ୍ରକରଣରେ ଦେଖୁଥିବା
କୁ ସମ୍ବାଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର
କିମ୍ବା ଅର୍ଥ ବିକ୍ରିତ ଦେଇରେ ସବୁ ଶବ୍ଦର
ମହାରିତ ହୋଇପାରେ ଏବଂ କାହାର ଅବେଳୀ
କାହାର ଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକୁ ସଜେ, ଯେତର ପ୍ରକାଶ
କାହାର ଦୟକ କରିବିଥୁ ଏବଂ ୨୯ ମାହ
ଦେଇବ ମାତ୍ରେ ବୈମାପାଇନ ସଜ୍ଜିତା ଅନୁଭବ
କରୁଥାଏ, ଯୁଗି ଶାଖ ସପ୍ରାଦ ମଧ୍ୟରେ ବୈପରି
ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହକ କରି ନନ୍ଦ ସାହୁ, କବି
ରୂପାଚ୍ଛବି ଓ କବି କଳେଚିତ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବିବା
ମୌଦ୍ରିନ କାହାରିତ ବିଳ ଶର୍ମୀ ଧର୍ମ
ପ୍ରେସ ଥିଲା ।

ନଳେକ୍ଷଟୋ ସାଲୀସା :— ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପୁଣ୍ୟ
ରବଶ୍ଵମେଷକ ରଜତ୍ୱରେ ପ୍ରତିକରି ଓ ବିଶ୍ଵାପତ୍ର
ଦେଇଥିବା କି ସୁଦେଶୀ କି ବିଦେଶୀ ସକଳ

ପ୍ରକାର ସାଲିବା, ସକଳ ପ୍ରକାର ଆନନ୍ଦହିଁ କୁଦିମ
ଓ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ଗୁଣବିଶେଷ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ ବେଳକୁ ତାଙ୍କ
ରଜେ ଦିନ—

ଭଲେବୁଟୋ ସାଲସା । - ଦେହୁବକ ଶକ୍ତି
ପ୍ରଭାବରୁ ବେଳ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅଗ୍ରେନ୍ୟ କରିବିଏ
କହାପି ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରେ ନାହିଁ । କହୁ ପଣ୍ଡାଜୀ
ଓ ବୁଝୋ ଦର୍ଶକ ପଲେ ଏହା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇ-
ଅଛି । ପୁଣି ଏହି ସ୍ଥାଯୀ ଅଗ୍ରେନ୍ୟକାରିତା ପ୍ରାଣ
ଥୁବାରୁହିଁ ଏହି ଅବ୍ୟକ୍ତ ତାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଅନ୍ୟପ୍ରାଦିତ ସଜ୍ଜରେ ଏପରି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଣ
ଅଧିକାର କରିଥିଲୁ ଯେଉଁଠାକୁ ଥରେ ଜିନିଧି
ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲି ସେଠା ଅଧିକାରୀମାନେ
“ ଭଲେବୁଟୋ ସାଲସା ” ପଞ୍ଚଥାଙ୍ଗ ହୋଇ
କାରମାର ଡଳନ୍, ଭାନ୍ଧ ଠାଇବାକୁ ପରି
ଲେଖୁଅଛିଲା । ବଢ଼ି ହାସ୍ଥାଗାଲରେ ଉଚ୍ଚ
ସୁକୁ ବେଳିକୁ ଏହି ସାଲସା ଲ୍ୟବସ୍ତୁ କର
ଯାଉଥିଲା । ଆସ୍ତ୍ରୀ, ଭର୍ବେପ, ଅମେରିକା,
ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରତିକାଳ
ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲା । ଭାରତର କୁଣ୍ଡରବାସୀ
କୃପକଠାରୁ କୁଟୁଟଧାସ ସଜା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ସମାଜ ଅଦରର ସହିତ କ୍ରିଶ କରୁଥିଲା
ଭଲେବୁଟୋ ସାଲସା ସତ୍ୟ ଯୋଗି ମୁହଁରୀ
ତଳୟ କରିବାକୁ ଶୁଭରଙ୍ଗରେ- ଶୁଭମୁହଁରିତିବେ
ଆହୁତ ହୋଇଥିଲା !!! ପାତ୍ରବିକ ଏକୁ
ସପଳକା ଏବୁଧ ଆଗ୍ରେନ୍ୟକାରିତା ଏହି
ଅଲୋକିତକା ଅନ୍ଧ ଏକାଥାରେ ଏତେ ଅଧିକ
ପରମାନନ୍ଦ ଦେଇପଦେ ସମ୍ମ ହୋଇ ଗାହିଁ ।

ଭଲେମଟ୍ରୋ ସାଲସା । — ଦୁର୍ଦ୍ଵିତୀୟ ପୋଷକ
କରିବାକୁ, ନୂହି ଉଚ୍ଚତାବଳୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ
ବାବ, ପର୍ଯ୍ୟାପାତ, କଟିବାତ, ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରକାଶ
କୁଣ୍ଡେର ହୋଇ ଧରି ଉଠିବା, କୁଟ୍ଟିଅଣ, କର
ଗରନ୍ତି ଓ ପାରଇ ଥା, କାଳ ଓ କାଳର ଥା
ଦେବରେ ଥା ଦସ୍ତ ଓ ପଦ କରଇ ପାବ
ପରିଚି-ସାହା ମା କଳା ଚିତ୍ର, ଧବଳ କୁଣ୍ଡ
ସେଗର ପ୍ରାରମ୍ଭାବରୀ ଉତ୍ତାଦ ରକ୍ତଧରିବାରୀ
ସରପ୍ରକାର ପିତା ଓ ଉପର୍ଷର ଏବଂ ତହିର
କଞ୍ଚିତାପୂର ସରଗାନ ସୁରି ଯାଏ ଓ ଗରନ୍ତି
ବିଷର ଜାତ କାହିଁ କରିବାକୁ ଏବାପର ସାଧ୍ୟ
ଆମେମୁହିଁ ଆଶ୍ରମ ହିଙ୍ଗସ ଥାହିଁ ।

ପାଦବୀରେ ଶୁଣି ମାତ୍ର ।—ଚରଳ ଶୁଣି ମାତ୍ର
ଚନ୍ଦ୍ରବାଲୁ ଶୁଷ୍ମାର୍ଥୀ ପ୍ରେସ୍‌ସ୍କଲ୍ କରିବାକୁ—
ଦ୍ରାସ୍ତାପ୍ତ ବାର୍ଷିକ ପରିମାଣ ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ—
ପୁଣ୍ୟ ସହବାସରେ ପରମା ଜିନାଇବାକୁ,— କଥା
ଯାବଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବାର୍ଥୀ— ଅର୍ଥାତ୍—ମେଦ, ପ୍ରମେଦ,
ଶୁକରେଦ, ଆକୁ ଫୌକଲ୍ୟ, ବହୁମୃଦ, ନିରମ୍ବାଦ
ଆଖିକ ବା ଅକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା, ମେହବାର,
ପ୍ରମ୍ପାବ ଜଳବ, ଲୁଗାରେ ଦାଖ ପଢିବା, ଦୂରୀ
ତାକର ଶୁଣି ବା ପଢ଼-କରି ଗଢ଼ିବା, ସ୍ଵପ୍ନଦୋଷ,

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହାର ସାଦୃଗ

ସର୍ବାପଦ୍ଧତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ମହୋପଥ ।

ଏହାର ଶୁଣ କୁଳମାରେ ମୂଲ୍ୟ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ସର୍ବାପଦ୍ଧତି ମାତ୍ର, ଏହାର କନ୍ୟା ଉପବିଷତାରେ ଶୁଣ ଅଭ୍ୟବନ୍ଧୁ । ସେ ବୌଣିଷି ପ୍ରତାର ଏବଂ ସେବେତାର କଟିବ ଯାହୁ ଦେଇବ କାହିଁବ ଏହି ଆଶ୍ରମ ବ୍ୟବହାରକୁଳ ଦୀନା କୁଳା ସହାରେ ମେଲ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଶ୍ୱେଷ ଦେବ । କୁଳକର୍ତ୍ତର ସବ୍ୟ ସବ୍ୟନିକର୍ତ୍ତର ଏହା ଅଗ୍ରବିଷ୍ଵବିକାରେ ବ୍ୟବହର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶତ ୨ ଲେଖବିଦ୍ୟାର ମୁକ୍ତବ୍ୟରେ ପ୍ରସଂଗିତ । ଏ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସାର୍ଥାର୍ଥଗୁଡ଼ ଦେଇ ଥରେ ମାତ୍ର ପରାମର୍ଶିତ ଥିଲେ । ସମ୍ବେଦିତ ଯେତେ ଆଶ୍ରମ ବାହୀରାଖିବ କା ବାହୀରୁଥିଲୁ; ଏହି ଆଶ୍ରମ ସଙ୍ଗେ ବାହୀର ବୁଲନ ହୁଏ ଥାହିଁ ।

ମୋହିବ ତଥାର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩/ ର ଅବା, ଏହରେ ଶତ ଟ ୧୦ ବା ୧୫ ବାର ମୋହା କେବେ କେତାର ବିଶେଷ ଲୁହ ଥିଲୁ । ହୃଦୟରୁପେ ନାମ, ପ୍ରାମ, ଭାବମର କଥା ଏବଂ କାହାର ଦେବେ ତଥା ଆଶ୍ରମ ଶାହି ଦେଖିଲେ ବ୍ୟବହାରିତ ପ୍ରସଂଗିତ ହୁଏ ।

ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତସ୍ଥାନ;—

ଆ ବମଗରକ ସେନ ।

ଦେବ ଉତ୍କୃଷ୍ଟପ୍ରେସ୍, ବାଲେଷର

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୂତନ ପ୍ରସ୍ତୁତି ।

ପଦ୍ମ ପ୍ରତାରାଣ

ଟ ୯

ଦାମରହ ଶାହା ଶ୍ରୀ କୁଳ

ଟ ୧୦

ମସ୍ତୁରବନ ଶ୍ରୀ

ଟ ୧୦

ପ୍ରବଳ ଅଶ୍ୱରତ୍ନ କା କାବମାନ

ଟ ୧୦

ରତ୍ନ-ଶାରୀର

ଟ ୧୦

ଦେବତ୍ରିଶାରୀ

ଟ ୧୦

ଶ୍ରୀଜ୍ଯାମ୍ବନୀଯେଶ୍ଵର ଶାହା

ଟ ୧୦

ଦେବତ୍ରେ ପ୍ରସଂଗିତ କଟକ ପ୍ରାପ୍ତସ୍ଥାନକ
ପ୍ରସଂଗିତ ମୁଦ୍ରାକ୍ଷରେ ମେଲିବ ।

**NEW YORK LIFE
INSURANCE COMPANY**
Is the property of the Policy
Holders and all profits made
are allotted to them. A safe and
profitable investment. For full
particulars apply to

H. J. BELL
Agent of the Company

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ପାନେନ ପରିଚୟାପ୍ରତିକରଣ

କହିପାନ ଗ୍ରୀବନ ଦର କବିରହିବର

ଅନ୍ତର୍ମାର୍ଗୀ

ଆୟୁଦେବୀଯ ଜିଷ୍ଠାଲୟ, ଗୋଧୁର
ବକାର, କରକ

ଏହି ଆଶ୍ରମପ୍ରତିକରଣ ଅପୁର୍ବତା ଶାନ୍ତିକ
ସବ୍ସପ୍ରତାର ଆଶ୍ରମ ନିର୍ମାଣ ମୂଲ୍ୟରେ
ପ୍ରାପ୍ତିକରଣ କରିବାର ପରିବହନ କରିବ ।

ପ୍ରତିକରଣ

ଆଜିବାଲ ଶତ ସାମାନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମର୍ମିତ ଅଭ୍ୟବନ୍ଧୁ
ଦୋଷରୀଏ, ସରଗ ଶତ୍ରୁ ପାଇଁ କେବଳ
ଶରୀମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟବ ପ୍ରତିକରଣ ଏବଂ ନୃତ୍ୟ
ଏହା କାହିଁ ମାନେହି ପ୍ରସଂଗିତମ୍ବାସ; ବ୍ୟାକୁଶିତ
ଗୋଟିଏ ଦୂରବ ପରି ବର୍ଦ୍ଧିତ ମରୋତ୍ୟ, ଶୁଣ-
ମେମୋବିତିଷ୍ଠ ବାଜନାମକର ଏବଂ ଅଭିକ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣାଳୀଙ୍କ ଶରୀମାନଙ୍କ ପରିବହନ ଏହା କିଶେଷ
ରୂପଯୋଗୀ, ଏହାହାର ବିର ଶରୀର ଦୂର
ହୁଏ ମର୍ମିତ ପୋଷନ କରେ ତତ୍ତ୍ଵର ତେଜ ଦୂର
ହୁଏ ଏହି ସମସ୍ତ ସାରରେ କଳ ପରିବହନ ହୋଇ
ଆଏ । ସେଇଁ ମାନଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ କାରଣରୁ
ପରି ଦୋଷ ମର୍ମିତ ଗରମ ହୁଏ ଏବଂ ଏହି
ଦେବତ୍ରେ ମନ ଶୁଭ କାହିଁ ଥାଏ ପରିବହନ କିମ୍ବା
ହୁଏ ନାହିଁ ହୃଦୟରୁ ଦୂର ଦେବତାର ଲକ୍ଷଣର ଏହି
ମନ୍ୟ ପଲପୁଦି ।

ଏକମାତ୍ର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦

ଶୁକ୍ରବର୍ଣ୍ଣ କବଟିକା

ଏହି ଆଶ୍ରମ ଶାରୀର ପ୍ରମାଦକାରେ ଏହିମାତ୍ର
ମହୋପଦ୍ଧତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସବୁକାରଣ ବନ୍ଦରୁ,
ଶାରୀର ପ୍ରକଳିତ ଦେବତାଏ, ସେମାନେ ଏହି ଆଶ୍ରମ
ବ୍ୟବହାର କରେ ଅବ୍ୟବୁଦ୍ଧମଧ୍ୟରେ ଦିଶେଷ
ଧଳନର ବରି ପାଇବେ ଏବଂ ଧାତୁ ଦୋଷରୀଏ
ପ୍ରତିକରଣ କରିବ । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧେ ବାହୁଦିନ
ଅଭ୍ୟବ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ପରିବହନ ଏହା କିମ୍ବା
ହୁଏ ନାହିଁ ହୃଦୟରୁ ଦୂର ଦେବତାର ଲକ୍ଷଣର ଏହି
ମନ୍ୟ ପଲପୁଦି ।

ଏହି ଦେବତା ଆଶ୍ରମ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦ ମାତ୍ର ।

କଲୁତର ରସାୟନା

(ଦେବତା ସାରଥା)

ଏଥୁକେ ଉପଦ୍ଧତି (ଲଭା) କର, ପାଇ
କାହିଁ ଦୋଷକଳିତ ପରିବହନ କରିବ । ଏହା
କାହିଁ କାର, ପୋଷକାମ୍ରର ଓ କାହିଁ
ପରିବହନ କିମ୍ବା ଅଭ୍ୟବରୁ ହୁଏ ଆଶ୍ରମ ଏହା

ବର ପରିବହନ କର ପରିବହନ ପ୍ରତି ସାଧନ
କରେ ଏହା ମର୍ମିତ ବୁଝିବେ ବ୍ୟବହାର କରିବ ।

ଏହି ବିଶେଷ ମୂଲ୍ୟ କରିବାର କାହିଁ ମାତ୍ର ।
ଏହିବେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଦେବତା ଟ ୧୦ କା ନାହିଁ ।

ବେଧ୍ୟା ବଜାର } ଏ ଛକତି କର ବହିବେ ।
ବଜାର } ଅଧ୍ୟେଷ୍ଟେ ଆପଧ୍ୟାଳୟ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବନାରସୀ ମାର ।

ବନାରସ ନିରାପଦ ଅମ୍ବର ଏହି ବାନାରସ
କୋଠରେ ଉତ୍କର ମୂଲ୍ୟରେ ସବୁକାର ବନାରସୀ
ମାଲ ଶୁଭତର ନାଲାହୁକର ସବୁ
ଜମଦାରମାନଙ୍କ ବନାରସରେ ବନ୍ଦବାଳ ମାଲ
ଦୋଷରୀଏ ଅସୁଧା । ଦାମଶ୍ରୀ, କେନ୍ଦ୍ରବ,
ଅମ୍ବିତି, ପ୍ରସ୍ତରି, ସତ୍ରବିହାର, ସେନପାତ୍ର,
ପାତ୍ରା, ଶ୍ରୀଅଳ, ମୁକୁରବିହାର, ମଳିଗାର, ହିନ୍ଦୋଳ,
ଅଂଶୁତ୍ର, ଗାଙ୍ଗପୁର, ବରକାବୋଟା, ଏକିଜ୍ୟୁଷର
ବଜାରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତତ୍ତ୍ଵ ତଳେ ଅମ୍ବର
କେତେ ଦାରମାର ବନ୍ଦବାଳ କଥା ପଢିବ ।

ଅମ୍ବର ବାନାରସ କୋଠରେ ବନ୍ଦବାଳ
ସବୁକାର ପ୍ରସ୍ତରି ସବୁକାର ସବୁକାର
ଶୁଭତର ଦୋଷରୀଏ ଅବସାରେ ବନ୍ଦବାଳ କରିବ
ଦେବତା । ବନ୍ଦବାଳ ଦେବତାକୁ ଅନ୍ତର୍ମାନକ
ଚୁଲ୍ବର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଅଗ୍ରମ ଦେବତାକୁ ଦେବକ ।
କେତେ ଦେବତା ମାଲ କିମ୍ବା ଦରମାର ଇତ୍ତା କିମ୍ବା
ପର ଲେଖିଲେ ଅମ୍ବର ବର୍ମବା ଦେବକ କିମ୍ବା
ହୁଏ ନାହିଁ ମାରି ପାଇବାର କାହିଁ ଥାଏ ।

ବାନରେ ପଥ ପଠାଇ ପରାର୍ଥ ମାର
କେ ମାଲ ଦେବତା ଦେବତାରେ କି ଉପାୟରେ
(ଅର୍ଥାତ୍ ତାହରେ କି ରେଖରେ) ପଠାଇ
କରୁ ଦେବତା ଲେଖିବା ଅବସାର । ଉତ୍କଳରେ
ଦିଶେଷ ଦାରମାର ଶୁଭତର କରେ ତେଣେ
ମୋଦରର ରତ୍ନାର୍ଥ ସବୁକାର ତେଣେରେ ପକ୍ଷ
ଲେଖିଲେ ବନ୍ଦବାଳ ମାରି କରିବାର କାହିଁ
ଜାମ ଓ ଠିକା ହୁଏ ବା କାଂଦକରେ କରି
ଦିଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅମ୍ବର ଦେବକ ।

ଦେବତାକର ପରିବହନରେ ମର ମାଲ
ପଠାଇ କିମ୍ବା ମାଲ ପଠାଇବା ଏବଂ ଫେରି
ଦେବତା ମାଲର ମାଲ ମରାନ୍ଧମା କାନ୍ତିକୁ
ଦେବତାକୁ ପଢିବ ।

ଏ ଶାକମାଲ ଦେବତାକାର
ଶୁଭମାଲ ପାଇବ ଦରମାର ଟ ୧୦
ମୁଲପାତ୍ର ଦେବକ ।

ଉତ୍କଳ ଦିପିକା

ସାହିତ୍ୟକ ସମାବସ୍ଥାରେ

THE UTKAL DIPIKA.

୪୨୯

CUTTACK, SATURDAY THE 19th July 1902.

ଅଞ୍ଚଳୀ

୪୯୯

୪୨୯ ଜୁଲାଇ

୧୯୦୨ ଶାବଣ ସଙ୍କଳନ ସାଲ ପରିବାର

ପରାମେରୀ

୪୨୯

NOTICE.

WANTED a Sub Inspector for the Dhenkanal State Police, Salary Rs. 50 per mensem. A thorough knowledge of Urdu, ability to read and write English with facility, and active habits are indispensable qualifications. No one without previous police experience need apply. All applications to D. S. Police Angul. Applications will be received up to 15th August next.

Angul } J. E. ARMSTRONG
Police office } District Superintendent
The 8th July 1902. of Police
Angul.

NOTICE.

Wanted a Graduate, strong in English and Mathematics and having experience of school work for the post of the Head Master for the Khurda High School on a salary of Rs. 60 per mensem with prospects of increment. None need apply who will not guarantee to stick to the post for two years at least. Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned up to the 31st July, 1902.

Khurda } Sd. J. E. Friend Pereira
The 12th July 1902.
Secretary.

ଉତ୍କଳ କିମ୍ବା ଲଗନ କଲେ ୪୫୯କା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥଦର୍ଶ ଓ ଉତ୍କଳ କମ୍ ପେରବନ
କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଦେବିକ ୧୯୯ କା ଅର୍ଥଦର୍ଶ
ଦେବାକୁ ଦେବ ।

J. N. Bose
Chairman.

NOTICE.

Is hereby given that the following scholarships, two Senior and three Junior, tenable under the Cuttack District Board for 2 years, at the Ravenshaw College are vacant. Candidates are invited to apply to the undersigned before the 20th instant in the following form. The Senior Scholarships are available to the boys who have passed the First Arts examination and who want to go up for the B. A. degree examination, and the Junior to those who after passing the Entrance Examination want to prosecute their studies in the above college for the First Arts.

2 Mayo Scholarships at Rs. 10 each	
1 Dhenkanal "	@ Rs. 8
1 "	@ Rs. 4
1 Mourbhunj "	@ Rs. 7

Form of Application:

- Name of candidate.
- Name of his father and his occupation.
- Residence temporary or permanent. If the candidate be domiciled in Orissa for how many years he has been so domiciled.
- What examination the candidate has passed, and in what division, whether in the first chance or otherwise.
- Name of the school and the class in which he is reading.
- Certificate from respectable persons about the character and circumstances of the candidate.

7. Remarks giving other particulars which the candidate may wish to give.

Cuttack } Jageswar Chander
District Bd office } Chander
The 8th July 1902. Vice-Chairman

NOTICE.

Wanted a graduate or a F. A. experienced as a School Master for the post of the 3rd teacher of the Kendrapara H. E. School on a salary of Rs. 32 per mensem. A native of Orissa and one willing to stick to the post for at least 3 years will be preferred.

Applications with testimonials to be received up to the 25th instant by—

Kendrapara
High School } Sd. J. S. Davidson
The 7th July
1902. Secretary.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏତ୍ତାର ସମସ୍ତାନାଳକ, କଣ୍ଠ ବିଷ-
ସାହିତ୍ୟକ ବିମ୍ବନାଳକ ଆମ୍ବାକୁ ଦେଖିବୁ
ଜଳଧାରେବିକ ଦୃକ୍ଷୁମ ମନେ ଭଜାଇଗୁର
ତତ୍ତ୍ଵ ସାମନ୍ତରାଳକ ପ୍ରେରଣେ ସହ ଥାଏ
ମଧ୍ୟାବାର * ରେଗ୍ରଲେଶନ୍ ଧା ୨୩ ବିଦ୍ୟାକି
ସଂଏତ୍ୟ ମଧ୍ୟାବା ଅ ୨୭ ଇନ୍ଦ୍ରନାର ସମୋ-
ଧି ଦୋଷାକୁ ତତ୍ତ୍ଵାରେ ଅମ୍ବେ କମଳ
ମେଳକର ନୟକୁ ଦୋଷ ପ୍ରେରଣ ମେଳକ-
ମେଷ ଭାବ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ । ତତ୍ତ୍ଵଧରସମନ୍ତ-
ମାଳକର କିମ୍ବା କ୍ଷମତା ଅଭିନାଶାରେ ରହିବ
ଦୋଷକା ପ୍ରଳେ ଅମ୍ବେ ଅନୁମତ କର
ପ୍ରେମାକୁ ଦେବ ବିଷ ଦିନ-ଦିନେ କର
ପ୍ରକାର ଦେଖା ପକାଣେ ପ୍ରେର ଅଭିନାଶାରେ
ବାୟୀ କୋଇ ପାରନ କାହିଁ ।

H. M. ROY,
Common manager.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବିଜ୍ଞାପନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମାବଳୀ
ନିମନ୍ତେ ଲୁଚନ ଉପବିଧ
ଦ ୧୨ (କ) ଫା

ବ୍ୟାପକ ପରିବାର କିମ୍ବା କୌଣସି
ପରିବାର କମ୍ବ ଶରୀର ମୋ
ଦରଶକାର ଉତ୍କଳ କମ୍ବକୁ ଏପର ପେରବନ
କର ଉପର ପେରନ କିମ୍ବା ଉତ୍କଳ କୌଣସି
ବ୍ୟାପକ ମରଳ କରିବ କାହିଁ ।

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକା ।

ବଜ୍ରପୁଦ୍ରଶବ୍ଦ ମାନ୍ୟଦର ଲେଖକଙ୍କ ବବ୍ରତ
ଗାହାଦୂର ଅଧ୍ୟ ଅପ୍ରଦ୍ଵୁତେ ବାଚିନିଃୀଠାରୁ
ପ୍ରସରେ କରିଯାଇ ହେବେ । ମାନ୍ୟଦର
ମହୋଦୟ ଭାବା, ମରମନ୍ଦିର, ମାନଦା,
ମୁଣ୍ଡମାନାହ ଏବଂ କଳାକାର ସାହିତ୍ୟର ବର
ଆଗାମୀ ଅକ୍ଷୟ କାମ କାଟ ରଖିବେ କିମ୍-
ବଚାକ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ କରିବେ ।

ପ୍ରବଳ ପ୍ରବାପ କୁରମେରର ବିନାଗର
ଅମେରଣ୍ୟ ଦେବାର ଶୁଭ ସମ୍ମର୍ଗ ପ୍ରତିଦିନ
ଧୂଥୁଳ । ଏହିତ ଏହାଙ୍କ ଦିନ ଉତ୍ତାମେ
ଆସିଥିଲା । ଏବଂ ମନ୍ଦିରବାର ସେ ଜଳସ୍ନାରରେ
ବିଜେ ଉଦ୍‌ଘର୍ଷିବେ । ତାଙ୍କୁ ଭୟାକେ ବହୁତକୁଣ୍ଡି
କି ଗାହାର ମଞ୍ଚରର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଦଳ ଦେଖୁ
ଥେ ଏବେ ରହିଲ ଅମେରଣ ଦେବତାଙ୍କୁ ।
ପରମେଶ୍ଵର ଗାହାର ବର୍ଣ୍ଣାଯୁ ପ୍ରଦାନ କରିଲା ।

ମନ ଜା * ରାଖିବେ ଶେଷ ଦେବା ସ୍ପୁତ
ଦରେ କୁଳକରେ ଯେବେମରେମରେ ଲ ୧୦୫୨
ଅ ମର ପତିଥରେ । ତହଁ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦାର ଓ
ଈକରେ ୧୪୭ ପଞ୍ଚାବରେ ୧୯୦ ମୟାଗୁରରେ
୧୯୮ ଏବଂ ମାନ୍ଦାଳରେ ୨୧ ମୂର୍ଗ ଘଟିଥିଲା ।
ଦଙ୍ଗ ପଦେଶର ମୂର୍ଗଥଣ୍ଡା ଏବା କଲିତାରେ
୨୭ ଭାଇନୀଥିଲ କଲାରେ । ଏବା ୨୪ ପୁରୁଷବା
ଓ ସାରକ ଏହି ଦୂର ଉଦ୍‌ଦେଶରେ ମୋଟିଏନ୍ଦ୍ରଜାର୍ଦ୍ଦ
ଥିଲା ।

ମାର୍ଗକୁଳ ଦ୍ୱାପରେ ପୁଣି ସବବ ପାଇଁ ଅନ୍ତରୁ
ଦୂଷି ଦେବାର ସମାବ ଅଲିଶୁଳ୍କ । ଏ ଦୂରଗନ୍ଧ
ନାହିଁ ତା ଏ ରଜ ଅସରକୁଳରେ ଫଳାଦେଖିଲା କାନ୍ଦା
ପ୍ରାକରେ ପାଇସୁଳ ଏବଂ ପାଦା ସିରା ପରିଦ୍ୟନ୍ତ
ବହୁଥିଲ । ଯେତୋ ନିବାସିମାନେକେ ମହା ଧାର୍ତ୍ତର
ଦେବାନ୍ତରୁଙ୍କେ । କ ପରମାରେ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଦୋଷାତ୍ମକ
ଜଳ ହୀନ ନାହିଁ । ପାହ ବିଳଗରୁ ସେଠାରୁ
କାର୍ଯ୍ୟବା କୌଣସିବ ବଳ ନିର୍ବନ୍ଧରେ ବୁନ୍ଦାର
ସମ୍ମାନ ଥିଅଥିଲି ।

ମହାମାତ୍ର ନରଶୀର ଦକ୍ଷଳଳ ବାହାରୁ
ଆପଣ୍ଟ ଅପ୍ରସ୍ତୁମାନ ତା ୯ ଉଖରେ ଈଶଲାଠାରୁ
ଥରୁଗୁମଣରେ ବାହାର ତା ୧୦ ଉଖରେ ମମ୍ପାଶୁ-
ରରେ ପଢ଼ୁଛ ତା ୧୧ ଉଖରେ ସେଠାର ମହା
ବଜାରୁ ଗାନ୍ଧିରେ ବସାଇବା ୧ ଉଖରେ ଖେଠାରୁ
ବାହାର ତା ୧୨ ଉଖରେ ଭବତାମୁଣ୍ଡ ଥବିବିଚେ
ତା ୧୩ ଉଖ ପର୍ବତୀ ସେଠାରେ ଲହାର
ଅନ୍ଧାରିକାର ବାହାରିଅଛ । ବନ୍ଧୁକ ପୁଅର

ମହାମାଳ୍ୟ ମହୋଦୟ ଦିଲ୍ଲୀ ମାତ୍ର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୁଃଖରେ ବସାଇବେ ।

ଏହି ଜଗର ଟେକ୍ନିସିକ୍ଲୁପ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଚେତନାକରି ଅବେଳାମରେ ଗୋଟିଏ
କୃତି ଉପବିଧବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରମ୍ରଦେ ପ୍ରକାଶ କଲାଏ ।
ମେଆରମାନଙ୍କର ପତ୍ରରୁ ଜଣାଯାଏ ସେ ଏହି
ବିଧ ଏଠା ଟେକ୍ନିସିକ୍ଲୁପ୍ଟରେ ପ୍ରକଳନ ହେ-
ବିବ ପ୍ରମାଦ ଦୋଷରୁ । ତାହା ହେଲେ
ଦୁଇମାତ୍ରଙ୍କ ଯେ ଜଗରବାହିଙ୍କର ଏହି
ଉପବିଧ ପ୍ରକଳନ କରି ଆପନି ଅଛି କି ତାହିଁ ତାହା
ଜାଣିବାକୁ ସେ ଅଶ୍ଵା ଦରଶ୍ରୀ । ଏକ୍ଷାପଦ ପ୍ରକା
ଶଳ ଏହି ଅଭିଗ୍ରହ୍ୟ ଦୂରି ପ୍ରକରବସିମାତ୍ର
ଅନ୍ତରୀ ଦର୍ତ୍ତବ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେବେ ।

କଳ ଛୁକମାସ ତା ୨ ରହିଲେ ଶେଷ ଦେବ
ସପ୍ରାଦରେ ସମୟ ଘରରେ ଦୂରୀର ବାଦାଯାଏ
ପାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୫,୨୦,୬୦୯ । ତହୁଁ
ଭାରାକୁ ପରି ସପ୍ରାଦରେ ଦିନ ଉଣା ହୋଇ
ଜଳଗ ମାସ ତା ୨ ରହିଲେ ଶେଷ ଦେବା ସପ୍ରା-
ଦରେ ୫,୩୨,୮୦୦ କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ଗଲି ତା ୨୭ ରହିଲେ ଶେଷ ଦେବା ସପ୍ରାଦରେ
ସଂଖ୍ୟା ୮,୪୭ ରୁକ୍ଷ ଥେବ ମୋଟ ବାହ୍ୟା
ପାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୫,୨୫,୮୪୭ ଅର୍ଥାତ୍
ଜଳମାସର ସମେତ ସଂଖ୍ୟା ସଂଜ୍ଞେ ପ୍ରାୟ ସମ୍ମାନ
ହୋଇଥିଲା ।

ଦିଲାର ଅଛିଥେବେ ଦସକାରକୁ ପଣ୍ଡିତୀଙ୍କ
ଦୟମେଳା କି କ୍ଷତି ଗ ହାବିତେପି ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ
ପାଳକୁ ଥାମନଙ୍କ ଚରିପଦକ୍ଷି ଏବଂ ପଦମାନନ୍ଦ
ମନ୍ତ୍ରକୁ ଆ ଧରାଯାଇ ଶୀଘ୍ରର ବିଭିନ୍ନକୁ
ଏହାହଜ୍ଞା ଅନ୍ତାଦିଶ ପ୍ରାଣୀଯ ଶାସକ ବିଭିନ୍ନର
କର୍ତ୍ତାମାନେ ପ୍ରକୋପେ କେତେବେଳେ ଲେଖାଯାଇ
ଜାଇ ଓ କବାବ ଫଲକୁ ସଜେ କେନ୍ଦ୍ରିତେ
କର୍ତ୍ତାମାନ ତିର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅଧିମୁକ୍ତ ଅପେ । ଅନ୍ୟ
ମାତ୍ର ଦୃଥର ଏହା ଏହି ଶେରୀର ସମ୍ମାନୀ
ଲିପ୍ରିକ ସଂଖ୍ୟା ଶାହ ଶତକୁ ଉଠା ହେଉ
ନାହିଁ ।

କୁଆରମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟ ସମର୍ପଣ କରିବାର
ବ୍ୟାପାଳ ଧେଷ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର
ଜୀବାଟ ସଂଖ୍ୟା ୫୦୦୦ ହୋଇଥିଲା । ସେବା
ଦେଇଲା ଟାଙ୍କରେ ବନ୍ଦଶ୍ଵର କୁଆରମାନଙ୍କ
ବନ୍ଦଶ୍ଵରର ପାଇଁ ବର ସବେଳାଙ୍କ ଧେଷ
ଯାଉଥିଲା ଏହି ସିଲେମରେ ବନ୍ଦଶ୍ଵର କୁଆର
ମାତ୍ର ନାହିଁ ବର ସବେଳାଙ୍କରେ ଘାଗଦେବାର

ଦିନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା । ସେଇଁ ମାନେ ଶରୀର-
କରେ ଦଳ ଅଛି ସେମାନଙ୍କ କେଉଁହିବ'
କାରଣ ଜାହାଜ ଦୂର ହୋଇଥିଲା । ହଡ଼ା ହେଲା
ମାତ୍ରେ ପଠାଇ ଦୟାଦିବ ମାତ୍ର ସମ୍ପଦରେ ଦେଇ
ନିଜେ ହଡ଼ା ଦେଇ ଅନ୍ୟ ଜାହାଜରେ ଯିବାର
କଲା କଲେ ଜାହାଜ ଫଳି ଦିପାତିବ ।

ଭାଷ୍ୟକାରୀ ପାଇଁ ଏହାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଉପରେ
ଦେଖିବାର ମାତ୍ରକୁ ନିଷେଧ କରିବାର
ମର୍ମରେ ବର୍ଣ୍ଣିମେଣ୍ଡ ଏବଂ କରେଶକରିବ ନବର୍ତ୍ତୁ
ପଠାଯାଇଥିବା କରିବାର ପ୍ରୟାଣ ନିମଳେ
ପୁଣ୍ୟ ମାତ୍ରକୁ ପୃଷ୍ଠର ଘରାନ୍ତୁ ଗପ ତା ଏହା
ରିକରେ ଜ୍ଞାପନୀୟ ହେବା ଦାରିଦ୍ର ସମଜ ବହି-
ପ୍ଲଟେ । ବାଜର କରେବାରୁ ତାଙ୍କ ଅରହନ
ଦାହାନ୍ତୁ ଜ୍ଞାପନାଦାର ଧରନକେନ ଡାନିନ
ହେଲେ କିନ୍ତୁ ହାହାକର ଜୀବାଦ ହେଲେ କିନ୍ତୁ
ହେଲେ । ତା ଏହାର କଣେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ
ଏ ବିଷୟ ତାରଯୋଗେ ଝୁଟିପ୍ଲାନ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପରିକ୍ରମ କରିବି ପଠାଯବାରୁ ତାହା ପାଠ କର
ଅମ୍ବୁଜାନେ ତମକି ଲଠିଛନ୍ତି । ଏଥୁର ବନ୍ଦ୍ରାବିଜ
ବଦରି ଏ ପରେ କିମ୍ବାପିକା ।

ଶେଷକାଳୀର ଅନୁର୍ଗତ ବନ୍ଦିଙ୍ଗମର ସବୁ
ଇହାପଣ୍ଡକୁ ବୁଲନୋଦଳ ଘୋଷିଲୁ ଯୋଜାଇ
ମରିବାର ଦେଉଥା ମୋହବମାର ବିନ୍ଦୁର ଧେଇ
ବୋଲାଥିଲୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଜ ଟ୍ୟାଙ୍କ ର ଆସିଲୁ
ମଧ୍ୟକୁ ଜ ଠ ଶ ପ୍ରାଣଦତ୍ତ, ଜ ଟ ଶ ଅଜ୍ଞାଦଳ
ପ୍ରାଣଦତ୍ତ ଦସ୍ତୁ, ଏକଜଣ ବ * ର୍ଗ, ଜ ଠ ଶ
ବ ଟ ର୍ଗ ଲେଖାର୍ଥ ଏହି ଏକଜଣ ଏକବର୍ଷ
କଠିନ ହରିଶ ସହି ବାଲହନ୍ତ ପାଇଅଛିଲା ।
ମାତ୍ରାକ ଟ୍ୟାଙ୍କ ର ଦସ୍ତୁ ଏହି ଜ ଟ୍ୟାଙ୍କ ର ଲେଖା
ପାଇଅଛିଲା । ଏକଜଣର ଦେଖା ସହାଯେ
ଜ ଠ ଶର ପ୍ରାଣଦତ୍ତ ବଜ ଦୂରୀର ଦିକ୍ଷା
ଦେଲେହେବେ ଦାଇକୋର୍ଦ୍ଦରେ ଅପାର ନିର୍ଭାବ
ହେବା ଧର୍ଯ୍ୟକୁ କର ନିର୍ମୟ ବୋଲାଗାଇ ନ
ପାରେ ।

ଅମେରିକା ଦା ମାରଦିତ ଶଳ୍କରେ ଖାଲି
ଗୁଣ ବନ୍ଧାନବାର କରନ୍ତି ହେଉଥିଲା । ସେ
ବଳୀର କୁଣ୍ଡ ବିଶ୍ଵରକ ପରିଶ୍ରବ ଅଞ୍ଚାପରି
ଜାପାନ, ତାଙ୍କ ଧାରା, ବେଳି, ଭାବବନ୍ଦର
କୁଣ୍ଡ ପରିମଳ କରି ଉପୋକ କରାଯାଇଲା । ଏହି
ବେଳି ବଳୀର ଖାକ ଅମେରିକାରେ ବ୍ୟା
ଜରେ କରୁଣା ହୋଇ ପାଇବ । ଏହି କୁଣ୍ଡ ସାମାନ୍ୟରେ
ଥିଲେ ଯେ ସମ୍ପ୍ରେସ୍ ସତ୍ତାରେ କୃଷ୍ଣ କୁଣ୍ଡ ପରିବାର
କାହିଁ । କେବଳ ଯେ ସମ୍ପ୍ରେସ୍ ଖାକ ଶାକ୍ ପରିବାର

କହିଲୁ ବିଦିକ ସତ୍ରକ ତଳେ ସମେଷ୍ଟ ଦେବ ।
ମାରନିରେ ଧାନର ଗୁଣ ବିଷ୍ଟର ଦେବେ
କିମେ ଗୁଣର ପୁଣାଳୀ ଅବଶ୍ୟ ଉନ୍ନତ ଦେବ
ଏବଂ ତଥାର ଜୀବତବାଣିକର ଉପକାର ଦେବାର
ଆଶ ଅଛି ।

ବିଲୁଗରୁ ସମ୍ମାନ ଅସିଥିଲୁ ସେ ବିଲୁଗର
ପ୍ରଧାନ ମହା ଲର୍ଜ ସାଲିବନାଟୁ କର ତା ୧୨ ରା
ଖରେ ଲପ୍ତିଧା ଦେଇଲେ ଏବଂ ପ୍ରକଳ ପ୍ରତାପ
ଲଙ୍ଘଣେସବ ତାହା ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି କରି ତାହା ଆବଦନ
ଆସୁନ୍ତ ବାଲପୋର ସାହେବଙ୍କୁ ପ୍ରଥାନମନ୍ତ୍ଵ
ପଢ଼ ପ୍ରଦାନ କରେ । ଲର୍ଜ ସାଲିବନାର କୃତା-
ବସ୍ତ୍ରା ହେଉ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅବସର ଲାଭକର
କେତେବଦିନ ହେଲା ଅବସର କେବାର ଲାଭ
କରିଥିଲେ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଏକଦିନ ତାହାଙ୍କର
ଦରି ଲେଖିଛି ପଢ଼ିବାକୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଥିଲାକି ପାଇ
କି କାହିଁ କି ହାବଧାରାକରେ ରହି ଥିଲେଗେ
ଲାଭକରି କାର୍ଯ୍ୟ କରାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ସେ ରାତ୍ରି-
ଥର ପ୍ରଧାନମହା ହୋଇ ଯଥେତିର ସୁଖାକାର
ଲାଭିଥିଲୁଛନ୍ତି । କୁତଳମନ୍ତ୍ରୀ ବାଲପୋର ସାହେ-
ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରକୃତ ଉର୍ତ୍ତ ସାଲିବନାକ କୁହା ଥିବାର
ଜଣାଯାଏ ।

ବିଲୁଚର ଏବଂ ସମାହେତର ଜଣେ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ପତା ଦେଖିଅଛନ୍ତି କି ଲୋଭତ ସତବଳ ଅଟେଷକୁ
ମେ ଅବସତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଯେ ରିତ୍ତ କରନ୍ତି
ବାବାତ୍ମକର ନାହିଁ ଶାସକ ତାଳ ସଙ୍ଗଠନ
ସାଇ ବିଷମର ମାରରେ ଶେଷ ଦେଲା ଦ୍ୱାରାକୁ
ସେ ଅଛି ବିଲୁକାଳ ଭାବରେ କରାରୀର ଜେନ-
ବିଲ ପଢ଼ିରେ ରହି ଯେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଭମ୍ବ
ଦରିଥାଏନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ଶେଷ କରିବେ । ସେ
ଭାବରେ ପର୍ମାର୍ଗ ବିଲ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ
ହାବଶ ସମାବର ଅଳ୍ପଶ୍ଵାକ ଦରିଥାଏନ୍ତି ତହିଁ
ମୟକୁ ଦେଖିବୋଟିର ଅଳ୍ପଶ୍ଵାକ ଅବସ୍ଥ
ଶେଷ ହୋଇ ଲାହୁ ଏବଂ ସୁଲେଖ କରିଶକ
ଆମ୍ବା ଶୀତକାଳରେ ବସିବ । ଏବଂ କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ
ଏ ସମସ୍ତର ବିଶ୍ୱବ ଶେଷ ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ ।
ଅତିଥି ତାବାକୁ ବାର୍ଷିକାଳ ନଢାଇବା
ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ସଙ୍ଗସ୍ଥ ଦେବେ ।

ହିତବାଦରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲୁଁ ବିଜିତବା ପ୍ରକାଶ କର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଅଛି ହୀନ ବଳେକର ଏବଚଳନ ଲେଖାବ୍ୟାକରଣ ଗୋଟିଏ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା ଏ, ଅନବ ପରସ୍ପରାରେ ଘେଲ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବୟେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରୁ ସାହିତ୍ୟରେ ସାହିତ୍ୟକୁ ଅବେଦନ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ସାହିତ୍ୟର କେତେବେ ମେମ୍ବର ଅନୁଷ୍ଠାନକ କରିବା ସାହିତ୍ୟରେ

ମତ ଦେଇଥିଲେହେଁ ଅଧିକାଂଶ ମେମରକୁର
ବିଷୟ ମତ ଦେବାକୁ ତାହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା ।
ଦଶତା ବିଷୟର ପରିମା ଦେବା କାଳରେ
ଗୋଟାଏ କରିପୂ ହୀନ ଏକ ନମର ଉଣା ପଢି-
ବା ହେଉରେ ଫେଲ କରିବା ଚଠିନ ବିଶ୍ଵର
ବିନା ଥରୁ କି ବୋଲ ଯିବ ? ଏମନ୍ତ ସୂଚ୍ନା ନିଜି-
ରେ ଗୋଲିବା ହେବୁ ବୋଥ ହୃଦୟ ଏବେ
ଯହ ଫେଲ ହେଉଥିଲା । ପଞ୍ଚମକଙ୍କର ଟିକିଏ
ଆମକୋଗୋଗଡ଼ାର ଏପରି ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରରେକ
ଦାଟିବା ଅସମ୍ଭବ ନହେ ।

ଏ ସ୍ମୃତିରେ କଳର ଗୁରୁନା ଦୂର ଦୋହ-
ଥିଲୁ । ତତ ପଦିବାର କରଂ ତହଁ ପୁଣ୍ୟ ବସନ୍ତ
ହତ ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ଦୁଧକାର ପ୍ରସ୍ତର ପ୍ରଦଳ
ଥୁଲା ଏବଂ ତହଁ ମୟରେ ଏତା ବୋମକାର ଏ
କଳରରେ ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ପୁଣ୍ୟରେ ଶୀଘ୍ର କଳ
ତାଳଥୁଲା । ଏତ ଦୂର ଦଳ କଳ ଉଜା ଥୁଲ
ଗ୍ରାହ ହୁଏ ପାଗ ଛାତ ଥାହିଁ । ଏ ହୁଣ୍ଡି ଚକ୍ରମା
ଆପେ ଏବଂ ଏଥୁରେ ବଳ ଆଲ ସବୁ ବରତ
ଦୋହନାଥଙ୍କୁ । ବୁଦ୍ଧମାନେ ଅନନ୍ତରେ
ଦେଉଗଣ ଦାର୍ଯ୍ୟରେ ମଗ୍ନ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ହବି
ବଜା ପାଗରକ ଭାବରେ ଭାବରେ ଭାବରେ ଭାବର
ପାଗର ହୀପଠାରେ ପ୍ରକରେ ପ୍ରବେଶ କରି
ମେଦମପୁର ବାଟେ ଖେଳନାମପୁରକୁ ବୁଲିଗଲ
ଏବଂ ସେହି କାଟ ଓ ତହଁ ସଲଗୁ ପ୍ରାକମାତ-
ରରେ ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟ ଦୋହଥୁଲ ସଥା ଗୁରବା,
ବାରେ ଶେଷ ମନ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏ ହାତ ଏବଂ

ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ତହୁଁ ଉଣା । ସମ୍ବଲପୁର ଶେଷ
କହି ଉପରକୁ ଏବେ ବୁଝି ହେବାରୁ ଗଲ
ବାଲିତାରୁ କଷମାନ ବଚଥିଲା ।

କଳିକରାର “ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତ୍ର” ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଧାଠ ବଲୁ କି ଆଗ୍ରାର ଜଣେ ମହାଜଳ ଛି, ପି,
ପାରସ୍ଲ ତାକ ଯୋଗେ ଦେଇ ରୂପା ଧାଠା ଧାଠା-
ରବାର ଘରମାସ ଦେଇ ତାକରେ ପାରସ୍ଲ
ପହଞ୍ଚିଲାରୁ ମୁଲ୍ୟ ଦେଇ ନ ନେବାରୁ ତାହାଙ୍କ
ନାମରେ ଘରଜହାନ ମୋଦିମା ଦାଏର
ହେଲା ଏକ କଥାର ଦୁଆର ତେବେହି କରିଶିଲାର
ସାହେବ ମୋଦିମାର ବିଶ୍ଵର କର ମହାଜଳ
ଆସାନୀ ପ୍ରତି ଟ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ଜଣ୍ମମାନା ଏବଂ
ଏକ ସପ୍ରାଦି ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟବାସ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଅନେକ ଲୋକ ଛି, ପି, ତାକ
ଯୋଗେ ଦୁଇ ଧାଠା ଧାଠା ଘରମାସ ଦେଇ
ତାକରେ ଦୁଇ ପଢ଼ିଲାଗା ବେଳେ ତାକବାଲୀ-
ଠାରୁ ତାହା ନ ଦେଇ ଫେରି ଦିଅଣ୍ଟି ଏବଂ
ତଥାର ଦୁଇ ଧାଠା ଧାଠା ବିଶ୍ଵର କରିଗ୍ରସ୍ତ
କରନ୍ତି । ଏଧର ବିଶବାର ସେ ଲାଇ ଏବଂ
ଥରକବିରୁକ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏହା
କେବଳ ଦୃଷ୍ଟିରଙ୍ଗେ ନୁହେ ମାତ୍ର କହି ସଲେ
ଧାଠା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିଅଣ୍ଡି । ଅଣା କରୁ ଉପରଲିଖିତ
ମୋଦିମାର କଥା ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ସେମାନେ
ବିଧାନ ହେବେ ।

ସତ ୧୯୦୯ ଖାଲରେ କ୍ରିହ୍ନା ପ୍ରକଳ୍ପରୁ ମେୟ,
୨୦୨୨ ଏ ଲୁଣ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିଲା ଯେ
ବହିମଧରୁ ଶରଦିର ୪୭ ଜାନ୍ମମରୁ, ୩୫
ବିବରଣ୍ୟମରୁ, ୨୭ ଏତଙ୍କରୁ ଏବଂ ୨ ମାନ୍ଦ୍ର-
ମରୁ ଅନ୍ତିମରୁ । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ପ୍ରତି
୧୦୦ ଏବେ ମ ୫୦ ଗଣ କିବେଳୀ ଏବଂ
କବଳ ମ ୨ ଗଣ ସହେଳୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମାନ୍ଦ୍ରମରୁ
ଲୁଣ ଥିଲେ । ମାନ୍ଦ୍ରମରୁ ଲୁଣ ବିବେଶୀୟ ଲୁଣ
କେବେ ଲଭିବାରୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଗଲୁ ଏତିବ
ହର ବିଷୟ ଥିଲେ । ମାତ୍ର କ୍ରିହ୍ନାରେ ଲୁଣ
ପ୍ରତି କରିବାର ଧୟା ସୁହିଧା ଥୁବା ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ହିଁରୁ ବନ୍ଧୁକ ହୋଇ କିବେଳୀରୁ ରହିଁ କହି-
ଛି, ଦୂରର ବିଷୟ ଥିଲେ । ଦେଶୀୟ ବିଦ୍ୟ-
ଯ ଉଦ୍ୟା ବିଷୟରେ ଗର୍ଭମେଳକର କିଶେଷ
ହାୟି ଏକାଳ୍ପ ବାହ୍ୟମାୟ । ତାହା ଜ ହେଲେ
ଦେଶୀୟମାନେ କି ମେ ଗୋଟିଏ ଜୀବିତା-
ର ବିଷୟରେ । ଏ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ
ବିବର ମୂର୍ଖ ସେମାନେ କେବଳ ମତାଦା-
ର ଗଲିବାକୁ ଦିନିଅଛନ୍ତି । ଦୂର୍କ ଦେଶର
ଜାଗ ବିଭିନ୍ନ ବିଭିନ୍ନ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତିଶୋଭ-
ରେ ହେଲେ ସହିତ ହୋଇପାରନେ କାହିଁ ।

ସତ ୧୯୦୬ ସାଲରେ ଶୁଭଚନ୍ଦ୍ର ଲଂବକ
ଛପିବେଶମାତ୍ରକ ମଧ୍ୟରେ ଜାମେହାନ୍ତିଷ୍ଠଳୁ
ଥିବୌ କୁଳ ପଠାଯାଇ ନ ଥିଲା । ତତ୍କାଳୀନ
ଦ୍ୱାରାବେଶ ସୁରକ୍ଷାମଳ୍ଲ ପତନର୍ଥ କେହି କୁଳ
ପଠାଯାଇ କ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ୨୫୯ ଜାଗା
ଥାଇଥିଲେ । ମୋରରେ ଏବର୍ଷ ଅଧିକ କୁଳ
ସାଇଥିଲେ ଏବଂ ହେମାକଳେମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ
ଦ୍ୱାରାବେଶ ଓ ଅଗ୍ରାର ଲୋକ ଥିଲେ । ମଧ୍ୟ-
ଶତବୀର ଏବଂ ବଜାଳା ଓ ବିହାରରୁ ଥିଲେ
କୁଳ ସାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ପଞ୍ଚାବର କୁଳର
ସମ୍ବନ୍ଧ ୨୨୨ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ବର୍ଷରେ କୁପକିବେଶମାନଙ୍କୁ ଧେର
ଆଏବା ଛାଇ ୨୦୮ ଲୁଲ ମୋଟରେ ୮୭,୫୪,
୯୭୫୨ ଅଗିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଇପିଲ୍
କଣ୍ଟପ୍ରକଳ୍ପ ହାବହାର ରେ ୧୭୩୫୫୨ ଘରକୁ ଆପ୍ରିଲେ
। କେତୋତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୨୭ ଦିନର
କୁଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକଂ ସେମାନେ ବର୍ଷ ମୋଟରେ
୨୫୪୬୩ ଟଙ୍କା ମିଳିଥର୍ଭରହାର ଘରକୁ ପଠାଇ-
ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ବେଳଗାର ସହାଯେଣା
ଅବଳ ଏବଂ କିମେ ବଚୁଥିଲି । ଅର୍ଥାତ୍
ସବୁ ୨୦୯୩ ସାଲରେ ୮ ମୀଟକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିରେ
ସାଲରେ ୮ ୮୨୫୨ ହୋଇଥିଲା । କେପାଳ-
କଳେ ସଥାନମେ ପିଲା, ମରଜାପିଲ ଓ କିନ-
ବାକ ଏ ହନ୍ତୁର ତଳେ ନୀମେଳା ।

ଅଂଗଡ଼ିରୁ ଯଦିଥିବା ଏକ ପହଞ୍ଚ ଶତାବ୍ଦୀ
ଯେ ଜଳ ମାତ୍ର ତା ୨୭ ଲକ୍ଷରେ ଭାବର ସମ୍ମା-
ନ୍ଦିର ଅଛିଲେ ଉପଳକ୍ଷରେ ଧୋର
ବହାର ଅବେଳରେ ଦୂରସ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେବାଳ,
ସୁରେ ଗଣିତାତି ଧୂର ଓ ଭୁଲ୍ଲୀରେ ଦେବନ-
ନ୍ଦିର ସମୟକ ପୂଜା ଦେଇଥିଲା ଏକ ବ୍ରାହ୍ମ-
ମାରାଜଙ୍କର ଦେବମାସ୍କରେ ଶରକ ପ୍ରତିଧ୍ୱା-
ନିକ ରହିଥିଲା । ସର୍ବା ମନୋଦୟ ଶୀଘ୍ର
ଦଳବଳ ସତର ବନ୍ଦର ଭ୍ରମର ଦୟା ଅଛ କୁଣ୍ଡୀ
ଓ ଅସର ଦଳଦଳକୁ ଦୂରଶତ ପଞ୍ଚ ଦାତ
କରିଥିଲେ । ଭ୍ରମଗାନ୍ତର ନକ୍ତର ଅନେକ
ଦଳମୋହଳ୍କୁ ଦେଇ ଏକ ସର ଦୟା
ଥିଲେ ଏହି ସମ୍ମର୍ମଣରେ ପ୍ରାଚୀତ ସମ୍ବାଦ ଏହି
ସାମାଜିକ ପ୍ରତିମନ୍ତ୍ରୀ ଦେଖିବା ଅଭିନାସରେ
ଅବେଳ ଲୋକର ବିମାନ ଉତ୍ତାଳିଥିଲା ।
ଏହି ଶୁଦ୍ଧିନର ସ୍ଵତିତ୍ତବ୍ସରୂପ ଶାନ୍ତିପୂର୍ବ
ପ୍ରକାଶନକହାଏ ୨୫ ଏକତ୍ରାର୍ଥ କାମରେ
ମୋଟି ଏ ନୂତନ ନଗର ଶ୍ରୀପଦ ବିମାନଥରେ
ସଲବର ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଦୂରର ଚକ୍ରଦିନରେ
ଅବେଳ ଦୋଳାହଳ ଲବିଥିଲା । ମାତ୍ର ସମ୍ବାଦ
ପିତୃତ ଏହି ଅଭିନାସରେ ପୁରିକ ଦେବାର କାନ୍ତ
ବସମାନ ପ୍ରମୃତ ହୁଅନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଅବେଳ ଜାଗା

ଦିନରେ ଦୂର୍ଭଗ୍ୟ ଏହା ଲୋକେ ଜଳାଧୟସଙ୍ଗ-
କିର ଅବେଳା ଓ ପର୍ବତୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କର
ଦୁଃଖାଦ୍ୱାଦୁରକଣ୍ଠରେ ଅପଶାନ ଦରକୁ ଫେର
ଦିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ଲାର୍ଡ ପ୍ଲାନେଟ୍‌ର ଗ୍ରାହତର ଜିଶେ
ପ୍ରଧାକ ହିତେଣୀ । ଗ୍ରାହତରାଙ୍କର ଦୂରେ
ବିଜ୍ଞାନବାଦିଙ୍କୁ ଜଣାଇବାପ୍ରକଳ୍ପ ସେ ସଥା ଚମ୍ପର ।
ସମ୍ପ୍ରକଳ୍ପ ସେ ଘରଶୟ ଖେଳ ସେବେତସାହକର
ଗୋଟିଏ ଅବିଶ୍ୱର ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ କର ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର କିଶେଷ କୃତିକା ଜାଜିକ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି । ସେ ବିଜ୍ଞାନର ‘ଟାଇମସ’ ନାମକ
ବିଜ୍ଞାନକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଏହି ନମରେ ଏହି
ସହି ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି କି ଭାବତର ଶର୍ତ୍ତରେ
ବିଜ୍ଞାନରେ କୁପରିଷ୍ଟହଳ କଲେଇଁ ପ୍ରାପନ
ହୋଇଥାଏ । ବିଜ୍ଞାନର ଲେଖକମାତ୍ରେ ସେଠାରେ
ପଢି ଭାବ ଉଣିମାଥରି ବିଜ୍ଞାନରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ
ହେଉ ଭୟକ ଉଣିମାଧ୍ୟର ଓ ରାତର
ଆରାହିଲାଗ ବିଶ୍ୱାସରେ ଏହି ଭୟନିବେଶମାନ
କରେ ଯାର୍ଥ ପାତ୍ରାତ୍ମକ ଥଥି ସେହି କଲେ
ଜରେ ଭାବବାଦିଙ୍କର ପଢିବା ବିଷୟରେ
ଅଗ୍ରତ ରଖି ଯାଇଥାଏ । ଯାଦାକର ଧରନେ
କଲେଇଁ ପୋଷାକାଳିଥାଏ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଦୂରଜଣନ୍ତି ଅଧିକ ଉବ୍ଧ ଦେବାର ଅନୁମନ
କ ଦେବା ଏହି ଅଧି ସେ ସମ୍ପ୍ର ବିଜ୍ଞାନ
ଏହି ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗୀ ବର୍ଣ୍ଣନା ଯୋଗାଇଥାଏ
ସେ ସମ୍ପ୍ର ସାଧନ୍ତି ଉତ୍ସର୍ଜ କରସବ ତୋରିବ
ଅଧି କି ନେବା କହାଇ ନାହିଁ କାହାର କୁହେ
ତଥାର ଘରଶୟ ସେବେତସା ଗାହା ହୁଏ
ନାହାନ୍ତି । ବୈଜ୍ଞାନିକ ବାହୁଦାନ ଯେ ନ
ପ୍ଲାନେଟ୍‌ର ସ୍ଥାନ୍ତି ଅବାକ୍ୟ ଥିଲେ ଏହି ବିଜ୍ଞାନ
ବାସିମାନେ ଗାହା ହୁଦୁକୁଙ୍ଗମ କର ମୁକବୁ
ଦିଶିବାରୁ ମନ ବିଲାପିବେ ।

କାରାଜିଲି^o ନଗରପ୍ଲଟର ସାହୁନାମାର ଏବଂ
ତତ୍ତ୍ଵାଳୟର ସନ ୧୯୦୫ ସାଲର ଦାଖି
ବିବରଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଯେ କର୍ତ୍ତା ର କମାଳର ଲୁଙ୍ଗ
ହେଉଥିଲା । ଶ୍ରୀକର ଅଳ୍ପର ହେବାରୁ ସରକା
ମାନ୍ୟର ହୋତିଥିଲାର ଠକା । ବ୍ୟସ କ
ବେଗେଗୁଡ଼ିଏ ବର ବଢ଼ାଇ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି
ସେ କର ସମସ୍ତର ପ୍ରଯୋଜନାୟ ତୁମ୍ହାରିରିମେ
ପାଇଦଳାର ଠକା ଏହି ଛୁଟୁ ଓ ଶୀତଳ
ଯୋଗାଇବାର କଲ କୃତହଜ୍ଞାର ଠକା ବ୍ୟସର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୋରଥିଲା । ବର୍ଷିତ ନର୍ତ୍ତର ତତ୍ତ୍ଵା
ଯେତୋବେ ଦୂରର ହୋଇଥିଲେ ବଳ କ ୨
ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବର୍ଷ ଏବଂ କୈତ୍ତ ଅଛି
ସ୍ଵରେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ ୪୦୨ ଏ ବେ

ଏହି ଜାତୀୟ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦ ବାବଦ
ଅଟନ୍ତି । ସେବିକର ହାତହାର ଦୈନିକ ସଞ୍ଚାର
୧୯,୫୭୩ ଟାରୁ ଟ୍ରେନ୍‌ଗ୍ରାନ୍‌ଟ୍‌ରୁ ଉଠିଥିଲା । ଅଧିକାଂଶ
ସେବୀ ତଳାପାକାରୀ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶର ସେବ
ମାଲେଖାପ୍ରାଚୀ କୁର ଓ ଦୁଇଲଗା ଥିଲା । ଦେବଲ
ଜ ୧୯ ଶ ମରୀ ପଢିଥିଲେ ମାତ୍ର ଜ ୧୯ ଶ
ଅରୋଗ୍ୟ ଓ ଜ ୨୫ ଶ ଉପହାର ଲବିଥିଲେ ।
ତିବିହାରଙ୍କର ଅୟ ଟ ୨୨,୨୫୯୯ ଟାରୁ
ଟ ୩୭,୪୭୯ କାରୁ ଉଠିଥିଲା । ଏହି ବର୍ଷକେ-
ଗରେ ବନ୍ଦଦଳରେ ଟ ୫,୨୨୫ ଟଙ୍କା ବାଣୀ
ଥିଲା । ଅଧିକ ଲୋକ ଦୂରର ଦେବା ଦୃଶ୍ୟ
କାରଣ ଅଟେ । ସମ୍ମବ୍ନ ସର କରିବାରେ ଅଧିକ
ଲୋକ ଉଚିତ ଦେବା ଏବଂ ତଳାପ୍ରାଚୀ ଅୟ ବରି-
ବାର ଆଶ୍ରା ଥିଲା । ମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣିତ ବର୍ଷରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଅଧିକ କାମ ପ୍ରାୟ କି ଦେବା ଏବଂ ଦେବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପଢ଼ିବାର ଦେଖି ମାଲ୍‌କର କଣ୍ଠରେ
ଦୂରିତ ହୋଇଥିଲା । ସାବାଦେହ ଏଠାରେ
ସେବିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମନ୍ତ ସହ ଦେଉଥିଲା ଏହି
ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ଅଛୁଟଗ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ତତ୍ତ୍ଵରୁ ଉଚିତ ହେଉଥିଲା ଯେ ଏହି ତିବିହାରଙ୍କର
ଅଧିକ ବରିବ ଏହି ଅଧିକ ଲୋକ ଏହାର
ଆଶ୍ୟ ନେବେ । କାନ୍ତ୍ରକରେ ଏହି ତିବିହାରଙ୍କର
ବାଣିଜ ବନ୍ଦରଗ ମନ୍ଦ୍ରାଷଳକର ଥିଲେ ।

ଶୁଭଜୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ଧର୍ମର ଗତ ପା ୨-
ଶୁଭ ଅଖିଲେଶନାରେ କିମ୍ବ ଚିନିର ମାସୁଳ
ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଭିନର ଯାତ୍ରାଲିପି ଆଗର
ହୋଇଥିଲା । ଉମ୍ମିଦାର ଅମଦାବାଦ ହେବା ଚିନ
ଭୂଷଣେ ପ୍ରତି ବନ୍ଦର ଟ ୨୫/୯ ଏବଂ ପ୍ରେସ୍-
ସ୍ଟାର ତରି ଭୂଷଣେ ଟ ୩୮/୯ ମାସୁଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା । ଏଥି ଉତ୍ତରାବ୍ଦୀ ମେବେ ଅବଶ୍ୟକ
ଦେବ ତେବେ ଅନୁର ମାସୁଳ ବଢ଼ି ଯାଏବା
ଅଭିନନ୍ଦ ଦେବର ଚିନିର ମାସୁଳ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯାଦା ଅର୍ଥ ତାହାର ପ୍ରତି ଲହର କାରଣ ସେ
ଏହି ପ୍ରାଚୀର ଚିନ ଅଖିନ ସ୍ଵରୂପ ଦର୍ଶନେ
ଦକ୍ଷପୁ ଦେବା ଅଭିପ୍ରାୟବେ ସେଠାର ଗର୍ଭୀ
ମେଲାମାରେ ଓହି ସାହାରନ କର କାହାଟୁ ।
ଶୁଭଜୟ ଚିନିର ବ୍ୟବସ୍ଥାସ୍ଥଳୀ ବସା କରୁବା
ଦାଇନ ଗର୍ଭୀମେଳା ଏ ବ୍ୟବସ୍ତା କରିପାରିଲା ।
ସେହି ଅଖିଲେଶନାରେ ମହାମାଳି ଗର୍ଭୀର
ଜେବରଳ ଭୂପରିଜିକ ଗତେ ଚିନିର ମାସୁଳ
ଦୂର କରିବାର ଦେବତାମାତ୍ର ତିହାର ଦେଇ
ଦହିଲେ ଏ ଗର୍ଭୀମେଳା ସେମନ୍ତ ଏ ଦେଇର
ଚିନ ବ୍ୟବସ୍ଥାସ୍ଥଳୀ କରା ଦେଇବା ଅଭିପ୍ରାୟବେ
ଯାହାକୁ ହୋଇଥିଲାଗୁଡ଼ି ତେମନ୍ତ ଏ ଦେଇର
ମେଲକର ତଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦେଇ-
ଗାର ଉଚ୍ଚାର ଯାହାକୁ ଅଭିନନ୍ଦ ଦେଇ

ଏହି ବିଦେଶରୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରିଗାନ ଥାରିବାର
ଭବିତ । ବଡ଼ୀ କାରିଗାନାମାକ ବିଷାର ତୁଳନ
ପ୍ରକାରର ଉନ୍ନତ କଳ ଯନ୍ତ୍ରିତ ଆଧାରରେ
ଅଛି ବ୍ୟସରେ ଉତ୍ତର୍ମୁଖ ତିନି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ
ତାମେକ ଲାହ ହେବ ଏହି ବିଦେଶରୁ ବର୍ଣ୍ଣକୁ
ବର୍ଣ୍ଣ ସେତେ ତିନି ଆସୁଥିବ ତବୁଷୁରେ ଅଳା-
ସ୍ଵାସରେ ଉତ୍ତର୍ମୁଖ ଯାଉଥିଲି କି ଏ ଦେଖିବେ
ସେତେ ତିନି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପାରିବ କାହା
କିମ୍ବା ହେବାର ଅହୋ ତିନା କାହିଁ । ବସ୍ତୁ-
କରେ ଭରତରେ ଯେମନ୍ତ ତିନିର ଅରତ
ବିଶ୍ଵର ତେମନ୍ତ ବିମ୍ବର ପରିମାଣରେ
ତିନି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ସୁଧାର ଅଛି । ସରକାର
ବାହୁଦାର ବିଦେଶୀୟ ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରକିଯୋଗିତାରେ
କାଥା ଦେବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ମାଧ୍ୟମ ଦୂରି କର
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଧଳ୍ୟବାଦର ପାଇ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡ ଓ ବିଦେଶୀର ପ୍ରତିର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ
କି ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବିତବାହିମାନେ ତିନି
ଅଥବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟରେ ବିଦେଶୀୟ
ବ୍ୟବସାୟକୁ କିମ୍ବା ପାପବାର ଅନ୍ତା କାହିଁ ।
ଅତିବିନ୍ଦୁ ବର୍ଣ୍ଣମେଣିକର ସେଥିରେ ବିଶେଷ
ମନୋଯୋଗ ଦେବା କରିବ ।

ସୁଖ ବିଥିଯାଦି ।

ଗର ଶୁଭବାର ଶା ୧୯ ରଖି ବଜାରେ
ଜୁହୁ ବିଥ ଶା ୨୫ ରଖ ପାହିବାର ସ୍ଵର୍ଗା
ଦେଶକୁ ବିଥ ଶା ୩୦ ରଖ ରହିବାର
ଏ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବକ ବିଥ ଶୁଣିବ ମନ୍ଦରେ
ପଢ଼ିବି । ରଣାବ ପ୍ରତିବାଧୀୟ ଯୋଗୁ ଏ କର୍ତ୍ତା
କି ୨ କି ପରେ ବିଥ ଶୁଣିବ ମନ୍ଦରେରେ ଲାଗିଲା
ଏ କି
ଦେବା ପ୍ରାୟ କି ୨ କି କି ସମୟରେ ପଢ଼ିବୁ ଅନ୍ତରୁ
ଶୁଣିବ ମନ୍ଦର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରୁ ଦେବାରୁ ହେବିଲାକୁ

ଶା ୧୫ ରଖ ଶୋମକାର ଏ ଦିନ ମାତ୍ର ଅନ୍ତରୁ
ଦେବ ହୋଇଥିଲା । କୁଣ୍ଡ ଏ ଦିନ ଅନବିହୁ
ଦୃଷ୍ଟିପାର ହେବୁ ଥାର୍ତ୍ତିପ ପଣ୍ଡିତ ଯାହା ଏ ଦର୍ଶନ
ଦୁଇତର ହୋଇ କି ଥିଲା ଏବଂ ଲୋକ ମଧ୍ୟ
ବିଶେଷ ହୋଇ କି ଥିଲା । ଏ ଦିନ ଘନ
ଶେଷରେ ପ୍ରଭାତ ଶେଷତା ଦେବ ପରେ
ଶା ୧୯ ରଖ ମନ୍ଦରବାର ଠାରୁରମାନେ ଜଗା-
ମୋହଳ ପ୍ରମ୍ରରେ ବିବଜନାକ କରିଅଛନ୍ତି ।
ବୌଣୀର ବିଥ ଦର୍ଶନ ଦୂରି ହୋଇ କାହିଁ ।

ଶା ୨୦ ରଖ ଉତ୍ସବର ବିତ୍ତ ଏକାନ୍ତରୀ
ଏ ଦିନ ବର୍ଷା ଛାତ୍ର ଯାଇଥିଲା । କୁଣ୍ଡ ପାହିବାରୀ
ଯାହାର ଅନ୍ତରୁ ଦେବ ନ ଥିଲେ ବିଦେଶୀ
ମାତ୍ରମାନକୁ ମଧ୍ୟ ହେବୁ ଦେବ ଯାହା
ଦେବି ପ୍ରକାଶନକ କରିଅଛନ୍ତି । ଅନବିହୁ

ବିଜ୍ଞାନୀ ଯାହାର ପ୍ରାୟ ନାହାନ୍ତି ତେବେଳ ପଟ୍ଟିମା
ଓ ଅକ୍ୟାନମ ପ୍ରାୟ ଯାହାର ଅଛନ୍ତି ।
ଯାହାର ଗୁଲାବିନାରୁ ନନ୍ଦିବାସିମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତର୍ମୁଖ ଥିଲା ହୋଇଥିଲା । କୁଣ୍ଡ
ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବକ ରହାନ୍ତି ଶତବାର ରହିବୁ
ମନ୍ଦରବାର ସକା ହତ୍ତି ବର୍ଷା ଦେବ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମା-
ନନ୍ଦିବାର ହୋଇ ଯାହାର ସେବର ପ୍ରଭାବ ବହୁ
ପରିମାଣରେ ଶାନ୍ତ ଅଛି ।

୪ ବୈଷ୍ଣବ ଗତିକୀ	୩୮
୫ ଉତ୍ସବର ସାହି	୩୯
୬ ଉତ୍ସବର ଦାସ	୩୯
୭ ଉତ୍ସବର କାର୍ତ୍ତି	୩୯
୮ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୯ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୦ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୧ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୨ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୩ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୪ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୫ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୬ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୭ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୮ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୯ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୨୦ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୨୧ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୨୨ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୨୩ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୨୪ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୨୫ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୨୬ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୨୭ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୨୮ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୨୯ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୩୦ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୩୧ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୩୨ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୩୩ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୩୪ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୩୫ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୩୬ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୩୭ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୩୮ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୩୯ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୪୦ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୪୧ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୪୨ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୪୩ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୪୪ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୪୫ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୪୬ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୪୭ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୪୮ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୪୯ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୫୦ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୫୧ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୫୨ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୫୩ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୫୪ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୫୫ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୫୬ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୫୭ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୫୮ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୫୯ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୬୦ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୬୧ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୬୨ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୬୩ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୬୪ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୬୫ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୬୬ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୬୭ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୬୮ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୬୯ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୭୦ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୭୧ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୭୨ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୭୩ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୭୪ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୭୫ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୭୬ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୭୭ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୭୮ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୭୯ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୮୦ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୮୧ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୮୨ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୮୩ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୮୪ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୮୫ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୮୬ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୮୭ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୮୮ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୮୯ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୯୦ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୯୧ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୯୨ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୯୩ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୯୪ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୯୫ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୯୬ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୯୭ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୯୮ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୯୯ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୦୦ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯

୧ ବୈଷ୍ଣବ ଗତିକୀ	୩୯
୨ ଉତ୍ସବର ସମ୍ମେଲନ	୩୯
୩ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୪ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୫ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୬ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୭ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୮ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୯ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୦ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୧ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୨ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୩ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୪ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୫ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୬ ଉତ୍ସବର ମହାପାତ୍ର	୩୯
୧୭ ଉତ୍ସବର ମହ	

ଅଛୁ । ସ୍ଵର୍ଗରେ ସେ ଆଶ୍ରମାର ପୂରୁଣା ଅଳ୍ପାବ୍ୟ
କ ପ୍ରତି ବାହା ଲୁଣ୍ଡବାର କୁଳକ ଘଣ ବାହାର
କରେ । ସବୁ ପଶୁପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖାଇବାକୁ
ସାଇ ଅଳେବ ସମୟରେ ପଶୁର ମାଲିକପ୍ରତି
କିର୍ଦ୍ଦୁ ହୃଦୟୀ । ଗୋଟାଏ କଳଦ ପିଠିରେ ଶେଷେ
ଝେହ ଘା ଦୋଳଥିଲେ ବା କାନ୍ଧରେ ସାହୁ
ଆଲେ ବଳଦବାଲ ଥାଳାକୁ ଧେ ଦୋର କାନ୍ଧିକ
ଦେଇ ଥିଥେ ଏକ ଦରେଖରେ ବାଜର ହୋଇ
ଟ ୨୯ କା ଲୁଣ୍ଡମାକା ଦିଏ ଏବଂ ଦୂରଦିନ ବନ୍ଦ
ହୁଏ । ଏହ ଗତିପୂରଣ ସଙ୍କାଶେ ସେ ବୌଣିଶ-
ମବେ ଶାରେ ପଟ୍ଟିଦେଇ ସେହି ବଳଦଠାରୁ ଅଧିକ
କାର୍ଯ୍ୟ କିଏ । ଅତିଏକ ଶେମନ୍ତ ପଶୁପ୍ରତି ତେମନ୍ତ
ପଶୁର ମାଲିକ ପ୍ରତି ସବୁର ଦୟା ଦେଖାଇବା
କିମ୍ବା । ସବୁକୁ ଓ ବଗିବାଲଙ୍କର ଅଳେବ
ଦୋଷ ଅଛୁ ମାତ୍ର ସେମାକଙ୍କର କୁପାଳ ମନ
ଅଟେ । ସବୁ ସେମାକଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରି
ଦେବଳ ପରିଚକାରୀରୁ ପଠାଇ କିମ୍ବାନ୍ତିରୁ କ
ହୋଇ ଅଛ ଥିଲ ବ୍ୟାରେ ପଶୁ ତିବସ୍ତାର
ଠାବେଁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବା ଉପରି । ମହା-
ଜତି ଓ ଦେବାସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ମାନ୍ୟକୁ ଲହିଁ ନିମ୍ନଭାଗ
ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।
ଦାଉଗ ପଶୁତ୍ୱା ଓ ବଗିବାଲଙ୍କ ମେଲରେ
ସେମାକଙ୍କର ବିଶେଷ ମଳି । ପରିଶେଷରେ ସେ
ବହିଲେ କ ହିନ୍ଦୁମାଳେ କ ମନୁଷ୍ୟ କ ଲତର
ଜାବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣବାଟାରେ ଉଣ୍ଠିବବର ସବୁ ଅନୁଭବ
କରନ୍ତି ଦେଖ ସେମାକଙ୍କର ସମସ୍ତ ଜୀବପ୍ରତି
ଦୟା କରିବାର ଗାତ୍ର ପ୍ରହରି ଥିଲ । ଦୃଷ୍ଟିର-
ଦେଖୁ ସେ କାଳକମେ ଏମନ୍ତ ରହିଥିଲେ ମେଲରେ
ବଲିତବାର ଗାନ୍ଧୋଠ ସବୁ ବାଲୁଷାର୍ଥୀ
ହୋଇଥିଲି । ବାଲୁଷାମାଳ କପାଇରୁ ଦିନୀ
କରି ହୁଏହାସ ଗାହ ଦୋକତ କରୁଥିଲାଗନ୍ତି ।
ଗାହ ବାହାକର ଅବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ ବହିଲେ ନ ସରେ ।
ଅମ୍ବେମାଳେ ଅଶା କରୁଁ ସବୁପଦିକର ସାର
କଥାମାଳ କେବଳ ପଶୁକୁଣିତବାରିଶୀ ସବୁ-
କାହିଁବ ଏ ଦେଖର ସବୁଧାରର ଦିଶେପରୁପେ
ହୃଦୟଙ୍ଗର କର ପିହିବ ବ୍ୟକସ୍ତ କରିବା କରିବେ ଏବଂ
ମାଳପ୍ରେସମାରେ ମଧ୍ୟ ପଶୁକୁଣିତ ଦାଇତ ମୋକ-
ବିମାର ବିଶୁର କାଳରେ ଗାହା ସୁରଗ କରିବେ

୬, ଏ, ପ୍ରକଳିତ ସମ୍ବନ୍ଧାର ଫଳ

କଳିବା କଷ୍ଟବନ୍ୟକଳୟ ହି, ସ, ଏହ,
ସ, ଏହ ଏଣ୍ଠାକୁ ପଶ୍ଚାମାଳକର ଫଳ ପୁଣ୍ୟ
ଦେବେବ ଦର୍ଶ ପର ଏ କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଯଥା ସମ୍ମା
ସୁନ୍ଦର କାହାରଙ୍କୁ । ଏ ବିଷୟରେ ଦର୍ଶପନ୍ଥ
କର କଳିବା ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ ଅଟେ । ଜନ୍ମ
ପରମାର ଫଳ ଏ ରର୍ଷ କପର ହୋଇଅଛି
ତାହା କିମ୍ବେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି ଯଥା—

ବି, ୪
ଗବ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୦୧ ସାଲରେଇ ୧୯୦୫
ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବିତ
ଅଳବରେ ଏବଂ ଜୀବିତରେ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍
ସେମାନଙ୍କରେ ଗାଏ ଜୀବିତ ଉତ୍ତରାଣ୍ମିହୋଇ-
ଥିଲେ । ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରକାଶାର୍ଥୀଙ୍କ ପଣ୍ଡା ଛାନ୍ଦା
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଉତ୍ତରାଣ୍ମିହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଅଳବରେ
ଜୀବିତରେ ଏବଂ ପାଇଁ ଜୀବିତରେ ଜୀବିତ ପାଇଁ
ଜୀବିତ ତଥାତ୍ ନ । ଗବ ବର୍ଷଠାରୁ ଏକଶତ ଜୀବିତ
ଅଭ୍ୟକ୍ତ ସହିତ ହେବା ସମ୍ମାନ ବିଷୟ ଥିଲେ ।

ଏଠା ରେବନ୍ଧୁ କରେଇବୁ ଜାତ ଦଶ
ସଂଖ୍ୟା ଦେଇଥିବା ଛାଇ ଶଙ୍ଖ ମଧ୍ୟରୁ ଅନବେଳେ
ଛାଇ ଶଙ୍ଖ ଓ ପାପରେ କଣ ଶଙ୍ଖ ଗାଁ କଣ ଶଙ୍ଖ
ଉତ୍ତାଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । ଏ କର୍ତ୍ତା ସଂଖ୍ୟା ଦେଇ-
ଥିଲେ ଛାଇ ଶଙ୍ଖ ମାତ୍ର ଉତ୍ତାଷ୍ଟ ଦୋଷକୁଳୁ
ଅନବେଳେ ଏକଜଣ ଏବଂ ପାପରେ କଣ ଶଙ୍ଖ
ଗାଁ କଣ ଶଙ୍ଖ । ହୃଦୟ ଗତବର୍ଷଠାରୁ ଏକଜଣ
ଅଧିକ ପାପ କରିଥିଲେଦେବେ ଅତକର ଉତ୍ତା ପତ୍ର-
ଗାରୁ ମଧ୍ୟ ଘର ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଏହା, ଏ,
ଏହା ବର୍ଷ ପଞ୍ଚମୀ ଦେଇଥିବା ଜାନ୍ମିତିର
ମଧ୍ୟରୁ କି ୧୯୦୮ ଏ ଦୂରୀତି ଦୋଷଥିଲେ
ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କି ୪୫ ଶହେରେ
ଦୂରୀତି ପାଇଥିଲେ । ଏ ବର୍ଷ ୧୯୦୮ ଶେଷାରେ
କି ୧୨୫ ଶହେରେ ଦୂରୀତି ପାଇଥିଲେ । ଏହା ଦୂରୀତି
କି ୧୦୫ ଶହେରେ ଗାଁଏ କି ୧୫୫ ଶହେରେ ପାଇଥିଲେ ।
ପଞ୍ଚମୀରେ ସଖୀ ଜଣା କି
ଦେବାରୁ ଗର୍ବ ବର୍ଷର ପଢ଼ିବିମ କାଳି କି ଏ
ବର୍ଷ ଦେବେ ପଢ଼ିଅଛି ଦୋଷଯାଇ କି ପାଇବେ ।
ମୋଟରେ ଏହା ୧୯ ଶେଷାରେ ଅଧିକ ପାଇବେ
ଦରବା କୁଳର ଦିନୟ ଅଟେ ।

ଏଠା ରେବନ୍ଦସା କଲେଜରୁ ଗତ ବର୍ଷ
ପ୍ରସାଦ ଦେଇଥିଲେ କି ୫୯ ଟଙ୍କା ଏବଂ ସମ୍ପଦ
ଦେଇଥିଲେ ଦେବତା କି ୧୪ ଟଙ୍କା ଯେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର ନାମ ୧ମ ଶ୍ରେଣୀରେ କି ଅଳ୍ପ ।
ଏ ବର୍ଷ କି ୨୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରସାଦ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏମ ଶ୍ରେଣୀରେ କି ୨ ଟଙ୍କା
ଅଧିକରେ କି ୨ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଗ୍ରେଜ୍ୟୁରେ କି ୨୨ ଟଙ୍କା
ପାଇଁ କି ୩୮ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏଛି । ଗତ
ବର୍ଷଠାରୁ ଏ ବର୍ଷର ପଳକ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାକରର ହୋଇଥାଏ
ଅଛି ଏବଂ ସମ୍ପଦ କି କିମ୍ବା କର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରକାଶ ଅର୍ଥାତ୍
କି ୧୫୦୦ ସାଲରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ୨୦ ଟଙ୍କା
ଦେଇଥିଲେ ତଥାପି ଗତ ତୁଳନାରୁ ଅଧିକ
ଏହି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ୨୦ ଟଙ୍କା କରାବା ରୂପରେ
ପରିମଳ୍ୟକ ଅଟେ ଏହି ଅନୁପାଳି ପରିମଳ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ

ମାନ୍ଦିର ଅଞ୍ଚଳକାଳେ ପୁଣ୍ୟଭାବ ସୋଜନ
ଅପରି ।

4668

ଗର୍ବ ଦର୍ଶନ ଏହି ପଥାରୀ ଦେଇଥିବା ୨୫୦୮
ଶତ ମଧ୍ୟରୁ ୧୯୦୭ ପାଇଁ କରିଥିଲେ ଏହି ସେ-
ମାଳକ ମଧ୍ୟରୁ ୧୯୭ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଥିଲେ ।
ଏ କର୍ବ ପାଇଁ କରିଅଛନ୍ତି ୯୮ ଶ୍ରେଣୀରେ
୨୧୦, ଯୁଲେ ୧୯୦୦ ଏହି ମୂଲ୍ୟରେ ୧୫୮୦
ପାଇଁ ୧୮୫୦ । ଏଥର ପଥାରୀ ଦେଇଥିବା
ଶତକ ସଖ୍ୟା ଜଣା ପାଇଁ ନାହିଁ । ଏପରି
ଜାତ ଦର୍ଶନରୁ କର କୋଣଥିଲେହେଁ ଉଛୁ ପୁରୁ
ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ ୧୯୦୦ ସାଲରୁ ଜଣା ଆମେ
ଏହି କର୍ବ "୨୭" ପାଇଁ କରିଥିଲେ । ଅଜେବକ
ଏଥରର ଫଳ ଦେବେ ଉଛୁଥିଲୁ ଦୋର କି ଥିଲେ
ହେଁ ମନ୍ଦ ଦୋର କାହିଁ ।

ଡକ୍ଟରାବୁ ଗତ ବର୍ଷ ଏହି ପରସ୍ପା ଦେଇ
ଥିବେ ଜୀବନ ଏବଂ ପାପ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଜୟଇଲ୍
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଏମ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଧାର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ । ଏ ବର୍ଷ ଜୟଇଲ୍ ପରସ୍ପା
ଦେଇ ଜୀବନ ଏମ, ତ ଯାଏ ଜୟପୂର୍ବ ଏବଂ
ଜୟପୂର୍ବ ଯେ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆଏ ଜୟଇଲ୍ ଏ
ପାପ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ । ଅର୍ଥାତ୍ ପରସ୍ପାଟେକ
ସଙ୍ଗା ଗତ ବର୍ଷ ପ୍ରତି ଜଗତରେ ପ୍ରାୟ ୫୦ କରନ୍ତି
ଥିବା ସ୍ଥଳେ ପାପରେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବନ ୫୦
ବଢ଼ିବା ଏକ ଏମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଜଳା ପଞ୍ଚବାହୁ
ଏ ଫଳ ମେମନ୍ତ ପ୍ରାତିକର ବୋଲିପାଇ କାହାରେ । ଏତିବି ଉତ୍ତା ଯେ ପାପ ସଙ୍ଗା ଗତ
ବର୍ଣ୍ଣାରୁ ଜଳା ପଣ ଗାହୁ ।

ଶେଷାର କହିବା ସୁଲଭ ପଳ କିମ୍ବା ଲଭିତ
ବାଜିବ କେ ମୁହଁନ ଦେଇ ଯଥ—

	ପାଇ	ପାଇ	ପାଇ
କୁଳ	୧୨	୫	୨୬
କୁଳ	୮	୩	୯
କୁଳ	୮	୨	୨
କୁଳ	୧୦	୩	୧୦
କୁଳ	୨	୧	୧
କୁଳ	୧୬	୦	୧୫
କୁଳ	୧୧	୨	୧୦
କୁଳ	୦	୦	୦
କୁଳ	୨	୨	୨
କୁଳ	୧୨	୧	୧୩
କୁଳ	୧୦	୧	୧୧
କୁଳ	୧୨	୦	୧୨
କୁଳ	୧୨	୧	୧୨
କୁଳ	୧୨	୧	୧୨
କୁଳ	୧୨	୧	୧୨

ପ୍ରେସରିପତ୍ର ।
ପହିପ୍ରେସରିବଳ୍କ ମତାନତ ଲିମକ୍ଟେ ଅମ୍ବେ-
ଆକେ ଦାସୀ ରୋହୁ ।

ମାନ୍ୟବର ଶାଶ୍ଵତ ଉତ୍ତଳଘାସିକା ଧଙ୍ଗାଦକ
ମହାଶୟ ସମୀପେଷ୍ଟ ।
ଅବିନୟୋ ନିବେଦକ ମିଠା ॥

ଗରେ ସମ୍ବାଦ “ଉହିକାପାଇବାରେ” “ପ୍ରକାଶକୁ” ପହିକା ବକ୍ତ୍ଵପରିପାଳନ ଥିବାର ଲେଖା
ଅଛି, କିନ୍ତୁ ବସ୍ତୁବରେ “ପ୍ରକାଶକୁ” କୌଣସି
କରପରିବକ ବ୍ୟୟରେ ପ୍ରକାଶକ ନହେ ।
ଆସନ୍ତୁ ବାହୁ ବଳଦ୍ୱାରା ରହାଯାଇ, ଆସନ୍ତୁ ବାହୁ
ଜୟକୃତି ପହିକାଯୁଦ୍ଧ ସହିତ ମୁଁ ପ୍ରକାଶକର
ସହାଯକାରୀ । ଅମ୍ବମାରଙ୍କ ବ୍ୟୟ ଏବଂ ବାପ୍ରଭୁରେ
ଏହି ପଦିକା ଘରଗୁଡ଼ିର । ପଦିକାର ଶ୍ରୀମିନ୍ଦ୍ର ଏବଂ
ଦିନକ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବମାରଙ୍କଙ୍କାରୀ ଯେତେହୁର
ଦୋଷାରେ କବମାର୍ଜି ଅଛି । ଚେଷ୍ଟା ପଳକଙ୍ଗ
ଦେବାର ସମ୍ବାଦକା ଅଛି । ୧୩ ।

ଅପ୍ରକାଶ
ଶ୍ରୀ ନାଲମଣି ବିଦ୍ୟାଗୁରୁ
ସଂପାଦକ-ପ୍ରକାଶକ ।

ANSWER

ମନ୍ଦିର

ଦୁଇଲ ସାହିତ୍ୟରେ ବିଶେଷତଃ ଦୃଶ୍ୟ
କାବ୍ୟରେ ଝାବାରୁ ସମୟରେ ଘୟୁବର ନାମ
ଅପରକ ନିବିଟରେ ନିଜାନ୍ତ ଅଛିଦିତ ନିତେ
ଅମ୍ବେମାକେ ମଧ୍ୟ ଚାହାଇର ରଚିତ ଏହି
ଜୀବାପୁ କାବ୍ୟାବଳୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଆନନ୍ଦ
ସହିଦାରେ ସମୟ ସମୟରେ ପଢ଼ିଥାଉଛି । କିନ୍ତୁ
ଆମୁକିବ ମାହିତିରୁଚି ଯାଠକ ବା ସମାଜୋତ୍ତବ
କ୍ଷୟ ସଂଶୋଧିତ ଲେଖକଙ୍କଠାରେ ସେ ସହ
କେବେ ଅଦୁତ ଅମ୍ବେମାଟେ କହି ନ ଗାରୁ,
ତେବେ ନିଜାନ୍ତ ଯେ ଅକାହୁର ଏହା ଅମ୍ବେ-
ମଳର ବିଶେଷ ନିତେ ।

ଅମ୍ବାଳିର ସାମାଜିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସହ ସାମାଜିକ ପାତାର ଲାଗୁ କାବ୍ୟର ପ୍ରଧାନ ଭୂବେଶ୍ୱର ଦୁଇ, ତାହା କେବେଳ ଆବାରୁ ସମ୍ବଲିର ସମ୍ବଲିର ପାତାର ପ୍ରସାଦ ବିଶ୍ଵମୋଦିବି” ରେ ସେପରି କୁବିର ଦେଖାଇଥିଲୁ ତାହା ଅମ୍ବାଳି ଅନ୍ୟଥି ଦୁଇଟି ଦେଖିଅଛୁ । ସମାଜରେ ବହୁବାର ଲାଲେ ଏହି କାବ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ଅଧିକର ଉଚ୍ଚକ ସମାଜର କାମାନ୍ତରୁଧ ଖଣ୍ଡର ବିଷମୟ ବିଦ୍ରୋହ ଏଥିରେ ଅବଶ୍ୟକ ନନ୍ଦକର ଶୋଭା, ବିଷନ୍ଦୁର ଲାଲ, ବୋଦିଲର ପଞ୍ଚମ ବା ପ୍ରାଣୀର ଉତ୍ସାହ କିଛିହୁ ନାହିଁ, ଯାହା ଅଛୁ ତାବା କେବଳ ଅଧିକ ସମାଜର ଦେନନ୍ତର ଘଟନା । ଗୌଧ୍ୟା ସହାନ୍ତର ପୁଣ୍ୟକ ଜଳେ ସମ୍ମାନ୍ତ ଜମିଦାର କିନ୍ତୁ ଦୋଷରୁ ଅସରା ପୁମାପୁଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଭାବ ଦେଇ, ସଙ୍ଗ ମେଲେ ବିଲାସ ହୋଇ ମେଘରେ ରଗରସ ପିଲାମୋଦି ମେଠି

କଳୟ ଦୂର ସମ୍ପାଦନ ଓ ପଥର ଉଣ୍ଡାଇ
ହେଲେ-ଏହାହିଁ ଏଥିର ସୁଲ ମର୍ମ । ବିଷୟ
ସମାଜୀ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କବି ଉଛଳଗୁହର
ବିଶେଷତଃ ଅନ୍ତର୍ଧର୍ବର ଯେଉଁ ଦୂର ଗୋଟି
ତିଥି ଅକ୍ଷାଥର୍ବନ୍ତି ତାଦା ଅନନ୍ତ । ଅକ୍ଷାଥାସି
ଗୁମାସ୍ତ୍ର, ଅର୍ଥଲେକ୍ଷଣ ମନ୍ଦାଳନ, ଶଠିବେମର
ଫରଣୀ, ଉଛଳଗୁହାନୁବାଣ ହାତମ ଓ ହୃଦୟ
ସବୁଷ ପ୍ରୟାତି, ଏମାନଙ୍କର ପରେଥର ତୁର-
ସରେ ଅମେମାକେ କାହିଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୋଷ
ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ ।

ପରିଶେଷରେ ଏଥରେ ସଙ୍ଗୀର ଶୁଭକ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମୂହ ଓ ମର୍ମଗ୍ରାମ ହୋଇଥିଲା
ଉଦ୍‌ବୃକ୍ଷ ସାହିତ୍ୟରେ ଉଗନ୍ତମାଳର ଅଭିବ କାହାର
କିନ୍ତୁ “ଯର୍ହକ ଯେ କା ବାବକ ମୂର୍କଳ ଚନ୍ଦ୍ରକ
ଦେ” ଦେବତେ ଲୋକେ ପାରିଥାଣ୍ଟି ? ସମସ୍ତରେ
ବାହୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବିଲାପଣ କ୍ରିତିତ୍ଵ
ଦେଖାଇଥାଣ୍ଟି । ଏହି ସମସ୍ତ କାବଣ୍ଯକୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ
ମଞ୍ଚରେ ଏହି କାବ୍ୟ ଖଣ୍ଡର ପ୍ରଫେଣକ ଦୃଶ୍ୟ
ଯେ ସମ୍ମୂହ ଠିକ୍କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତ ହେବ ଏଥରେ ଅମ୍ବା
ମାଳକର ଲୋକ ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ କାହାର । ତତ୍ତ୍ଵ ।

୧୯୨୬ ଦେଖି ଦେଖି ପାଠ୍ୟ

ଇହଳ ମଙ୍ଗଳାଦୂରୀ ଇହଳସପିତାର ଶଷ୍ଟା,
ପକ ପଞ୍ଚାଦକ ସକାଗୟ ମହୋଦୟେସୁ !
ଆମ୍ବାଜଳ ଅବରଣୀୟ ମନୋଗୟ ।

ଗର ପୁନରାବ କୁଳର ତା ୪ ଦିନରେ ଏ
କମର ପେଟକଣାହୁ ପ୍ରିଯ ଦାମ ଦାସ କମର
ଅଧିକା ପୁନର ବିବାହ ଦର୍ଶନାର୍ଥ ସାକ ବନ୍ଦ
ଉଦ୍‌ସ୍ଵର୍ଗବିଧ ହେତେରୁଛି ଏଲୋକ ନିମନ୍ତେତ । ଜଳ
ଦୂଷି ଦୂଷ ଯୋଗୁ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣ ଦୃଶ୍ୟ
ଅନ୍ତରେ ଜଳବର ନିମନ୍ତଣ ଉର୍ବଣେ ଅସମର୍ଥ
ଦେବେଦେହେ ଅକରେବେଳ ମଧ୍ୟବନ ଦାସ ମନୋ-
ଦୟ ଉଦ୍‌ସ୍ଵର୍ଗବର ଆରମ୍ଭ ପ୍ରାୟ ଅଧିରହ ଏ ୪ ଖା
ବେଳେ ଗର୍ଜାଗରେ ଉପତ୍ରିତ ହୋଇ ବିବାହ
ବିଧ ବିଧାନ ଥିଲେ କର କଳା ଦୁହକୁ ଧାରଣ,
ଗୁହକୁ ଅମନ୍ତଣ କର ଗାନ୍ଧକଷେ କମର ଉପ-
ସ୍ଵର୍ଗ ଉପତ୍ରୋକ୍ତକ ଦେଇ ବିଦ୍ୟାୟ କଲେ । ପୁଣି
ସନ୍ଧାନେଲେ ଫେଟକଣାହୁରେ ବନ୍ଦିପରଠାରେ
ମାନ୍ୟବର ମନୋଦୟ ଉପତ୍ରିତ କୁଆନ୍ତେ ମନ୍ଦବ
କରକର୍ତ୍ତା ସଥାଯୋଜନ ଅଦ୍ଦର ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତକା କର
କୁଞ୍ଚା ଉଚିତକୁ କେଳଗଲା ଓ ଏହ ଉଚ୍ଚପୋଦ
ଲୁଧରେ କଷି ଗୀରବର ତୁଳା ପାକ ତମାଖ ଗୁଡ଼ଙ୍ଗ
ଓ ଚାହାକୁ ଦେଇଥିବା ନଥାକୁ ଦୂରିଷ କଷା-
ପ୍ରାପ କ୍ରୀଡ଼ୀୟାକ ମାନଙ୍କ ସହିତ ଅର ମଧ୍ୟର
ଅଳାପରେ ଜଳ ଜାବନା, ଲଂଜଗ୍ରାହ ବାନା
ଦେଖ ତୁମର ଦର୍ଶନ ଅନୁରକ ବିବରଣ ଓ
ଅମୀଳାପରେ ସମସ୍ତକୁ ବିଶେଷଗୁପେ ମୋହତ
କଲେ । କହି ଏ ୧୧ ଖା ହେଲା । କାହାକୁ

ଭୋକଳ କଥା କେହିଁ ଭାବିବାର ଉଚିତରୁ
ଦୁଇପାଇ ବାହୁ ମହୋଦୟ କହିଲେ ‘ମୁଁ କୁମ
ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧିବି, ସାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇ
ସମସ୍ତଙ୍କ ବହିଁରେଇ ଜୀବି ହେବ । ତେଣୁ ସେହି
କଥ ଅଛିସ୍ତା କୁଣ୍ଡିଆ-ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଗଙ୍କ ମହିରେ
ତେଣାର ଅନ୍ତରେକଳ ମଧୁସୂଦନ ଦାସଙ୍କ ପଢ଼ଇ
ଖଣ୍ଡ-ପତ୍ରଳ ! ରଧାଦର ଥିବ ବ୍ୟକ୍ତିକ ପରିବେ-
ଳିତ ହେଲା । ତେଣେ ବାହାରୀରେ ଓହିଶ୍ରୀରେ
ମୁହା ॥ ହୋଇ ଗୁର ପାଇଥର ଲୋକଙ୍କର
ଦ୍ରୋଜନ ବଢ଼ି ଲୋକେ ବିଦ୍ୟାଯୁ ନେଇ ସତ ବୁଦ୍ଧରୁ
ପ୍ରସାଦ କଲେଣି ତଥାପି ବାହୁ ମହୋଦୟ ଓ
ବାହାଙ୍କ ସହିତ ଦ୍ରୋଜନକାରୀ ଦଳଙ୍କର ଦ୍ରୋଜନ
ଅଶେଷ ! ବାହୁ ମଧୁର ଅଳାପେ ମୁଁ ଗୋଟି
ଅଳିବ ଅଶେଷ ଗୋଜନ ।

ଏଣେ ଲେଖକ ଏହା ନୁହେ ଉପସ୍ଥିତ
ପ୍ରଦେଶକ ଦଶ୍ତବ ମନେ^୧ ଶିଖିଲୁଛି ଧକ୍ଷିଣାଦି
ଦେଇ କୁଟିକିଳି ‘ଦୀ ଏହି ଦିନା ପ୍ରତିକିଳ ବଜ୍ର-
ଲୋକ ପଣ୍ଡିଥ’^୨ । ଏହିତ ଜଗତ୍ରାତା ଶୀଘ୍ରମୁକ୍ତ
ପରୀକ୍ଷା ବୁଝ । ପୃଥିବୀରେ ଅମ୍ବେମାନେ ମା ବାପ
ହେଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ! ନଥଅଙ୍କ ଦୂରୀଯର ରଘୁବନ ଘରକା
ଦେଲେ ଶିଥର କରୁପେ ବୃକ୍ଷିଷ ବନ୍ଦର୍ମିମେଷକ
ଅନୁଭବେ ଦସ୍ତା ଜନ୍ମାଇ ତେଣାର କାଳ ଅବ-
ବଦରୁ ଗୋଟାର ଘଣ୍ଠ ଦିନର ସାହେବ ଥଢ
ଯୋଗ୍ୟ ମିଳାନେ ରମାନ୍ଦବନ୍ଦାର ପ୍ରତିଗାନର ଓ
ବମାର କଢାଇ ଗୁଣ ଘରରେ ଭାକୁର ପ୍ରଭାଦ
ଦିଖାଇ ସାରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ ସମସ୍ତକୁ ଜଣା,
ଅଛୁ ସେମାକବର ଧର କବ୍ୟାଦିର ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଆପଣମାକବ କୁଳ୍ୟ ମହିଳାଙ୍ଗକ ସହାନୁଭୂତ
ଦର୍ଶକ କପରବାରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଚାରିନ୍ଦର
ରସ ବିପରିତ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରମୟ ଅକଳ୍ୟାନ୍ତ ପୂରିତ
ଦେଇଛି ! ଶିଥର ମଧ୍ୟ ବାବୁକୁ ଆର୍ଦ୍ଦୀଯ ଦାନ
କରନ୍ତୁ । ପୁଣି ଅମ୍ବ ଶଶବନ୍ଦାରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା
ପୁରାଣା ଶବଦ ଓ ଭାବେଷଣ ନିମନ୍ତେ ଧର-
ନେଇର ଅପଣଙ୍କ ଦଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟତା ଦାର୍ଢାୟତା
ଅନ୍ତରୁ ।

ପ୍ରତିକା-ପ୍ରେରଣାବ୍ଲୟ } ଆପଣଙ୍କ
 ୧୯୧୦ } ଅନୁଷ୍ଠାନିକାଶ
 ବିଅନ୍ତକ ଦୂରୀକ ଜାଗପ୍ରାସ ଜଣେ ଦର୍ଶକ

ମୁଖ୍ୟପାତ୍ର

ଶ୍ରୀ କାରୁ କୋଣାରକ ଜିଲ୍ଲାରେ ନିହାତ୍ର କାମରୂପ	ଟ ୫ (
” ଦେଖାଇଲା ଏହି ଦେଖାଇଲା ଆ ଗାନ୍ଧିରୁ”	ଟ ୩ (
” କନ୍ଦମାଳୀ ସାମୁଦ୍ର ଚରଣେର ଥାବି	ଟ ୩ (
” ସତ୍ୟକାରୀ ଗାନ୍ଧି ଗୋଟିଏକାଶବ୍ରତ ପାତରି	ଟ ୩ (
ମନୀବା । ୧ । ହୃଦେଇ	ଟ ୩ (
ଶ୍ରୀ କାରୁ କରନ୍ତୁରୁରୁରୁ ଦାସ ପାତର ଅନ୍ତରୁ	ଟ ୩ (
” କନ୍ଦମାଳୀ ଦେଖାଇଲା ସ୍ଵର	ଟ ୩ (
” ନିମାନିକରଣ ଦେଖାଇଲା ଆ କୌଣସି ଅମାମା ୪ (୪ (
” ଲୁହାତ ଦକ୍ଷତ୍ରୀ ସ୍ଵର	ଟ ୩ (
ନିହାତ୍ର ଶ୍ରୀ କରନ୍ତୁରୁରୁରୁ ମାନୁକ ଦ୍ୱାପ	ଟ ୩ (
ଶ୍ରୀ କାରୁ ମନ୍ଦିରରେ ସଭାର ଦେଇପାଇଛନ୍ତି	ଟ ୩ (
ମନୀବା । ୧ । ଅବ	ଟ ୩ (

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କେତେବୁଦ୍ଧି ଏ ସେମ ଦୂସରୁ କରିଗଲୁ
ଏହି ଜୀବନ ସେପରି ଥାଣ୍ଡି ଅଛି ଅଠ୍ୟ
କୌଣସି ଜୀବନରେ ଘାଟା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ
ସେବେ ତୁମ୍ଭେ ମନେ କରିଥାଏ ଯେ ତୁମ୍ଭର
ବେଳ ଅସାଧ, ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ନିରାଶ ହୋଇ
ତୁମ୍ଭକୁ ଶତ ଯାଇଥାଏନ୍ତି, ସବ ଯାଇସି, କାହାଙ୍କୁ
ନିରାଶଏଇ, ଫଞ୍ଚୋଟାଇଲ ଗୋଟିଳ ଡ୍ୟାକିଙ୍କର
ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରତଳତ ବନ୍ଦିଷ ପ୍ରହାର ପେଟେଇ ଜୀବନ
ତୁମ୍ଭର ଜୀବନକୁ ହରାଏ ବନ୍ଦିଷ, ତେବେ
ଅବେ ଏହି ଜୀବନକୁ ପଥରା କରି ଦେଖା,
ପ୍ରବ୍ୟାସକ ଦେଖି ଅର୍ଦ୍ଦବାନ୍ଦିତ ହେବ
ସେବକଙ୍କ ହୋଇ ସବରେ ଆର୍ଦ୍ଦବାନ
ନିରାଶକ । ସେବେକୁ ଏକୁଷ ଶାନ୍ତିଶାଳୀ
ଅଧିକ ପ୍ରାୟୀ ବିସ୍ମୟପ୍ରଦ ମହୋର୍ବିଷ୍ଣୁ ଲଭପୁଣେ ଏ
ଦେଖିଲୁ ବେବେ ଅମହାତ୍ମା ହୋଇ ନାହିଁ ।

କିମ୍ବା କାରେ ସାଇଧା, କାତ୍ରନିରାଶ
ଅବେ, ପ୍ରଦତ୍ତ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେଇ
ପରିବହେ ।

କ୍ଷରିତ ଉଧାରମ ଦେଖାଇ ସୁନ୍ଦରୀ, ସମୟରେ
ଦେଖି ବିଶେଷତା ପ୍ରଦଳାକାର ଧାରଣ କରେ ।
ଡେତେକେଲୋଗାରୀ ଘାରଟିର ଜୀବ ବିଶେଷ
ହୋଲିଶାର ଅଥବା ସବଳ ସମୟରେ ଉଦ୍‌
ଆଳ ପ୍ରକାର କରିବୁ ଦେହରେ ସମାତ ଫଳ
ପ୍ରାୟ କୁଣ କାହିଁ । ବନା ନିର୍ମଳ ଅଧିନିର୍ମାଣ
କରିବାକୁ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ

ଶ୍ରୀରମାଟିଳ ।
ଗାହାର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ କପସତ ଗୁଣକଷିତ୍ର
ଅର୍ଥାତ୍ ଅବେଳାର କିମ୍ବା ଶ୍ରାଦ୍ଧା, ଯେହି ରେଗ
ଅବେଳା ଦ୍ଵାରା ଗାଦା ଅଛି କେବେଦେହ
ଫେର ଥିଲେ ନାହିଁ । ମୁକୁରଂ ବାରଙ୍ଗ ରତ୍ନ

ବିଶେଷରେ ସେବକଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଏ ଅଛି
ବା ବୌଣ୍ଡି ଦିନା ଲମ୍ବମର ଅଧିକରେ କହି-
ବାକୁ ହୁଏ ତାହିଁ ଅଥବା ଶାର, ପ୍ରାଣ, ବର୍ଣ୍ଣ
ବଳନ ଦୂରେ ସକଳ ଧାରୁ ପ୍ରକଳ କରିଲୁ
ଦେବରେ ସମାଜ ଉପକାର, ସମାଜ ନିୟ୍ୟ
ସମାଜ ଗୁଣ ପ୍ରକାଶ କରେ । ସେହି ଦେବକୁ
ଅଧିକ୍ୟ, ଦର୍ଶନେ ଅଶ୍ରୁକା ଓ ଅମେରିକା
ମହିନେଶ୍ଵରମାନଙ୍କରେ ସବୁଦୀ ସମାଜ ଅବଲରେ
ଗୁରୁତବ ଦେଉଥିଲା । ପ୍ରତିବଦୀ ସହଦ୍ୟ ଲୋକ
ବୀବଢ଼ାଇ କରୁଥିଲୁ । ଏବୁଧ ବନ୍ଦେ ଗଢ଼ିଲୁ,
ଏବ ଅଶ୍ଵାଚିତ ଅଶ୍ଵାଚିତ ପ୍ରକଳାପହର୍ତ୍ତ ତିରଖର
ଉତ୍ତରପୁରା ଏବ ଅବ୍ୟାର୍ଥଗାଇ ଚାନ୍ଦାନ ସମାଗ ।

ପ୍ରାଚୀମାଟିକ ବଳ ?

କେବେଳଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରେସ ଉତ୍ସବରେ
ବ ୧୦ ଫ୍ରିମ୍ ବିଷୟ ଗବେଷଣା ଓ ଅନୁଵନାର
ଫଳରେ ଧୀର୍ଘ, ଭାବିତ ଓ ଲାଗୁ ପଦାର୍ଥର
ବୈଷଳ୍ୟାଂଶୁ ସହିତରେ ଯାମ୍ଭୁବ ଜାଗାପ୍ରେସ
କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟିଯ୍ୟ ଜାଗରନ ଟେଲିକମ୍ ସହ
ଯୋଗରେ ବସାଯୁନିବ ପ୍ରକରଣରେ ଏହି
ମହୋନ୍ଧି ଅବିଷ୍ଟ ।

ଅଥବ ସେବକରେ ଦିଲ୍ଲାବ ବା ଭୁର୍ଜନ
ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ନେହି ଚିନ୍ତା ଗୁରୁର କୁଳକାରେ ଏହି
ମାହା ଭାଷ୍ଯ ଏହି ଯୋଦର ଅର୍ଥେଣା
ଦୂର୍ଲଭବାନ ଅଛି ।

ଶାର୍ମାଟିକର । ଏହି ବିଷୟକାରୀ । ସେଇ
ପ୍ରତି ସମ୍ବଲ ଫଳପୂର୍ବ ଅର୍ଥତ୍ :—

ଶୁଣ, ରକ୍ତ, ଓ ହୃଦୟିଶ୍ର କା ପୂର୍ବ ସନ୍ଦର୍ଭରେ
‘ପାତା—

୧। ଶକ୍ତିର ଦରଳଗା, ଧାରୁ ଦୌଳାଳ୍ୟ
ପୁରୁଷଙ୍କ ହାନି, ସୀ ସହକାରରେ ଅନ୍ତମ, ଆମାରେ
ଜାଗ୍ରେତିକାରେ ରେତକୁଳକ, ମେହ, ପ୍ରମେହ,
ଶକ୍ତିମେହ, ମୂଳଦୃତ୍ତ, କହିମୁଖ, ମୁହମୁହ ଅଳ୍ପ
କା ଅଧିକ ପ୍ରମେହ, ତୋଣା, ମୁହ ପଚନ,
ପ୍ରଥମର ଲାଲ, ମୂଳଦୃତ ଶୁକ୍ରପଚନ, ମୁହ
କଳିରେ ଶତ, ସ୍ଵପ୍ନବୋଷ, ପ୍ରମେହ ଓ ଶୁକ୍ର
ଅୟ ଜନିତ ମୁଖ୍ୟଧ୍ୟା, ବାର ମୋଡ଼ ଓ ତରୁ
କୁଳ, ସୁରଖ୍ୟଶକ୍ତିର ଶୁକ୍ରଗା, କୁରବାକ, ଦାତ
ମୋଡ଼ ମୋଲା କିନା, ଦେଖର ଅକାଳପଢ଼ିଗା,
ମୁଖ୍ୟର କାଳ ଉତ୍ସତ୍ତ୍ଵା, ଅକାଳକାର୍ଯ୍ୟକ ଶୁକ୍ରର
ଦୂରଳ, ପରିଷମରେ ଅନ୍ତମ, ଅଗ୍ରତ୍ତି, କୋଣ୍ଠ
କବିତା ପ୍ରକାଶ ଅନୁସରିବ ବିଧି ପ୍ରକାଶ
ଶୁକ୍ରପାତା ଓ ତଥାର ଦୃଷ୍ଟିକର ଉପର୍ଦ୍ଦାତ
ଅନ୍ତମ ଦରଳଗା ଅକାର୍ତ୍ତ ।

୨। ପାଇ ଓ ଜରମିର ବିଷାକ୍ତୁତା ବା ବିଷାକ୍ତ
ତୀର୍ଥଧାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ବିଦ୍ୟା ମଧ୍ୟଲେଖିତର
ବସ ପ୍ରତିବିଷ୍ଣୁ ଅଧିକରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ତାବ-
ନ୍ତି ବିକ୍ରିବ ହୃଦିତ, ଜରମି ଦା, ପାଇବ ଦା,
ମାହ ଓ ମୁଖରେ ଏହି ପ୍ରତିବିଷ୍ଣୁ ବା ପାଇବ

ବାଲଭୂଷଣବା ହାତ ଯୋଗ ଓ ଅନ୍ଧାରେ
ଦେବଦଳ, ନୃତ୍ୟ ସୁଶବ୍ଦକ ମେହ ବିଶିଷ୍ଟ ବାତ,
ପରମୀ ବାତ, ମଳିକାତ, ଅସ୍ତର ଜଣେ ଓ ସନ୍ଧାନୁ-
ଲବ ଦେବଦଳ ଓ ଫୁଲ, ଚମକୁ ଛଳପତିବା,
ଦେହରେ ପଦା ଦାମ, ହାତ ଓ ଘୋଷର
ଦଳାରେ ଶ୍ରୀନେଶ ସାହା ବା କଳାଦେବା,
ମୀମା ଚମତ୍ତା ଲୁଠିବା ପୁଣ୍ୟ ବାଣୀ ପତିବା,
ଦେହରେ ବଥ କା ତ୍ରୁଟ ବାହାରନୀ ଶଶାର
ଶିକାଶ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଦୂରଳ ପ୍ରତିକି ରକ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ
ଜୀବଜୟ ପୀଡ଼ା, ଭୂପରିଗାଢ଼ ଅନ୍ତରେ ପରିଶରେ
ଅମୋଦ ।

“ । କ୍ଷେତ୍ରକାଶ, ଦିନାକାଶ, କିଞ୍ଚିତ୍ ପ୍ରଥାବରେ
କହୁ, କ୍ରମକ, କଷେତ୍ରରେ କରୁନାହା
ପକଳ, ମୃଖରୁ ଓ ମନୀଧାରୁ କରୁପତତ,
ଶତରେ ଦେହନା, ଦପ୍ତ ଛନ୍ଦବାନ, ସରଦଙ୍ଗ,
ଦେହନାଳ ପ୍ରକାଶ, ଅର୍ହାରରେ ଆରୁଚ, ଓ
ବିଦ୍ୟା, ଶକ୍ତି ଜଳବା, ଓ ହୃଦୟକ୍ଷଣ, ପଦଜ ଓ
ସାମାନ୍ୟ ଅଶ୍ଵାରେ ପଦି ଓ କାଶର ଜ୍ଵାଳ,
ପୂର୍ବକ ତାର୍ଯ୍ୟ ଦରଶକ୍ରିୟ ଅଭ୍ୟବ; ଉତ୍ସାହ
ହୃଦୟପ୍ରତି ବା ପୂର୍ବ ସମ୍ମନୀୟ ଯାବଜ୍ଞୟ ପୌତ୍ରାର
ଅନ୍ତିମପ୍ରତି ।

ଭ୍ରମଶେଷ ପୀଡା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିମନ୍ତେ ଏହି
ଜୀବଧ ଶୀର୍ଷ ପ୍ଲାସ୍ଟି, ଏଥିରେ ଯେକୁ ଦେ-
ଖୋଣ୍ଡି ଚରଣଶର ଦେଖନ ପରିଶର୍ମ ଅଛି, ଯାହା
ଅଳ୍ପ କୌଣସି ଜୀବଧରେ କାହାଁ । ଏକ ଘେହୁ
ବନ୍ଦେଶଳା ଲକ୍ଷ ଦୃଶ୍ୟମ ପରାର୍ଥ କରିବୁ ଏକାକ
ଏବୁ ସୁଅଧାସୃତ ଦେବାର କାହାଣ ଅଟେଇ
ସେବେ ଦୂରେ ସେହି ସକଳ ସେବରେ ଉତ୍ସା
ହାଦାର କୌଣସି ଭ୍ରମଶର୍ମରେ ଅକାଳ ହୋଇ
ଆଏ ତେବେ ଏହି ମନୋଶର୍ମ, ସେବକ ଉତ୍ସ
ଶବକ କରା କର, ସହରେ, ସୁନ୍ଦରବେ,
ସୁଦରସାରେ ପ୍ଲାସ୍ଟି ଆସେଇ ଲାଗ ଦରି ପାର୍ଦ୍ଦ-
ଶବକ ପାଇବ । ଶରୀର ହୃଦୟପୁଣ୍ଡ, କଳଙ୍ଗ ଓ
ହାତୁରଣିଷ୍ଠ ଦେବ । ହୃଦ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ଦେବ,
ହୋଣ୍ଡ ପରିଷାର ଦେବ ।

ଶୀରମାଟିକ—ଶବ୍ଦର ସଥର ସହିତ ଷଂଖ
ଓ ଅଲୁକ ପାନ୍ଧୁ ପୂରଣ ଉଚ୍ଛବାକୁ ସାଧ୍ୟାଦିଳ
ଓ ଗାନ୍ଧା ଅନ୍ତରୁ ଉଚ୍ଚିବାକୁ ଦାଳକ, ବାନକା,
ସୁଦର, ସୁନ୍ଦର, ଦୃଢ଼, ଶ୍ଵା ଓ ପୁରୁଷ ସମସ୍ତଙ୍କ
ପ୍ରତିରେ ସମାଜ ଉପଯୋଗୀ । ସାଧାରଣର ଯେ
ସହକ ପାଡ଼ାରେ ସାଇଥା, କଢ଼ିଲିଲର ଅବଳ
ଫୁରୁଦି ଆଶିକ ବାମ୍ବୁର ବ୍ୟକ୍ତିବାକୁ ପ୍ରମ୍ପୋତ୍ତ
କୁଞ୍ଚିତ, ସେହି ସହକ ପାଡ଼ାରେ ଶୀରମାଟିକ
ଥରେ ମାତି କ୍ୟାବହାର କରିବାକୁବେଳ ସେଇ
ସମ୍ମଳେ ଧ୍ୱନି ଦେବାକଥିବ । ସୁଭର୍ଣ୍ଣ ଏହା ଯେ
ପ୍ରତିକିରଣ ସବୁଦିଧ ଆଶିକ ଅପ୍ରେଜା ସବୁଗ୍ରେଷ୍ଟ,
ଦେଖିରେ ଅଶ୍ରୁମାଟି ସନ୍ଦେହ କରିବାକୁ ଅବସର
ମାହି ।

ମୂଲ୍ୟ; ଏକ ସପ୍ରାତ ସେବନୋପଯୋଗୀ ପ୍ରତି
ଶିଖି ଟ ୧୯ ଏକ ଟଙ୍କା । ଉଚ୍ଚନ ଟ ୧୦୯
ଫାକିଂ ଓ ଡାକ ମାସୁଲ ଏକ ଶିଖିରେ ଟ ୦୫୭
ଛନ୍ତି ଶିଖିରେ ଟ ୦ ୪୮ ଓ ଦିନ ଶିଖିରେ ଟ ୧୯
ଓ ଉଚ୍ଚନ ଟ ୧୯

ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଓ ପଥାଦି ପଠାଇବାର ଏକମାତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାଜି

Manager }
 Spermatine Depot
 No. 22 Baranasi
 Ghose's street
 Calcutta.

ବିଜ୍ଞାପନ

ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶ୍ରୀ କେତୋରକାଥ ବିଶ୍ୱାରଦଙ୍କର
ଅସମ୍ଭବମୁଣ୍ଡ ପିଲାମୁଣ୍ଡ ।

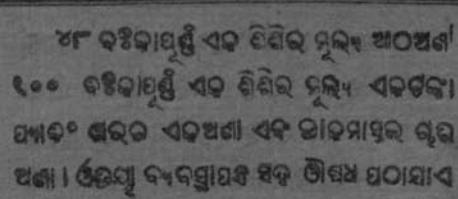
କଂ ଦେଖିବାରୁ ପାଇଲାମ୍ବୁ ।

ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବେଗର ଜିଷ୍ଠ
ଦେଇ, ଦୃଢ଼, ମୁଖକାଳୀ ବା ଚପ୍ତା, ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ,
ମୁଗ୍ରା ଓ ପୁରୁଳାହି ଛାଇତ ଧାରୁ ଦ୍ରୁବ୍ୟାକ (ହୃଦ)
ମିଳେ, ବିଦେଶୀସ୍ତ୍ର ବେଳିମାତ୍ର ପୌଡ଼ାର ଅଭ୍ୟାସ
କାରାର ଲେଖିରେ ଦ୍ୱିଦ୍ୱାରା ଲେଖି ପଠାଯାଏ,

ପୋରସିଦ୍ଧ କଟିକା ।

(ଅର୍ଥାତ୍ ରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରେ ଶିଖପାଠୀଙ୍କ)

ଏହି ଗୋପପ୍ରଦୂତ ସୁଷିକ୍ତ ଉତ୍ତରଧ୍ୱାରା ମାନବ
ଦେବର କଳ୍ପି ପରିଧାର ଦୋହର ପ୍ରାୟ ସମ୍ମାନୀ
ସୀତା ଅଶେଷନ୍ ହୁଏ । କବିପ୍ରକାଶ ଏବଂ ତାତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାର
ମାନବ ଦୃଷ୍ଟିକସ୍ଥି ବେଶମୁଦ୍ରା ଅଶେଷନ୍ କରିବା
କିମ୍ବାରେ ଏହା ମହୋର୍ବିଦ୍ୟା ଅଛି ନାହିଁ
ଅବ୍ଦିତ ଦୋଷରେ ଘୋରିମାନଙ୍କର କୋଣ୍ଠା
ପରିଧାର ହୁଏ ନାହିଁ, ଅହାରର ପରେ ଅମୁ-
ତେଜ୍ଜ୍ଵାର (ଅନ୍ତବାଲୁହି) ଉଠେ, ବାସୁଦୂରକ
ଦୋହର ଧେଇ ପୁଲେ ଏବଂ କ୍ଷମା କରିଗୁଯେ ହୁଏ
ନାହିଁ ବେମାନଙ୍କ ଧର୍ମରେ ଏହି ଜୀବନଧ ଅବ୍ୟାହତ,
ଏବଚିତ୍ରନ ଅର୍ଦ୍ଧରେ, ଦରକର, ଉଦ୍ଧରମୟ,
ଅନୁଧୂଳ, ଶ୍ରୋଧ, ମନ୍ଦିରପ୍ରକାଶ କୁର, ଶିଖେ
ଦେଇ, ଧାସଦେଇ, ଧାରାରେ ତଳିକାର ତରି,
କଣ୍ଠ, ସ୍ତରଦୋଷ, ଧାରୁର ତରଳତା, ସୁରୁଦୂର-
ହାର, କଞ୍ଚମୁହ, ମେହରେଇ, ମସ୍ତକରୂପିନୀ,
ଦିନ୍ଦୁ-ଦିନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରିପ୍ରାଦ ଓ କାଳୀରା ନିଶ୍ଚିନ୍ତା
ଅଶେଷନ୍ ହୁଏ । ବାହବେଦନା, ମନ୍ତ୍ରପୁନ୍ତ,
ବସ୍ତ୍ରପଦାଦିର ଛାଳା, ସକଳପ୍ରକାଶ କାରବେଶର
ମହୋର୍ବିଦ୍ୟ । ଶୀଳେନମାନଙ୍କର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳେଣ
ବାଧତବେଦନା, ସ୍ତରୁ, ଧେଇ ଓ ରକ୍ତପ୍ରଦର
ଏବଂ ମୂର୍ଖଦ ବିଦ୍ୟପ୍ରକାଶ ଶୀଘ୍ର ବାନ୍ଧି ହୁଏ
ଏବଂ ଶଶରର ଲବଣ୍ୟ ଦୁର୍ବି ହେଉଥାଏ ।
ଏହି ଜୀବନର ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଆହୁର୍ମ୍ଭ ଗୁଣବିଶ୍ୱ ! ପ୍ରତ୍ୟେ ଫଳପ୍ରଦ !!

ଭାକ୍ତିର ମେଳର ସାହେବଙ୍କର ଅବସର-ସେହି

“ତଳେକଟୋ ସାନ୍ଦ୍ରା”

ବିଦ୍ୟା ବନ୍ଦମେଷକର ଧରନ ଅନସାରେ

ରେତ୍କଷ୍ଣାର କୃତ ।
ନିତ ! ବିଶେଷ ପ୍ରକଟ
ଅଦ ଓ ଅଳୁହିନ ।

ଅରୁ କାହାରକୁ ଅପ୍ରାୟୀ ଶୁଣିବିଷ୍ଣୁ ଦେଖି
ବା କଲାଙ୍ଗ ସାହୁଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କୌଣସି ପ୍ରହାର
ଜୀବନ ସେବକ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଅରୁ
କାହାରକୁ ସେଇ ସହାଯା ସ୍ଥୋଳ କରିବାକୁ
ଦେବ ନାହିଁ । ସେହେଉ—

ଲକେହଟ୍ରୋ ସାଲସା :—ନିଜ ଗୁଣରେ
ଚିକିତ୍ସା କରଇବ ସବୋଜ ମ୍ରାଦ ଅଖକାର
କୁରିଥିଲା ।

ଭଲେବକଟ୍ଟୋ ସାଲିମା :—ପ୍ରତ୍ୟକୁ ସେବୁଧ
ଦଳାରୀ ହେବି ବନ୍ଦୁ ଦେଉଥାକୁ ଦେଖ ବିଦେ-
ଶକୁ ସେହିପର ସବୀ ଅଗ୍ରାଚିତ ମୁଖ୍ୟାବିଧି
ଲାଭ କରିଥାଇଛି ।

ଦିଲୋକତ୍ରୋ ସାହେବ :— ନବୋଜାତିତ ଉପା-
ୟୁକ୍ତ, ଦେଖିନିବ ପ୍ରକରଣରେ ଦେଖୁଥିବ-
ାନ୍ତି ସମ୍ବାଦ ପ୍ରମୁଚ ହୋଲିଥିବାକୁ ଏହାର
କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ରମ ବହୁବଳ ବେଗରେ ସବୁ ଅନ୍ଧର
ବନ୍ଧୁରକ ହୋଇପାରେ ଏହି କାହାର ଥିଲେଗି-
ନାହାରା ଶକ୍ତି ବୁଝିବୁ ସଙ୍ଗେ ବେଗର ପ୍ରବ-
ାନ୍ତି ଥିଲେ ନାହିଁ ଏହି ଶାହେବ

ମାତ୍ରା ପାଇଁ ଦିନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହି କାହାର ଯାହା
ହେବନ ମାତ୍ରେ ବେଳୋପରିନ ସ୍ଵଚ୍ଛନନ୍ଦା ଥିଲୁବିଲ
ପରିଷ୍ଠାବ୍ୟ, ଘରି ଶାଖ ସଫ୍ରାଦ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇବ
ଜଳ ପରିଷ୍ଠାକୁ ଉତ୍ସାହକ ବରି ନକ ଶାସ୍ତ୍ର, ନକ
ଉତ୍ସାହ ଓ ନବ କଳେବର ପ୍ରାସ୍ତ କରିବିବ୍ୟ,
ଯୌବନ ପାଲୋତିବ ନକ ବର୍ଷା ପୂର୍ଣ୍ଣ
ପାଇଁ ଥାଏ ।

ବଲେକଟ୍ରୋ ସାଇଂସ୍ :— ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ଅଧ୍ୟେତ୍ଵମେହଳା ବଜାରରେ ପ୍ରତକିତ ଓ ବିଶ୍ୱାସିତ
Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରକାର କାଳସା, ସଜଳ ପ୍ରକାର ଜୀବଧର୍ମ କୁଞ୍ଜିନ
ଓ ଅଶ୍ଵାସୀ ଗୁଣବତ୍ତିଷ୍ଠ ଅର୍ଥାତ୍ ସେବକୁ ତାଙ୍କି
ରଙ୍ଗେ ଦିନ—

ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲସା ।—ବୈଦ୍ୟତିକ ଶର୍କ

ପ୍ରଭାବରୁ ସେଇ ସମ୍ମତି ଅବେଳେ କରିବା
କହାପି ପୁଲବନ୍ଧମନୀ ଦରେ ନାହିଁ । ବନ୍ଦୁ ପଣ୍ଡା
ଓ ତୁମ୍ହେ ଦର୍ଶନ ପଲେ ଏହା ପ୍ରବିଧଦ ଦୋଷ-
ଥାଇ । ପୁଣି ଏହି ପ୍ରାୟୀ ଅବେଳାକାରିତା ଗୁଣ
ଥିବାକୁହିଁ ଏହି ଅଭ୍ୟନ୍ତ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଜୀବଧୂଳାକିତ ବଜ୍ରୀରେ ଏପରି ଛଇ ପ୍ରାଚୀ
ଅଧିକାର କରିଥିଲୁ ସେଇଠାରୁ ଥରେ ଜୀବଧ
ପ୍ରେରଣ ଦେଉଥାଇ ସେଠା ଅଧିକାରିଗାକେ
“ ଭଲେକଟ୍ଟୋ ସାଲାହାର ” ପଞ୍ଚାଶୀ ଦୋଷ

ବାରମାର ଜଳନ୍ତି ତେଣଖ ପଠାଇବାକୁ ସହ
ଲେଖାଇଲାନ୍ତି । ବିଷ୍ଟ ଦାସଗାଲରେ ଉପ-
ସ୍ଥିତ ବେଶରୁ ଏହି ସାଇଧା କ୍ୟାବସ୍ଥା ଦର
ଶାଇଅଛି । ଆପିପୂ, ଲଭ୍ୟେ, ଅମେରିକା,
ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ
ବିଦିତହାର କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଶରଦର କୃତୀରବାସୀ
କୃଷକଠାରୁ ମୁକୁଟଧ୍ୟାଷ୍ଟ ବଜା ମଞ୍ଚ ସମସ୍ତେ
ସମାଜ ଅଧିକର ସହିତ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲାନ୍ତି ।
ଭଲେକ୍ଷେତ୍ରେ ସାଇଧା ସର୍ବ୍ୟେ ଯୋଗର ଗୁହାଙ୍କୁ
ଦିଳପୁ କରିବାକୁ ଶୁଭସଂଗାରେ— ଶୁଭମୁଦ୍ରାରେ
ଥବିବୁଚ ହହାନଶ୍ଵର !!!! କାପ୍ରିଜକ ଏହୁଷ
ପାଲକା ଏବୁଧ ଅମେରିକାଯତା ଏବୁଧ
ଅଲୋଚିତକା ଅନ୍ଧା ଏକଧାରେ ଏବେ ଅନ୍ଧା
ପୁଣ୍ୟମନ୍ଦିର ଦିଲପୁରେ ସମ୍ମ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଭଲେନ୍ଦ୍ରୋ ସାଲଖା ।— ହୃଦିକରଣ୍ତୁ ଶୋଧନ
ଭଲବାବୁ, ଦୂରଳ ଭଲୁକଗିବା ସ୍ଵର୍ଗ ଭଲବାବୁ
ମର, ପରାଦାତ, ବଟଦାତ, ଅଗ୍ରପଥ ପଲୁବା
ପୁଣ୍ୟେ ହୋଇ ଦୂର ଭାବୀବା, କୁଣ୍ଡାଳ, ହୁଲ
ଭାବି ଓ ପାବର ବା, ମାଳ ଓ କାହର ଆ
ବଦରେ ବା ବସ୍ତୁ ଓ ପଦ ବଳରେ ପାଇ
ଉଚିର-ସାଦା ବା କଳା ତତ୍ତ୍ଵ, ଧବଳ କୁଣ୍ଡ-
ବଜର ପ୍ରାରମ୍ଭବନ୍ଧୁ ଭବତାଦ ଭଲୁମମନ୍ତ୍ରୀ
ପ୍ରପକାର ପାତ୍ରା ଓ ଉପର୍ଷର ଏହି ଚର୍ଚାର
ଫୁଲାଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭ ସୁନି ପାଇ ଓ ଜାମେ
ବର ଜନ୍ମ କାଶ କରବାକୁ ଏହାପରି ହୁଏଥି
କେବେଳା ହେଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ?

କରେନ୍ଦ୍ରୀ ବାଲସା ।—ତରଳ ଶୁଣି ମାତ୍ର
ବାଲୁ ଶୁଦ୍ଧବାର୍ଯ୍ୟ ମେହେଲ କରିବାକୁ—
ସପ୍ରାସ ଶର୍ମିର ପରିମାଳ ଦୂରି କରିବାକୁ—
ସବୁବାରରେ କ୍ଷମତା ଜାହାନବାଲୁ— କଥା
ବଜାରୁ ଶୁନିବାକୁ— ଅର୍ଥାତ୍—ମେହେ, ପ୍ରମେହ,
କମେହ, ଖାଲୁ ଦୋଷଙ୍ଗ, ବହୁମୃତ, ବାରମାର
କବା ଥବ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା, ନେହବାଜ,
କବ ଛଳବା, ଲୁଗାରେ କାଗ ପଡ଼ିବା, ମୁହି-
ରକ ଶକ ବା ପଳିଚଳ ପଢ଼ିବା, ସପଦୋଷ,

ପ୍ରମୀଳା ସହିତ ବା ପରେ-ଦୃଶ୍ୟ କା ଅନୁଶ୍ୟ ଶୁଣ
ସତତ, ଦିମ୍ବା ମଳ ଦେଇରେ ସାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଗତ,
କସ୍ତୁମେଥୁକ ବା ଅଛରଙ୍ଗ ସଦଗାର ଦେଇ ସ୍ଵରଗ-
ଶତ୍ରୁ-ସ୍ଵାକ୍ଷର, ମୁଖ ଶୁଭରବା, ଚତୁର ଅଛେରବା,
କର୍କଣ ପ୍ରସ୍ତୁତବା, ବିନ୍ଦୁ ବରନାକୁ ଅବର୍ଥତା,
ଆମାଜନ୍ ସଦଗାର ବା ଉତ୍ତରେଇଲା ମାତ୍ର ଶୁଳ୍କ
ବ୍ରଲନ ଦେବା ଲଭ୍ୟାଦ ସାବଧାନ୍ୟ ଶୁଳ୍କବାଟିକ
ବ୍ୟାଖ୍ୟ, ଲିଙ୍ଗର ଓ ଜୀବର୍ଗାଦ ସମ୍ମଳେ ୧୦୦
ବରନାକୁ ଅବର୍ଥ ଓ ଅମୋଦ ।

କଲେକ୍ଟ୍ରୋ ବାଲସା:—ର ଗୁଣାବଳ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ବାହୁଦିଲ୍, ଥରେ ପସାରୀ କରି ଦେଖ ।
ସଙ୍ଗେଁ ଶୁଭପଳ ଫଳିବ । ତୁମ୍ହା ବରି ଦେବ ।
କୋଣ୍ଡ ପରିଷାର ଦେବ । ଦେଦରେ ଦ୍ଵିଶୁଳ ବଳ
ସାରିବ ଦେବ, ଧରି ହୃଦଳ ଜର ଲାଞ୍ଛି ଦେବ
ସବଳ-ହୃଦ୍ୟ-ଧୂମାର୍ତ୍ତ କାନ୍ଦୁପାତ୍ର ଦେବ । ଧରିବର
ଓଜନ କିମ୍ବେ ବନ୍ଧୁଥିବ ।

ମଳେକଟ୍ରୋ ସାହିତ୍ୟ :—ସହିତ କୌଣସି
ପ୍ରଥାର ଦିଗ୍ବାନ୍ତ ଚିନ୍ତାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲାଗୁ । ସ୍ଵପ୍ନ,
ଅସ୍ଵପ୍ନ ଆଖାଲ ଦୂର ସମୟେ ସକଳ ଅବସ୍ଥାରେ
ସତର ସମୟରେ ସେବନ କରି ପାରନ୍ତି, ଅଥବା
କୌଣସି କଠିନ ଶିଷ୍ଟମରେ ଅନ୍ତର ହୋଇ
ଉଚ୍ଚବାନ୍ତ ଦ୍ଵୀପ ଲାଗୁ ।

ବିଶେଷଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ :— ସ୍ଥା କୁମରେ ବିଷ କହି
କର ନାହିଁ ! ଅଧାର ଅତ୍ମମର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜ୍ଞାପନ
ଅଧାର ସେବନରେ କୌଣସି ଘର ନାହିଁ ।

“ନେବେରଟ୍ରୋ ସାଲମା” ତମ୍ଭୁ ସେଇବା
ପ୍ରକଳିତ ଶିଖ ! ହେବେରୁ ଗୋଟିଏ ଗେଣୀ ସବା
ଆଜିଯାଏ ନେବେରାଣ୍ୟ କୋଇ କାହିଁ ଆହାର ଦକ୍ଷ
ଦୁଇକୁଟ୍ଟା-ଦୁଇ ପ୍ରଥମାଧୟ-ଦୁଇ ପ୍ରମାଣ ମୁସିକା-
କାହାରେ ଶୁଣା କେଉଁଥିଲା ? ଶିର ପ୍ରକାଶିତ ଶେ
ଦିକରିଛି ଦେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାନ୍ଧି କାହାର ମାତ୍ରାରେ

ବ୍ରଦ୍ଧ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାବାସୀ ଟେଲିପ୍ରାୟ ପଠାଇ ଜୀବନ
ମହାଭାଗିକୁ - ସେମାନଙ୍କର ଓ ଅହଶ୍ୱା ବୃକ୍ଷ
ଦେଖିବାସୀ ବେଳେର ଦୂର୍ଧାର୍ଥେ-ପ୍ରୀତି ଟେଲି-
ପ୍ରାୟ ପଠାଇବାର ବ୍ୟୁତ ଲବଧାର୍ଥେ-ବ୍ରଦ୍ଧ ବ୍ୟୁତ
କର ଗର୍ବମେଖଙ୍କ କିମ୍ବାକମ୍ବାସୀ ଅମ୍ବାଜି
ବର ସାରିପୁ କାମ ଓ ତେବେଳା ଚିରପ୍ରାୟ ବୃକ୍ଷେ
ରେତୁଷୁଷ ବିଶ୍ଵାମିଥକୁ ଅଧିଷ୍ଠର ଟେଲିପ୍ରାୟ-
ପର ତେବେଳା ହେବଳ “ମେଜର—କିଲିଡା”
ବେଶିଲେ ଖବ ଶାଶ୍ଵତ ଗାନ୍ଧୀ ଅହ ଅଣିରବେ
ଧରନବ ।

ଲକ୍ଷ୍ମେକ୍ଟ୍ରୋ ସାହୁର :—ଅବିର୍ଦ୍ଦି—
ତାଙ୍କୁର ଜ୍ଞାନ, ମେଳର ଏମ୍, ଏ, ଏମ୍, ଓ,
କିମ୍ବା ବିଅଳ, କିନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଥମେଇବା। ଭାବର
ବର୍ଣ୍ଣର ଏକମାତ୍ର ଏହେବୁ ଓ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ,
“ଡକ୍ଟର, ମେଳର ଏତେ କୋଣାଳା,” ଉଚ୍ଛବି
କରି ଏହା ହୁଏକେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୟାର
ଅନ୍ତରେ ପରିଶ୍ରମ ହେଲା

ଏହିପରି ଅଦର୍ଶ “ଟ୍ରେଡ଼ମାର୍କ” ସେଉଁ
କିମ୍ବା ଏହିପରି ଏହିପରି କିମ୍ବା ଏହିପରି
କିମ୍ବା ଏହିପରି ଏହିପରି ଏହିପରି

ଅନେକବୀ ପ୍ରଦେଶର ନିର୍ମଳ ଉତ୍ସବାରୀ ମହାପଞ୍ଜା ହାତର
ଦେଖୁ, ମେଘର ବନ୍ଦ, ଦୁର୍ମୁଖ ଓ ବାହେବଳ ଶବ୍ଦରେ;

“ଭବେକଟୋ ସାଲସ”

ଏହାର ମନ୍ଦଗୁଡ଼ ସାଥେ ଜୀବିତ ଦୂରିତେ କରିବାରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହୋଇ ଥାଏ । ଏହାର କୁଣ୍ଡ ପରିମା, କି ସାଧାରଣ
ଭବ, କିନ୍ତୁ ମହିନାର ଅଳ୍ପକି । ଯେଉଁଠିରେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ତୁମ୍ହାର
କାହାର ଅନୁଭବ ଦୂରି ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହାରକିମ୍ବାକେ କେହିଁ
କିମ୍ବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କୋରି କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟାରଙ୍କ ଏହି ମନ୍ଦଗୁଡ଼
କେହିଁ ଦେଖିବାରେ କାହାର ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁ ଟ୍ରୋ ଶାନ୍ତି—ହଥେବିଦିବ ହସ୍ତାପନ
ବାହ୍ୟଦିବ ଉଚ୍ଚମରେ ରାଜ୍ୟପଥରେ ବୁଝିବ କଷକାଳୀ ଶୀ
ମାନବ ଦେହରେ ସହାଯ ଅଧିକର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶ କାର ଏ
ପ୍ରତ୍ୟେକବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଦେବତାମଣେ ମରନେ କୃତ କରନେ
ଏହାକୁମନ୍ଦରର କୌଣସି ଦେଖୁଣ୍ଡକ କିମ୍ବା କରୁଣ ଦେଖନେ
କିମ୍ବା । ଏହାମର ଏହାର କିମ୍ବା ମନ୍ଦର ପୁଅମ ପରିବାର
ଅନ୍ତରେରେକାମାର ପ୍ରତିମ ଫୁଲରେ । ।

କିମ୍ବା—ଅମାଜନ୍ ରିପୋର୍ଟରୁ ଯେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉପରେ ଏହାରେ ପରିଚାରିତ ହେଲାଏ ଏହାରେ ପରିଚାରିତ ହେଲାଏ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉପରେ ଏହାରେ ପରିଚାରିତ ହେଲାଏ ଏହାରେ ପରିଚାରିତ ହେଲାଏ ।

ମେହିର ଶାବର ଛବିକ ସବୁଦିମାନେ ଦେଖିଲୁ, ବାବୁ
ମେହିର ଉତ୍ତରକଥାର ଓ ଶାହି ଜଣାଇ ଅନ୍ୟମନ୍ୟ
ଦଳର ଦେଖିଲୁ ଏକ ପଢ଼ି ପରି ହୋଇ ଆପୁରମ୍ଭ
ଦୂରି ଦଳର ଏହି ପରିମାଣରେ କାହିଁ ଓ ଏହି ସରଫର
ପିଛାଇ ଦୟତ ହେବା ବୁଝାଯାଏ ଦେଖିଲୁ
ପଢ଼ିର ସମ୍ଭାବା ଅଭ୍ୟବାକ୍ଷରର ଜଣା କରାଯାଇଲୁ
ମାନବ ନିର୍ମାଣ ଓ ଜୀବନ୍ୟୁ ହେବାରୁ ହୁଏଥିବା । ନେ
ଅନ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ମେ ପଦବର ସମ୍ଭାବ ଜଣା ହେବା
କି ଗାଲେ । ବ୍ୟକ୍ତିର ଏହି ସମ୍ଭାବ ସମ୍ଭାବିତୋ

ଜୀଅଧିରେ ସେ ଅପ୍ରକଟ ସମ୍ବନ୍ଧ ମୋତେହ ହୋଇ ଥିଲାଏହ ଏ ପାଇଁ
ସେହାରୁ ପାଇଁଥାରୁ ଦେଖିଛିବାକୁ କିନ୍ତୁ ଗଲେବାକୁବେ
ପ୍ରତିରେ କଥାକଥାକିବ କଥାକଥା କା ତାହାରେ ଅନ୍ଧାର
ଦରକୁ ଏହ ଦେଖିବେ ତାହାର ବାହେକ ପ୍ରଯୋଗ
ଦସତ କାହା, ପଶାବାର, ସୁରୁ ପୋଲିଙ୍ଗ ପ୍ରକଟ ଦେବକାହ
ଦକ୍ଷିଣରେ ଅଣୁ ଦଳକ ଦରକାର କରିଯାଇ ପ୍ରକାର । ଫଳକେ
ତଥାର କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ସେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ଏ ବଥା କିମ୍ବା ସମାଦର
ଏହେ ଅଛି କୃଷ୍ଣର ଦେବାବ ହେବ ହାହିଁ । ଅଜ ଏ
କଂଠରାତିକ ପ୍ରାଣରେ କଞ୍ଚକ ନାଥୀର ଜନତା
ଦୀର୍ଘ ତାହାର ମେତାର ବାନ୍ଧବାନ୍ଧିର ଅନ୍ଧାରର
ପ୍ରସ୍ତୁରାର୍ଥ ତାହାର ଦେବକ ବର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରସ୍ତୋତ
କର ଏହ ଅମୋଦ, ଜୀଅଧିର ଦେଖିବ କହ କରାନାମଣି ଏହ
ସୁର କି କର ସହଜୀବ ପାଇଁର କରିଏ ଅନ୍ଧାର ସମ୍ବନ୍ଧ
କରିବ ହିନ୍ଦୁ ଦେବକରେ ନିର୍ବିନ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାକୁ

ଏଇ କାହାରୁଙ୍ଗ ଅନ୍ତରୀଠ ଯାହାସ୍ତାନି ପୂର୍ବଦିଶେ ଦେଖିଲା
ବାକିମା କାହା ବୌଦ୍ଧପ୍ରକାର ଜୀବନ ପ୍ରେସ ଦିବକାଳ
ଦେବ କାହାରୁ ଆବାହନୁରୁ ଦେଇ ଯଦିମାତ୍ରମେଲାକାର ଦେବେ
ନାହିଁ ଅତିର ଏହି ମଟୋଜିଥିଲୁ ଏହି ମହାବିଦ୍ୱାରୀ ଏହି
ଦେବକାଳି ଏକିବ୍ୟାପାରିତ୍ୟାଗିତ୍ୟାଗିତ୍ୟାଗି କି ପଦମା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦେବରୁ ମଧ୍ୟେ ଏଇପରି ପରିଚି ତଥିରୁ ଦେବ ସେଇ
ବର୍ଣ୍ଣନା ହେଉ, ବୌଦ୍ଧଦାତାମାତ୍ରର ବନ୍ଦରାତ୍ମି, ଓ କଷାୟମ୍
ପୁରୀ ଦେବିଗାନକ ।

କୁ ପିଇବ ଦୁଇ, ପାତରକୁ, ଅନୁରଥ, ସମ୍ମାନ,
ପର୍ମିଣୀ, ନାନୀବା, ଶାକବିହୁ, କାହିଁ କୁଠ, କାଳିଜାକାଳ
କଲେଚ, ଖାରୁ ଗୋଟଙ୍ଗ, କର୍ଣ୍ଣ ପାତର, ଫଟଙ୍ଗକୁ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଉତ୍ତରା, ବା ସହାୟତା ଉତ୍ତର, କହ କରିବା, ମନ୍ତ୍ର
ଧୂରବା, କୋଷବନ୍ଧୁଶର୍ମତ ଧରତ ଲକ୍ଷ୍ମୀବନ୍ଧୁଶର୍ମତ—
କେତେ କିମ୍ବା, କେତେ କିମ୍ବା ଓ ସୁରତକ ଦେଇ କାହିଁ
ମାଲିକା ପେତାହେ ତାହା ଯକ୍ଷମାନ ହେବାହି ହେବା—
କର୍ମକ କରେଇ ଏହା ହୃଦୀ ବାବଦରେ ହେବା ନାହିଁ
୧ ବୃଦ୍ଧ ଦେଇବେଇଶ୍ଵରୀ ପଠ କିମ୍ବା ୨୦୧ ଦେଇବେ
୨ ମୁ, କ ଦେଇବେ ୩୦୧, ଉତ୍ତରିକୁ ୫୦୧ ଦେଇବେଇ
୩୦୧ମାର ତାବମୟିଲ ଓ ପଥ୍ୟ ପୁଣ ଦେଇବେ
୫୦୧, = ଦେଇବେ ୫୦୧, କ ଦେଇବେ “୫୧,
ନାହିଁବାହେ ୫ ଧରୀ ।

ଅନୁମତିକୁ ପାଇବ ଏଠାରଟାର ଠିକଣା
W. MAJOR & Co. | କଲାପତ୍ର, ମେହର ଏଟ୍ କୋ-
Calcutta } କଲାପତ୍ର
TELEGRAPHIC ADDRESS.
"MAJOR" Calcutta

ବିଜ୍ଞାନ

ଏଇବି ଦେଇ ଅଏଣ, ମେଣ।

9

ଶାକର ଲେଖକ

ଏହି ଲେଖନ କୁ । ଶ. ଅବ୍ୟାକାଶ

ເວລັກ ສະບັບ ຖໍາ ໂດຍ

ପ୍ରକାର ଯାତ୍ରା ଅପ୍ରମାଣ ହୁଏ । ଏଥିରେ ପାରଦ
କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୋଣରେ ପ୍ରକାର ବିଶାଳ ପଦାର୍ଥ
ନାହିଁ, ଯେବେ ପ୍ରକାଶିତବାଟେ ନ ଆବା ।

ପ୍ରାଣୀଜାଗରଣ ଏକତା, ନେ
ହୋଟେଲ୍‌ଫାର୍ମିକ୍, ଦାତବନ୍ ଜୀବଖାଲସ୍ୟ
ପ୍ରକାଶିତ ।

ଉତ୍କଳ ଦିପିକା

ସାହିତ୍ୟକ ସମାଚାରପତ୍ରିକା।

THE UTKAL DIPIKA.

୩୨୭ ମ

୧୯୦୨ ଜୁଲାଇ

CUTTACK, SATURDAY THE 26th July 1902.

୧୧୨ ଟ ଶାହିନ ସଙ୍କଳଣ ଏବଂ ପାଇବାର

ଅକ୍ଷୀୟ

୫୮

ପଞ୍ଚାଦେଶ

୫୭୯

NOTICE.

WANTED a Sub Inspector for the Dhenkanal State Police, Salary Rs. 50 per mensem. A thorough knowledge of Urdu, ability to read and write English with facility, and active habits are indispensable qualifications. No one without previous police experience need apply. All applications to D. S. Police Angul. Applications will be received up to 15th August next.

Angul } J. E. ARMSTRONG
Police office } District Superintendent
The 8th July } of Police
1902. Angul.

NOTICE.

Wanted a Graduate, strong in English and Mathematics and having experience of school work for the post of the Head Master for the Khurda High School on a salary of Rs. 60 per mensem with prospects of increment. None need apply who will not guarantee to stick to the post for two years at least. Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned up to the 31st July, 1902.

Khurda } Sd. J. E. Friend Pereira
The 12th July } 1902.
Secretary.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବର୍ଷ କୃଷ୍ଣ ପତ୍ରର ଶାଖ, ମୁଖ୍ୟ ଅଳ୍ପ ବର୍ଷର ଉଚ୍ଚାରଣ ।

ହିନ୍ଦ୍ରୋଳ } ଶ୍ରୀ ଶବ୍ଦବିଜ୍ଞାନ ସାହିତ୍ୟର
୧୯୦୨ } ହେଠାପଥ ହିନ୍ଦ୍ରୋଳ ସ୍କ୍ଵିଲ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶ୍ରୀ ସମାଜ ।

କଥା—ଶବ୍ଦବିଜ୍ଞାନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପାଠ୍ୟ ଏ

ବିଷୟ—‘ପମନ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର (ୟୁ) ସହାର
ଓ ବରଷା’ ।

ପ୍ରାଚୀ—ବିଜ୍ଞାନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ।

ମନ୍ଦ୍ୟ—ତା ୨୨ ରାତ୍ରି ପାଇବାର ଅଧିକା
ର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ।

ସାଧାରଣବର ଉପରେ ପ୍ରାର୍ଥନ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀ ଦେବାରା ମିଶ୍ର ।

ହରାହଳ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବଠକ ଟାଇନିବାରୀଙ୍କ

ନିମନ୍ତେ ନିର୍ମଳ ଉପବିଧି
୧୨୭ (କ) ପା

ପ୍ରପ୍ରା ସବ୍ଲ୍ୟୁ ମ୍ୟା ନିର୍ବିତର୍ତ୍ତା କୌଣସି
ପଡ଼ା କିମ୍ବା ଥିଲେ ତହିଁ ମାନବ ମ୍ୟା
ଦାତାର ଉତ୍ତର କିମ୍ବା ଏହି ଘେରବନ
କରି ଉତ୍ତର ପେଗର କିମ୍ବା କରିବାର
କାହିଁ ମନ୍ଦିର ଉତ୍ତର କାହିଁ ।

ତାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାର କାହିଁ କାହିଁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥ କାହିଁ କାହିଁ ।

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥ କାହିଁ କାହିଁ ।

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥ କାହିଁ କାହିଁ ।

କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇବ କା ୧୯୯ କା ଅର୍ଥଦୟ
ଦେବାକୁ ହେବ ।

J. N. Bose
Chairman.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କରିବା ଅନୁଭବାର୍ଥି

ରାଧାନ ଥର୍ମନାବଳୀ
ପ୍ରାଚିତ ହୋଇଥିଲା
ମୂଲ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ସେଇଁ ମାତ୍ରେ ଅଗାମୀ ଶା ଶା ଦୂର୍ଗତ
ପୂର୍ବର ପୂର୍ବର କିମ୍ବା କରିବାର ସେମାତେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା
ଦେବାକୁ ବୁଝାଇବା ମୂଲ୍ୟରେ ଯାଇବେ । ପରେ
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମୂଲ୍ୟ ଭାବରେ ।

ପାତାମ୍ବର ଓ ରାତ ପଥ ସୁତନ୍ତା ।

ବାଲାଗଳ } ଶ୍ରୀ ଶିତ୍ତଶିଳ ରାମ
ବିଜ୍ଞାପନ } କାହିଁ

୧୯୦୨ } ପ୍ରୋପ୍ରାନ୍ତର—ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କା ୧୧୨ ମଧ୍ୟକା ତଥାର ମାତ୍ରରେ
ବୋପାର କାହା ଅବମଦାବାଦ ସବରେ
ଗୋଟିଏ ବାରକ୍ଷୟ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା (ବାଟ)
ବିଷୟ ; ସେଇଁ ମାତ୍ରେ କିମ୍ବା କରିବାର କିମ୍ବା
ବାର୍ତ୍ତାର ପଠାଇବାକୁ କାହା କରିବାର ସେମାତେ
କିମ୍ବା ସାଧାରଣବାରକୁ କିମ୍ବା କରିବାର ସେମାତେ
ସମସ୍ତ ଉତ୍ତର କାହିଁ ପାଇବେ । ନାହିଁ ।

ଶା ପଥ, ଏମ୍ବା ଦୂର୍ଗତ
କରିବାର ସେମାତେ

ଦେବାକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁ କାହିଁ ।

ଉଦ୍‌ବେଗୀପିକା ।

ପୁରୁଷ ମାଳିଶ୍ଟେଟ, ଗଜା ପ୍ରତିକ ରଥଯାତ୍ରି
ଦୀତ ମାମଲରେ ବସ୍ତ୍ର ଥିବାରୁ ବୋଧ ହୁଅଲ
ହୋଣେ ରଥ ବସ୍ତର୍ଗନ୍ତ ବରିଷତୁର୍ତ୍ତି ଦେଇ
ପାଇଁ । କେବେ ହେବ ତାହା ପୁରୁଷ ଜଗା
ଯାଇ ନାହିଁ । ଧରେ ଠାରୁଇମାକେ ତମମୋ
ଦନରେ କଙ୍କା ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି । ଏବେ
ବିଲମ୍ବ ଦେବ ଉଚିତ ନୁହେ । ଗଜାକର ଏ
ଦିଷ୍ଟିରେ ଶିଶ୍ର ସହିତ ହେବା ଏକ ନ
ବାହୁମାୟ ।

ବିଲୁଗରେ ଜୀବିଷେକ ଉପଳଷ୍ଟେ ଲାଗ୍ନିଥ
ଅପ୍ରେମର ଅବ୍ୟର୍ତ୍ତନା ଶାହୀ ବ୍ୟାହରଙ୍କୁ ଦେବାରୁ
ଅତ୍ୱା ମର୍ମରେ ଅମ୍ବାରକ୍ଷର ଖ୍ୟୁଟ ସେହେ
ତୃତୀ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାରୁ ସେ ବିଷୟରେ ଲାବ
ଚାପର ସହେବ ପାଲିଗ୍ନିମେଣ୍ଡ ମହାବ୍ୟାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରିବାରୁ ଖ୍ୟୁଟ ବେଳେଠେଣ୍ଟ ମହାଶୟୁ ବ୍ୟାପ୍ତ
କରେ ସେ ଏ ବିଷୟରେ ଜୀବିଷେକ ବଢ଼ିଲାଗଲା
ମତ ନିଅନ୍ଧାର ଯାହିଁ ଏହି ବଢ଼ିଲାଗଲାଗରେ
ଚର୍ଚି ବିଦର୍ଦ୍ଦ ଦେବା ସମୟରେ ଏଥୁର ଦାବାନ୍ତି
ବାଦ ଦେବ । ବ୍ୟାହର ଅର୍ଥ ପ୍ରତି ଦାବାର
ଦୟା ମାତ୍ରା ଗାହିଁ ପବ୍ଲ ?

ପ୍ରାକାଳୁରେ ପ୍ରକାଶିତ 'ଜୀମୋଡ଼ନ ହିପାଟି'
କବ ପ୍ରେସ୍‌ରୁ ପ୍ରକାଶିତ ଏଥି କିମ୍ବା ଏହି
ଲେଖେଇବୋଇତ୍ତମାନର ମନେଯୋଗ ପ୍ରା-
ର୍ଥମ ଦେବୁଅଛୁଁ । ମହିଳା ସତ୍ତବ ଏ କିମ୍ବାର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ବାଚ । ତହିଁ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ
ଥିବା କୃଷ୍ଣ ଓ ସୁଶିଳାର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକା-
ଶରେ ଧରି ଲିଖିତ ଅଳ୍ପାରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରୁ
ଲଭିଥିଲେ ତହିଁର ସମ୍ମାନ ଏକାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ
ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ପାଞ୍ଚ ଜଳ ଯୋଗା-
ଯକ୍ଷମ ଉନ୍ନତିରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ହାର୍ଯ୍ୟ
ଥିବା ସ୍ଥଳେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରଧାନ ସତ୍ତବ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ କାମ କରିଗଲା ଏଥରେ
ଅନ୍ତରେ ନାହିଁ ।

ଦେଖିଲା ପାଇଁର କେଳିଲା ଶୁଦ୍ଧିତର
ଶ୍ଵେତତର ବିଷକ ସନ୍ଧେବକୁ ମୋଖାଳ ଅଛି
ପୁରକ ତୁମିର ସ୍ଵପ୍ନରୁଥେଣ୍ଟେଷ୍ଟତାରୁ ମାଜ
ଆର ଫୌଜିବାଧାରେ ନାଲିଏ ଦର ବହୁ ଧଳ ତ
ଧାରକାର ଧାଠକମାନକୁ କଣା ଅଛି । ସମ୍ମରି
ମେଦିନୀବାଦିକରୁ ଅନୁଭବ ହେଲୁଁ ସେ ସନ୍ଧେ
କୁ ମୋଖାଳ ଉଛିଁରେ ଦଗାଣ ନ ହୋଇ
ଥିବେବିବାରୁ ଏହି ବଜାର ପଞ୍ଚାଶ ଟଙ୍କା
ପଢ଼ିପୁରକ ପାରବା ଦାସରେ ମେଦିନୀପୁରର
ମୁଖ୍ୟ ସବଜଳକ ଅଧିକାରରେ ନାଲିଏ କର
ଅଛନ୍ତି । ଏଠାରେ କି କିମ୍ବାର କେବ ମାତ୍ର

ଶାନ୍ତିମୟରେ କରା ପଛିବ । ଯାହାବଳୀ
କରାନ୍ତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କୁହେ ।

ଅସନ୍ତୁ ଅଗ୍ରମୁଖ କା ଏ ଶିଖ ଏବଂ ହେଉଥା
ଜଳଇ ଶ୍ରୀବଜନାର ଦି ୨୫ ଜାନୁଆର ପ୍ରବଳ
ପ୍ରତାପ ଉଠିଲାଣ୍ଡେର ଏବଂ ଶୁଭତ ସ୍ଵାମ୍ଭବ ଏତୁ
ଆର୍ତ୍ତ ସ୍ଵପନକର ଅଳିଷେତର ଦିନ ହୁଏ ହୋଇ
ଅଛି । ଏହି ଶୁଭ ସମାଚାର ଲୋକଙ୍କା ଦେବାରେ
ଆମେମାନେ ଉଠିଲାଣ୍ଡେର କରୁଥିଲ ବିଶାଳ ସାମା-
ଜିଯ ଅହାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ୍ତ ସହିତ ଅଳିଷ୍ଟ ଥିଲ
ନିଜ ହୋଇ ତାହା ନିର୍ବିଦ୍ଧରେ ସନ୍ଧରି ଦେବା
ଦାରି ଏହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶୁଭରେ ପରମପଦରେ
ନିବରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ । ସମ୍ମାନ ବର୍ଦ୍ଧମାନ
ଜାହାଜରେ ମନୁଷ୍ୟ ବନ୍ଦାର କରୁଥିଲୁ ଏବଂ
ଦିନ, ତାହାଙ୍କର ସ୍ଵାର୍ଥପାଦର ହେଉଥିଲା,
ଯେ ଶୁଭ ଅଳିଷେତ ହିୟା ଶେଷ ସର୍ବଧର୍ମ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଜାଗରରେ ରହିବେ ।

ସରକାରୀ ଅମଳ ଏବଂ ଗଣପତି ପ୍ରଦୟନ
ଶକ୍ତିର ସହେଲୁ ଓ ବରଜ୍ଞାପ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ନୃତ୍ୟ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରଗତି ହୋଇଥିଲା ।
ତହାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ବିଧାନ ହୋଇଥିଲା ବି ସେଉଁ ବାବନଙ୍କର
ଯାହାକୁ ନିୟମ କରିବାର ସମବା ଥିଲା ତାହାକୁ
ସହେଲୁ ମା ବରଜ୍ଞାପ୍ତ କରିବାର ଅଥବା ତଳ
ପାଇୟାକୁ ଅବଲଭ କରିବାର ସମବା ତାହାକୁର
ଅଛି । ମାତ୍ର ସେଉଁ ବାବିମ କୁଳୁମ ହେବେ
ବାହାକୁ ଉପର୍ଯ୍ୟ ହାତମଳାରେ ଅପେକ୍ଷା
ହୋଇ ପାରିବ ଏବଂ ବନ୍ଧୁବାତା ବାବିମ ମାର
କୁଳ ସମ୍ପ୍ର ବସନ୍ତ ଲେଖିବେ ଏବଂ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ
ଲେଖାର ବନ୍ଧୁପ୍ରୟୁଷ କରି ଦଶିବ ବ୍ୟକ୍ତି
ଦେବେ ।

ଆମା ଅଦ୍ଦୋବର ମାତ୍ରରେ ଜ୍ଞାପାକର
ପଢିଥାଏ ଶୋକତ ନଗରରେ ସେହି ଧର୍ମଶୁଣୁ
ଲାଇ ଅଧିବେଶନ ହେବ ତହିଁରେ ତଳ
ଜ୍ଞାପାକ, କୋଷମ୍ବୀ, ଧର୍ମପ, କୁଳୀ ଏବଂ ଶ୍ଵରତ
ବର୍ଣ୍ଣ ଏହି ସମୟ ଶ୍ଵରତ ଧର୍ମ ପ୍ରକଳିତମାନେ
ଯୋଗଦାନ କରିବାର ଆଶା ଅଛି । ହୁନ୍ତ
ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ଏକଙ୍କ ପ୍ରଦ୍ଵେଶହାର ଅବ୍ଦି
ଯୋଗଥୁଲେହେ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଧର୍ମ ପ୍ରକଳିତ
ଏକ ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ହୁନ୍ତୁ ଏ ବୌ
ଦ୍ଧଧର୍ମମାନେ ବିଶେଷ ଚନ୍ଦ୍ର କରିବେ । ଏ
ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଧର୍ମଶୁଣୁଲାଇ କରେ ପ୍ରକଳିତ
ପ୍ରସାଦ ଦଶାଳୀ ହୁନ୍ତ ବାହୁ କରିଅଳୁଛି
ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ବୌଦ୍ଧମି ମୌଳି
ଯୋଗଦାନ କରି ଏହି ସେ ହୁନ୍ତ ସାହୁ ମଧ୍ୟ

ହେଉଥାଏ କାହା ହୁଣ୍ଡ ଦର୍ଶନର ସାଥେ ଏବଂ
କେତୀବୁ ମତି ପରି ଥିଲେ ।

କଳୟ ତରଇ ଦା ଲଜାକଗରର ପୁନ୍ଥମହା
ମନୀନର କଟଙ୍ଗ ର୍ଷବସୂରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି ।
ଏ ଏବ ପ୍ରାଚିକ ଶରସ୍ତ ବିଶ୍ଵର ତମନ୍ତା
ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କର ନୈତିକ ବଳ ଦିଶେଷ
ଖୁଲୁ ଏବଂ ଧର୍ମରୁ ଦୂରି ଓ ବୌଧଳରେ
ଆପଣାର ବୈଷୟିକ ବ୍ୟାପାର ଦ୍ୱାରାଯାହା କିମ୍ବୁ
ଥିଲେ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବର୍ତ୍ତମେଦିକର ତାମକ
ପୁର ଏତେ ବିଦ୍ୟାର ଖୁଲୁ ସେ ତାହାଙ୍କର ପୁଣି
କାଶ ଦେବକୁ ଘନ୍ୟ ନିଃବଦ୍ଧ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମ ଘର
ତାହାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମହାରାଜୀ
ମନ୍ତ୍ର ଅର୍ଜୁନୀ କଠରିତା ସହି ସମ୍ମର୍ତ୍ତମ
ନିବାଦ କର ପୁନ୍ଥ ଲଜାକ ସମସ୍ତରେ ବଞ୍ଚି
ହୋଇଥିବା ହେବେକ ସମ୍ବଳ ଜମିଦାରୀ
ପୁନ୍ଥସ୍ତାପନ ହୋଇଥିଲେ । ସମ୍ବାଧରଣ ତାହାଙ୍କ
ପ୍ରେସ ଓ ମାନ୍ୟ କିମ୍ବୁଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଜାବନ୍ଦୀ
କର ହିତସାଧନରେ ସେ ସମ୍ବଦ୍ଧ ମନୋମୋହି
ଥିଲେ । ଅଛେବ ତାହାଙ୍କୁ ମମ୍ପେ କାନ୍ତି
ଅଛନ୍ତି ।

ଏଠା କବେହିପ୍ରସ୍ତୁ ବିତେର କୌଣସିଆମ
କାନ୍ଦିରେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କର
ଏହି ବିଳାସକ ମର ହୋଇଥିଲା । ବହୁବେ
ଲେଖାଅଛି କି ଧ୍ୟାନ୍ତା କବନଚର ଦ୍ୱାସ୍ତ ଲିଟକର
ଦଳ ଅଥବା ତହିଁ ପୂର୍ବରୁ ଜମେହାରମାନେ ପ୍ରକା
ଚମ୍ପ ବାବତ୍ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଟଳା ଦାଖଲ କରିବେ ।
ତହିଁ କରାରୁ ବାହାରିଠାରୁ ସେହି ଉପ୍ରକାଶକା
ସାହେବ ମହୋଦୟ ଲେଖିବ ଗାହିଁ ଏହି
ବୌଣିହି ଅପରି ତ ଶୁଣି ଯାହାର କିମ୍ବାମ
କରିବେ । ସମ୍ମର ବିଜ୍ଞାପନ ବା ଆବେଦନ ଅବେଳା
ଥିଲ ଦେବାର ଶୁଣିଥିଲୁ ମାତ୍ର ତହିଁରେ ଫଳ
ଦିଲ ଦେବା ଗାହିଁ । ସାହେବ ମହୋଦୟ ଟକି ଏ
ଅଥବା ପରିପ୍ରକାଶ ଦରି ଘେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକି ବାଜାର
ଦାରଠାରୁ ଯଥା ମନ୍ୟରେ ଟଳା ଦାଖଲ ତ
ଦରିବାର ଦେବା ଶୁଣି ତାହା କ୍ଷୟାତିକାର କ
ବେବା ସ୍ଵଳେ ଅଭିନାସିରେ ଭାର୍ତ୍ତା ଦରିଲେ
ତାହା ଦେଲେ ଅଥବା ତୁଥିବ ପ୍ରକାଶକା
ଶୁଣିଥା । ଯାହାର ଅପରି ତ ଶୁଣିବା କୋଥିବାକୁ
ଅନୁକରଣ କରିବେ ।

ପୁଣ୍ୟ ରଥ ସାହାରେ ସୁଦା ଧୂଳିଷର ସାହା,
ମନରେ ଠାକୁ ତ ଏହି ଏ ତତ୍ତ୍ଵଜୀବନ ତେ
ତ ଏହି ସଦବିଦ୍ୟାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେହି
ତତ୍ତ୍ଵଜୀବନ ମଧ୍ୟକୁ ତ ଏ ସାହିତ୍ୟକୁ
ଏ ଦ୍ୱୀପରେ ଅଭିଗ୍ରହରେ ମୁଖ୍ୟ ହୋଇ
ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ଅନ୍ତର୍ଭାବର ବିଜ୍ଞାନିକରେ ଅଭି

ଏହି ଅକ୍ଷୟର ଲୋକ ଘେର ଆସିଥିଲା ।
ବେଳାତଳି ମଧ୍ୟରୁ ଜାମ ଶାଖା ର ଦେଠାର ପୁଣୀର
କନାହେବୁରଙ୍କ ଦାଢ଼କୁ ମାତ୍ର ଆରଥିବାର
ଏଠା ପୁଣୀର ପ୍ରଶ୍ନାରୁ ନିକଟରେ ଗୁଡ଼ାଖା
ଦରନାରୁ କହିର ଚନ୍ଦ୍ର କରିବା କାରଣ କାହା
ଅକଳମୋହଳ ମହିର୍ଯ୍ୟ ଦଳମେହିର ପୁଣୀର
ଶାରଥିବେ । ମାତ୍ର ଦେଠାର ପୁଣୀର ସାଦେବ
ବଥ ଦେଖା ଦିନାଦ ଦେଲେ ସ୍ଵର୍ଗ ଉପରୁର
ସୁଖର ଏହି ମାତ୍ରରେଇ ଅଭିରୋଗ ମିଥ୍ୟ
ସୁଖର କହିବାରୁ କନାହେବୁର ମହିର୍ଯ୍ୟ ଦେହ
କିମ୍ବା ଫେର ଆସିଥିଲା । କୁନ୍ଦ କିନ୍ତର ପୁଣୀର
ଏକବୁବେ ବାର୍ଷିକ କରୁଥିବା ଶୁଣେ ପରାର
ମଧ୍ୟରେ କହିବି ଅମେଳ ଦେଲେ ଦୂରା ଯାଇଁ
ଶୁଣେ କହିବେ କିନ୍ତୁ କରିବ ଅଛି କି କାହା
କିବା ପଢିଥାନ୍ତା ।

ମର ଅପ୍ରେଲ କିମ୍ବା ଜାନୁଆରୀ ବାର୍ଷା ପତିଷ୍ଠନ
ଏ ଜିଲ୍ଲାର ମାହାଲମାଳକର ନିଲ୍ଲମି ତାରିଖ
ପତିଷ୍ଠନ ଥେବାର ଥିଲା । ଲାଟକନ୍ଧ ଦିନ ବାର୍ଷା
ପତିଷ୍ଠନ ମା ୧୭୯ ହାଲ ମଧ୍ୟରୁ ମା ୫୫୦
ହାଲର ବାର୍ଷା ଧାରଣା ଉଚନ୍ଦୂର ସାହେବଙ୍କର
ଅନୁମତରେ ଶମେ ନିଆ ସାଇ ଅବଶେଷରେ
ମା ୧୦୭ ମାହାଲ ନିଲ୍ଲମରେ ଅନ୍ତିମକାଳ
ମା ୫୫ ହାଲର ଲମ୍ବାରମାଳକେ ରଖା ଦେଇ
ଦିପପୁର ଦେବକାରୁ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
ଅନୁମତପୂର୍ବକ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏହି ସେତୁମାଳକେ
ନିଲ୍ଲମରେ କାହିଁ ଦେବକାରୁ ଶେହୁପର
ମା ୫୫ ହାଲ ଗତ ମୋହନବାର ନିଲ୍ଲମ ଦେଇ
୧ ମ୍ବା ମାନ୍ୟର । ଘା । ଜରବରପୁର ସବର
ଲମା ଟ ୧୯୯୮ ୯୮୩ ଟ ୧୦୦ ୯ କାରେ
ଅତି ଦୂର ମାହାଲ ସବର ଲମାରୁ କିମ୍ବା
ଅଧିକ ଲୁହରେ ଏବଂ ମା ୨ ହାଲ ଧାର ପୁରାରେ
ନିଲ୍ଲମ ହୋଇଗଲା । ଦେବକାରୁ ଗୋଟିଏ ମାହାଲ
ଅର୍ଥାତ୍ । ଗୋ । ଜନାର୍ଦନପୁର । ଘା । ଅହୟାବ
ଟ ୧୯୯୮ କାହିଁ ଦେବକାରୁ ଲମାରୁ ଟ ୧୮୦ ୯ କାରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ୧୫ ପୁରାରେ ନିଲ୍ଲମ ହୋଇଥାଏ ।
ଅଧିକାଂଶ ମାହାଲ ମାନ୍ୟର ସବତକଳକ ଅନୁ-
ର୍ଗନ ଅଟେ ଏବଂ ଅନ୍ତରାଳ ଦୁଇର ସେ ସମୟର
ଅଧିକର ଦୁଇହା ।

ଭୂମି ସଙ୍ଗର ଅଛି ଅଥବା କେହି ପ୍ରଧାନ ଜଳ-
ଦାର ଅପଣା ଜମିଦାରଙ୍କ ଭାଇ ବା ଭାକୁ ଦେବା
ଅଭିଯୁକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଲାଗୁ କରେ
ଅଥବା ସେ କ୍ଷମି କୃତିଶା କରେ ବାହା
ବାସ୍ତବରେ ଲଗାଇବାର ଲାଗୁ କରେ ସେ କ୍ଷେତ୍ର
କର୍ମମେଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁମତି ପାଇବେ ବିଶେଷପ୍ରତି
ପ୍ରତ୍ୟେ କିନ୍ତୁ ବୃକ୍ଷଶୈଖିରେ ପଡ଼ି ପାଇବ । ଏହି
ବିଶେଷପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୃକ୍ଷର ସୀମା କିନ୍ତୁ
ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାକେ ନାଶିବ ଫାର୍ମବାବେଳୀରେ
ଦେଇବ ଦେବକ । ଦୁଇବର୍ଷ ପରି ପରାକ୍ଷାରେ
କୃତବ୍ୟାକ୍ଷରି ଅଥବା ପ୍ରମାଣେ ସାଧାରଣ
ବିଷକ୍ତ ଅଥବା ଅର୍ଥାତ୍ ସରକାରୀ କଢ଼ି
ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।
ଅଥବା ଦେଖାଯାଏ କି ସେ କେହି ନିଜର ଜମୀ-
ନାରଙ୍କର ଭ୍ରମର କରିବାକୁ ଅଥବା ମୂର କ୍ଷେତ୍ର
ପ୍ରତ୍ୟେ ବିଶେଷ ପଢ଼ୁଥା ଲୁହ କରିବାକୁ ଭାବ
ଦେଇବ ଅଥବା ଏହ୍ୟାକୁ ତା ଏହି, ଏ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କ୍ଷେତ୍ର ଭାବାରୁ କୃତିଶାର ପୁଣ୍ୟାନ ଦେବା
କର୍ମମେଷ୍ଟଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏବଂ ଗୋତ୍ର ମାନେ
ବା ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ସେମାନଙ୍କର ଶମ
ଫଳ ଦେବ ନାହିଁ ।

ଏ ନଗରର ଧ୍ୟାନମୋହିକ ଏହାତେଣୀ
ଆମକ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ଦୂର ପରି ମସମଳ ଏହା
ଶୁଭଦେବାଲି ନିର୍ମିଷ ନମେତ୍ର ନମୁନାଶିତ ଦେବ
ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲା । ସଥା—

ଗନ୍ଧାରୀ ମାତ୍ର ବାସି ଉପରେ କୁହାକ-
ଜାହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେତୁର ମୋଟ

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରାୟ ଏକଦଶ ହେଲ ଥମ୍ବାନାର ଏକା
କ କମିଶକର ଶୁଣ୍ଟ ହେ, କି, ଗୁପ୍ତ ମଦାଶଧ୍ୱନି
ର ନିଶ୍ଚରା ଅନୁଭୂତିରେ ଉପରାଖିତ ସ୍ଵର
ଦର ପ୍ରାଚିରକିମିର ଏକଷତ ମଧ୍ୟମତ୍ତ ସହାଯେ
ଯୋଜନ ହେବା ଟ ୮୦୯୯ ଲା ବଞ୍ଚିତ
ହେବେ ଏହ ବେହାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥିଲା ।
ହିଁ ଶକ୍ତିର ଦସ୍ତଖତ ହୋଇଥିଲା ଏହା
କିମିର ବିଷୟ ହେବେହେ ଏ ଧର୍ମିକୁ ବଜ୍ରି

ଟ ୮୦୯ ଲା ଆସୁ କହେବା ଏ ପ୍ରକୋଶର
ଥିବାରେବେଳେ ପ୍ରଦେଶ ବନ୍ଦାଜିତାର ସମ୍ବନ୍ଧର
ପରି ଚଢ଼ୁ ଦେଇ ଗାହିଁ । ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଙ୍ଗା ମନ୍ଦା-
ବଙ୍ଗା କମିକାର ପ୍ରକରଣର ନିବର୍ତ୍ତ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନାକ୍ଷେତ୍ର-
ମାତ୍ର ଧାରାରେଥିଲା ଦେଶବଳ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ-
ମାନେ ଅବସ୍ଥା ବହିଁର ପ୍ରକରଣ ଦେଇ କାହାକୁ
ଦେମାନଙ୍କ ଏ କଥା ପୁଣ୍ଡବାର ସ୍ଵରଗ କରୁଥିଲା
ଦେବା ଧଠାକବା ପ୍ରତି କଷ୍ଟର ଦେବା କାରଣ
ଏବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲା । ନିର୍ମିତ ଦାର୍ଯ୍ୟ
ଅର୍ପନ ହୋଇ ବନ୍ଦିତର ଅଗ୍ରବର ହୋଇଥିଲା ।
ଅବସିଦ୍ଧ ଚଲା ଅପିଲେ ଶାଶ୍ଵତ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ
କରିବ ।

କ୍ରମିକା ବାଣିଜ୍ୟ

“ବାରିଜେ କବରେ ଲାଗ୍ନ୍ତି” ଏହା ଅମୃ-
ତକରି ଉଦୟତୁମିର ଗୋଟିଏ ପୁରସକ ବାଚି
କୁ ଅମୁରାକବର ମୂର୍ଖଗାଣ ଥଳାଷ ଦୋଷକୁ
କବଳ କଥାଟି ରହିଥିରି ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରଥମ ଏହି ଅମେରାଜେ ଦଳ ଦଳ ଅଧ୍ୟୋ-
ବକୁ ରହିଥିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଣ୍ଡଲ୍ ବିଧି-
ପୁରେ ସୁଥିବା ମଧ୍ୟରେ ରଙ୍ଗପ୍ରତି ବା ବିଲାତରୁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ । ଧଳଜ ତ୍ରବ୍-
ର କାରିକର ସମସ୍ତ ବାଟ କଜାର ପରିପ୍ରେସ୍
କି ସହେଲୀଯ ତ୍ରୁକାପେଣା ସରର ମୁଖରେ
କ୍ଷୟ ଦେବାକୁ ଲେବେ ଅଞ୍ଚଳ ସହିତ କ୍ଷୟ
ପୁଅଛନ୍ତି । ପେଣର ବିଲାତର ବିତରଣ କରିବ-
କି ବଳ କାରାଜାନା ସାହୀଯରେ ସରର
ପେଣଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରବାହାର କର
ଗେନ୍ଟିମାନଙ୍କ ପକାଇ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି
ଇହର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲିମିଟାର ବିଶ୍ଵମାନେ
ଜୀବନ ଦିଶା ଦଳ ତାରଜାତା ପ୍ରକରଣକୁ/ଏ
ଏ ଦରରେ ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପରିଦ୍ରି
ର ବିଲାତର କଣେବାକୁ କଷେତ୍ରକୁଣ୍ଡି ଏହି
ନାର ପଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ଭାବିତ ହାଟ ବଜାରରେ
ଜନ ଅଧିକରି ବିଜୟ ଦେଉଥିଲୁ । ଲିମି-
ଟାର ଏପ୍ରତିବାର ଉଦୟକର ପ୍ରଧାନ କାରାଜ
ନିକି ବିଶେଷରେ ଉପାସନ ଦିବାର ପମ-
ବର୍ତ୍ତି ଏବି ମାନାଦେଶର ଭାଷା ତିଶ୍ରା ।
ତିଶ୍ରା ଦରରେ ଲିମିଟମାତ୍ରେ କାଳାଦେ-

ପରେ ଦୂରଗ କରି ଦେଖାଯୁ ଲେନକି ସହିତ
ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନେ କଥାବର୍ତ୍ତୀ କରି ସେମାନ-
ଙ୍କର କରି ଓ ପ୍ରେସ୍‌ଜଳ ଉଠି ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀରେ
ଦ୍ୱୟ ପ୍ରତି ତଥା କାରଣ ସ୍ଵତ୍ତେଷ୍ଟାଯୁ ପାଇବି-
ମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନାଥଙ୍କୁ ଏହିକୋଟିର ସାଧ୍ୟକୁଣ୍ଡଳ
ପତ୍ରମାନେ ଗ୍ରହିବେ କୃତ୍ୟ କରି କର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଭାବର ଚାରୁଥିଲା । ଜନମରେ
ସାଧ୍ୟକିରଣ ପତ୍ରମାନଙ୍କର କିଶୋର ଅନ୍ତର,
ସମ୍ମନ କରି ତାରଙ୍କାଳୀ ଆହଁ ସହିତେ କି ଏହାକ
ଏହି ସାଧ୍ୟକିରଣ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣାନାହାନ୍ତି । ଏହି କରି

କଳାବ୍ରତଶାକାରେ ୨୫, ୩୦ ଟଙ୍କା ୧୦୦ ଜଣ
ଘସ୍ୟକଣବିହ ନିଷ୍ଠାକୁ ଅଛନ୍ତି । ବୃଦ୍ଧିମ ଉପାୟରେ
ଥିଲୁ ଦକରେ ପରିଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦରିବା
ସେମାନକର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ । ସେମାନେ ନକଳ
ମାଳବିତ୍ତି ଓ ନକଳ ରେଖମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାହାର
ଭାବରେ ଅସଲ ମାଳ ଏବଂ ଅସଲ ରେଖମର
କୃଷକ ବ୍ୟାଦାର ଦକ୍ଷିଣାତ୍ମି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନକଳ
ରଙ୍ଗହାର ଭାବରେ ରଙ୍ଗର ବ୍ୟାଦାମ୍ବ୍ୟ ପ୍ରାୟ
ଭାବରେ ଅନ୍ତରେ । ବିପତନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରଣାଳୀ
କର୍ମନାରେ ଏତେ ଭାବର ହୋଇଥାଇଁ ଯେ
ବ୍ୟାଦାମ୍ବ୍ୟ ମ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଦିନରୁ ମ ୧୦ ଟଙ୍କା
ତିନି ବାହାରୁଥିବା ସ୍ଵଲେ ନର୍ତ୍ତମାନ୍ ମ ୧୦ ଟଙ୍କା
ବାହାରୁଥାଇଁ ଏବଂ ସେହି ତିନି ଶବ୍ଦା ଦରିବେ
ଭାବରେ ବିକ୍ରି ଦେବାରୁ ଗହିର ଅମଦାନ
ସେହି ବ ୨୦ ଟଙ୍କାରେ ପ୍ରାୟ ୮ ଗୁଣ ଦକ୍ଷିଣାତ୍ମି ।
ସେହି ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କ୍ୟାନସାମ୍ବ୍ୟ ଅଛି ଭାବେ
ପାର ନାହିଁ ।

କୁମାର ଭ୍ରମିତିର ଭାବର ଅମ୍ବାନ୍ତକୁ
ଏହି ଦେଖିଲୁ କି ସେତେବିନ ଏ
ଦେଶରେ ବଜ୍ରାଣ ବିଷାର ଭାବର ଏବି ବିଦେଶ
ଜୟତାଗମକର ସାହସ କ ହେବ ତେବେବିନ
ଏ ଦେଶରେ ବାଣିଜ୍ୟର ଉପର ହେବ ନାହିଁ
ଏହି ଏ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଜ୍ଞାନର ଅଧ୍ୟୋ-
ବେଦ ଲାଭିଥିବେ । ପୃଷ୍ଠାକାଳରେ ଭାବର
ବରତମାତେ ଭାବୀ ସହାଯ ଯାଉଥିଲେ ଏହି
ବଜ୍ରାଣକ ଯଥେଷ୍ଟ ଚର୍ଚା କରୁଥିଲେ ବୋଲି
ବାଣିଜ୍ୟରେ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଟିଲିର କରୁଥିଲେ
ଏଣିବ ସମସ୍ତ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଦେଶୀ ମୂର୍ଖ ଲୋକଙ୍କ
ଦାତରେ ରହିଗଲ ସହରୁ ତୁଳି ଓ ବୌଣିଙ୍କ
ବିଲରେ ବିଦେଶୀସ୍ଵର୍ଗର ସମବିଷ୍ଟ ଦୋଷ ନ
ଆଇ ଦୁଃଖ ଯାଉଥିବା ।

ପୁଲ୍ଲାମ କରିଶବ୍ଦ

ପୁଲୀସ ରମ୍ଭାର ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ କଟିଗଲା
କା ଅନୁଭବାଳ ସମେତ ବରିବାର ତଥା ହୋଇ
ଥିଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେ ବିଷୟରେ ଘଣ୍ଟେସା ଗବଣ୍ଟି-
ମେଲ୍‌କର ଅଧେର ବାହାରିଥାଏ । ମଧ୍ୟାହ୍ନେ-
ଶର ତିଥି କଟିଗଲାର ମାନ୍ୟବର ଥେବେ
ସାହେବ ସେହି ବିଷୟର ହରାପକ, ବରମେଲ୍
କାରିକେ ଚର କିମ୍ବରାତି ମାନ୍ୟବର ତାଙ୍କୁ,
ଦରଖାର ମାନ୍ୟବର ମହାବଜ୍ଞା, ମାତ୍ରାଳ
କାରିକେ ସର୍ବ ମାନ୍ୟବର ଶାନ୍ତିବାସ ରହିଲା
ଅରଙ୍ଗାର, ଧର୍ମାଳ କାରିକେ ସର୍ବ ମାନ୍ୟବର
କଳ୍ପନା ମେଲ୍‌କ ନିରାମଣ ସାହେବ, ଏକା-
ବାହାର ଲାହୁଫୁଲ ଗ୍ରାମୀୟ, କଳାକାର ସାହେବ
ଏବି ହାତବସବାହାର ପୁଲୀସ ଇନହେଲ୍‌ମର
ହେନାରାଜ ଶାସ୍ତ୍ର କାଳିକ ମାହେବ ଏହିମାନେ
ସର୍ବ ଉତ୍ତରେ ନିମ୍ନାଳ୍ମୁକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ମାନ୍ୟବ

ପ୍ରଦେଶର ପୁଲାସ ରକଣକ୍ଷର ଜେଳର
ଶ୍ରୀମୁଖ ଟ୍ରୀବାର୍ଡ ସାହେବ ସେବକଙ୍କ ମନୋ-
ନାଚ ହୋଇଥିଲା । ଏହା କମେଶଳ ଯେବେ-
ବେଳେ ସେଉଁ ପ୍ରଦେଶର ଅନୁଷ୍ଠାନ ନିମନ୍ତେ
ଯିବେ କେବେବେଳେ ସେ ପ୍ରଦେଶର ରକ୍ଷଣ-
ମେଷକ ମନୋମାତ ଜାଣେ ସବୁ ପେନ୍ଦାଳଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ ଦେବେ । ଏହି କମେଶଳର
ଅସମ୍ଭା ଅକ୍ଷିତାବଳ ନାମ ଓ ଏହି କମେଶଳ
ବାର୍ଷିକରମ୍ଭ ଦେବେ । ମାତ୍ର କହି ପୂର୍ବାବୁ ପ୍ରତ୍ୟେବ
ପ୍ରାଚୀୟ ଶବ୍ଦର୍ଥମେଷ ନିଜ । ଏକାକାରେ ଗୋଟିଏ
କରିଛି ନିମ୍ନଲ୍ଲିଙ୍କ କରିବେ ସେ ଏକଜଣ ଜଳ ଓ
ସେବକ ଜଳ, ଏକଜଣ ମାତ୍ରେ ଏହି ଏହି
ଜଣ ପୁଲାସ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ତହିଁର ସବୁ ଦେବେ
ଏହି ସେହି କଟେଇ ପୁଲାସ ସକାନ୍ତ ଦୃଗାନ୍ତମାତ୍ର
ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଆଣ୍ଟିବ ଉପୋଚ ଦେଖି
ନିରାକରିବାକୁ ଅର୍ଥର କରିବେ । କମେଶଳର
ପ୍ରତି ମୋ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ଉପୋଚ
ଦେଖିବ ଅହେବ ଦୋଷାବୁ ତହିଁର ବାର୍ଷିକ
ନିମ୍ନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ସଥା—

୧—କିମ୍ବା ସୁଲଭ ଶୈଳେ ବନ୍ଦ ବର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
ପୁଣ୍ଡଳ, ସଙ୍ଖ୍ୟା, ଦିଶା ଓ କେତେବେଳେ, ଶାକୁରିଷ୍ଠା
ଓ ଅପରାଧ ଧରିବା ପଥରେ ସଥେଷ୍ଠ୍ୟ ଥିଲେ କିମ୍ବା
କା ? ତାହା କି ବେଳେ ବିକି ସନ୍ତୋଷବର୍ଦ୍ଧି
ଅବଶ୍ୟକ ?

୨— ଦର୍ତ୍ତମାନ ସେ କନୋବସ୍ତୁରେ ଜାର୍ଯ୍ୟ
ବୁଲୁଛି ବହିରେ ସମୟ ଅପ୍ରକଳପ ଥିଲା
ଦିକ୍ଷାଙ୍କ ବିନାହୀ ଏକ ଗ୍ରାମ ଧୂଳିଥିଲୁ ସମ୍ମିଳିତ
ସାହାୟ୍ୟ ଦିକ୍ଷାଙ୍କ ବି ବା ? ମୋତେ ଜାହାନ
ଦେଉ ଲାହୁ ଦେବେ ଗ୍ରାମେ ଧୂଳିଥିଲୁ ପଣ୍ଡିତ
ଆଜିକ ଅନୁସାରେ ବିମୁକ୍ତ ବଜାବା ଗ୍ରାମ ଆଜିକ
ବି ଉପାୟରେ ଯୋଗିବ କଣ ମିଳ ?

“— ଅପ୍ରକାଶ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଭାଗର ପ୍ରତିକ
ସହିତ କିମ୍ବା ଜୀବନ ବିହୋଲ ପାଇଁ କି ଯା
ଯହିଁରେ ଦୁଇତର ଅପ୍ରକାଶମ କରିବ ସହିତ
ଆସିଥିଲା ତେବେ ଏହି ସାମାଜିକ ଅପ୍ରକାଶମ
ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ବିଭାଗ ହେବ ?

୪— ସୁଲାଷର କାର୍ଯ୍ୟ ଦୂରକାଳରେ ଏମୟ ବେଳେଶ୍ଵର ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ନିରାପତ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଛି ନେ ସହ କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଖିବ ଅଟେ କିମ୍ବା ?

—କିମ୍ବା ପୁଲାର କର୍ମଗୁଣବିର ଅନ୍ତରେ
ବାର୍ଷିକ ପ୍ରତି ଜଳର ମାତ୍ରାପ୍ରେତି ଏହି
ପୁଲାର କର୍ମଗୁଣବିର ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାକ ଅଳ୍ପବ୍ୟା
ନିକାରଣ ସଂକଳନ ସଥିଥେନ୍ତି ଓ କା ଏବଂ
ହେଲେ ଉଚ୍ଛବ ପୁରାତାର କଥ ?

୨—କିମ୍ବା ସୁଲେଖ ସହିତ ରେଲକେ ପୁଲ
ଦ୍ୱାରା ସନ୍ଦୋଷକାଳକ ଅଟେ କି କା ଏବଂ
ହେଲେ ଯିବା ହେଲା ?

୨—ପୁଲୀର ବିରାଗର ଦେଖିଯୁ କର୍ମବୂଳକର
ପରିହାତିର ଶୁଣିଲା ଯୋଗୀ ବନ୍ଦିଙ୍କୁ ସେ
ବିରାଗକୁ ଅବର୍ଥନ କରିବା ଧ୍ୟାନରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ
କି କା ? ସେବେ ନ ହୁଏ ତେବେ ବି ଜ୍ଞାପନ
କରିବାକୁ ହେବ ? ମାତ୍ର ଜିଲ୍ଲା ଯୁଲୀର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ବିରାଗକାନର ଭାବ ଘରେ ଘରେ କର୍ମବୂଳ
ଦାତରେ ରହିଲା ଅବଶ୍ୟକ ।

ପୁରାରେ ସମାବସ୍ତୁ

ମେଲାନ୍ତର ଧର, ମାତ୍ର ଏ ଶବ୍ଦର କଥା
କାରଣ ପ୍ରବଳ ପ୍ରକାଶ ଦିତସଙ୍ଗ ହିଁମ ଗଦହୀ-
ମେଘ ଯେମନ୍ତ ପଦ୍ମ ଓ ମୋହୁସୁନ୍ଦର ଲକ୍ଷମ୍ଭୁ
କଥାରୁ କେମନ୍ତ ବହୁବାଳ ଏ ଦେଇରେ
ଦେଖା ନ ସ୍ମର ଏବ ଏହ କାରଣରୁ ଏ ଦେଖାଯୁ
ତବସ୍ଥାରାଗକର ଲିଙ୍ଗକ ଶବ୍ଦକ ପ୍ରତି ପ୍ରମାଣି
ବଳ୍ଟ ଓ ଶବ୍ଦା ଜାବ ଦୋଇଅଛୁ ଓ ଉପାଗନ
ଦୂର ପାଇଥାରୁ । କିନ୍ତୁ ଦୂରେ କିମ୍ବୁ ଯେ
ଦେଇୟ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଶେଷର କେହିଁ ପ୍ରଥମ
ସତର୍ତ୍ତମୁଦ୍ରାକର ଅଛନ୍ତେବଳା ବା ଉପରା
ପ୍ରସ୍ତର ପଞ୍ଜାଳ ସବାପେ ଘରଟ୍ଟିମେଲାକର
ସାଥ ଭବେଶ, ନ-ର୍ଦୟ ଦୋଇଯାଏ ଏବ ରାଜୀ
ଦେଖି ପୁଣି ଲୋଟି ସଜାତକରେ ଅଗ୍ରମ
ଦୁଇଲୁ । ପୁଣି ରଜାର ମେର୍ଜିକପକ ମନେ-
ପରେ ଲଜ ସପ୍ରାତରେ କେବିକୁଳୁ ତାହା
ଭ୍ରମରିଣିତ ମନୁକର ଗୋଟିଏ ଭାବାହର
ଅଚେ । ଏହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ଅବଳମ୍ବନ
ହୋଇଥିବୁ ତାହା ଶାଠକମାନକୁ ଲଖାଉଥିବୁ

ଶ୍ରୀଗୁଣାଳୁଙ୍କ ପାତାଲକାଳ ପାତାଲ ପାତାଲ
ହେବାର ଶୁଣ ମାତ୍ରମେହୁର ସାହେବ କିମ୍ବେଳ
ଦରଦାରୁ ପାତା ବଜା ଗରମୁନେଇ ଓ କଟେଇବ
କଳ ଗାରମୁନାବ ଫଠାଇଥିଲେ । ମାତ୍ରମେହୁର
ସାହେବ ସେହି ପାତାରେ ଅପି ପଚାରୁ ବସ-
ନିଲେ ମାତ୍ର ଗଢ଼ିବ ବି ଖାତ କରିବାରୁ ମାତ୍ର
ସମାଜକ୍ଷିତ ସମୟ ପ୍ରମାଣିତମନେ ସଜାନ୍ତ
ପରି କଲେ । ଯେତିତ ଦୂରେହେଉଥିବା ଓ
ଶଶିର ଅପ୍ରମୁଖନା ହେଉ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କା
ଆହବାରେ ଭାବେ କର ଅଜ୍ଞନର ବାର୍ଯ୍ୟା
କରିବାଯାଇବ ବଜା ଅଛି ପଠାଇବେ । ମାତ୍ର
ତହିଁ ଆବଧି ସୁଲାହ କରିବାକୁ କାହିଁ ନାହିଁ
ସୁରକ୍ଷିତ ଦାସ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସମାଜାଧାରରେ
ସଂଚାରିତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଉଥରିବ ଦେ
ବାଦ ବଜାକୁ ଲେଖିବାରେ କୁରବମାନେ
ବଜାକୁ ସମାଦ ହେଲେ ଖୋଲିବାକୁ କଲେ ।
ବଜାକୁ ସମାଦ ପାରଦା ଏବଂ ଉପରୁ କାହାଙ୍କ
ଥିଲୁ ଥସିବାକୁ ଦେଖିବ ଓ ସମୟ ବାପେଇ ।
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତେବେ ଫଳମ ଅବଦ୍ୟ ହେବା ଅଥବା
ଶ୍ରୀଗୁଣାଳୁଙ୍କ ପାତାଲକାଳ ପାତାଲ ପାତାଲ

କାହିଁ ଅନୁଧ୍ୱରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଗଲାକୁ
ଥର ଥରିଲେ । ପରେ ବାହୁ ମୋକୁଳାକଳ
ଗୌଧୂସ ତ୍ରିବୁନ ଦୂରଦ୍ୱାରାନ୍ଧରେ ଗଲାକୁ
ଦାଙ୍କର ବସନ୍ତବାଟ୍ରେ ଏହିଜାଇ ଟରାର
ଜାମିକ ହେବାରୁ ସେମାନେ ଉଚିତରେ । ବାଜା
ବରେଇବେ ଉତ୍ସୁକ ହେଲାକୁ ଶ୍ରୀନିଃତିବ
ପଢ଼ିଏ କି ହେବେ କି ହେବେ କି ହେବେ
ବାସ୍ତଵ ବାହାକୁ ପଣ୍ଡିତ ଉତ୍ତର ଜେଳ
କିହାୟ ଦେଲେ । କର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱାରା ମାଜଖ୍ରେଷ୍ଟ
ସାହେବ କେବେଳ ବାଣୀ ସନ୍ଦାରୀ, ପ୍ରତିତ,
ସେବଦ, ସଜକର୍ମମୂଳ୍ୟ ପ୍ରତିକଳ୍ପ ଅମଳଦ୍ଵାର
ତଳବ କରି ବିଥିରାଦାର ବିଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମା
ନଙ୍କର ଯୋଗାନବନୀ କେଇଥିଲେ । ଶୁଣିବତା
ହିଅରଥ ବିବଦ୍ଧାତ ଅଭ୍ୟାସରେ ପ୍ରସଂଗର
ଯୋଗେ ଅସ୍ତ୍ର କମିଶ୍ର ସାହେବଙ୍କୁ ଜଣାଇ
ଅହୁନ୍ତି । ପହିର କି ବିଶ୍ୱର ହେଉଥିଛି ଜଣା
ଯାଇ ବାହି । ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟଙ୍କୁ ଭାପୋର ହୋଇ
କିମ୍ବର ଦେବା ସମୟ ପାପେଇ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ବଜାକ ପଶ୍ଚାତ୍ କରାଇ ଗୋପିକାଥ ପଢ଼ିଲାମୁକ
ଦ୍ଵାରିଥିଅନନ୍ତର ଫକ୍ତ, ଏଣ୍ଟ, ୫୦୩,
୧୦୫, ୧୫୯ ଇତ୍ୟାକି ଥାପନମୁକ୍ତରେ ବାହୁ
ସୁଦର୍ଶନ ତାପ ସବ୍ରତେଷ୍ଟୀ, ବାହୁ ଗାର୍ବୀର
ଦାତ ପୁରୀ ରତ୍ନରେଣୁର ଏବଂ ସବୁ ଇତ୍ୟା
ଶେବୁର ପ୍ରତିବ ବେବେଳକର କାମରେ ପରା-
କଦାଳରେ ତାପ ବିହାରୀଙ୍କୁ । ତାକୁ ଜାଇପ
ନାହିଁ ମରାଜମାର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ମୋ-
ବଦମାର ଫଳକ ଅନ୍ୟତ୍ରେ ଦେବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ
ହାଲଦିକାରେ ମୋହନ ହୋଇଥିଲା । ଅଭିପର
ଶୁଣୁଥିଲୁ ସେ ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟଙ୍କୁ ସବଳ ଦୁଃଖ
ଜଣାଇବା ଏବଂ ମାତ୍ରବାନିର ହଜିପୁରର ଦାନି
ରେ ଦେବାନ ନାରୀର ବରକାର କିମ୍ବର ରାଜୀ
ଉତ୍ସୁକରୁ । ମୋହନମା ଉପରୁତ ହୋଇଥିଲା
ପ୍ରତିକାର ସେ ସମ୍ମରର ଅନୁମାନକର ବର୍ତ୍ତମାନ
କିମ୍ବର କହିବା ଉଚିତ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଏବଂ ବିହିପାତୁ କି ବଜାରୁ ଗେତେବେଳେ
ଅପମାନିତ ଏବଂ ପ୍ରଶାନ୍ତିତ ହୋଇଥିବାର ବେଥ
କିମ୍ବରରୁ ବେତେବେଳେ ତହିଁର ବିହିତ
ପ୍ରତିବାର ଲୋଡ଼ିଙ୍କ ବାହାକର ଏକାକୁ
କର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱୟ । ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଅନୁ-
ବେଧ ଯେ ବଜାରର ଅଦେବତପଥର ପାତ୍ର
କହିନ୍ତି ଓ ବିଦ୍ୱର କହି ବିହିତଥିଦେଶ ପ୍ରତାନ
ବରନ୍ତୁ ଯେ ବଜାର ସବଜରେ ସମସ୍ତ ଜଳି-
ଯିବ ଏବଂ ମାମଲ ମୋହନମାର ପ୍ରଯେଷ୍ଟକ
ଦେବ ନାହିଁ ।

ସାମ୍ରାଜ୍ୟିକ ସମାଜ ।

ବିଜ୍ଞାନକା ମେଳେଟ ।

ପାଇବୁକ ହେଲିଛନ୍ତି ଏ ଅର୍ଥାତ୍ ବେଶ୍ଟ ଲକ୍ଷ କାହା
ଯିବାକାଠ ମିଳି ଏହି ପ୍ରେତର ଜାତି ଓ ବେଶନ୍ତେ ଲାଗୁ
ଦରେ ନିୟମିତ ହେଲେ ଓ ବାକାରେ ଅକଷ୍ମାଧିକ ହେଲେ ।

ବନ୍ଦିଦତ୍ତ ମହାରାଜ ପଦରେ ପଦବିଯୁକ୍ତ ବନ୍ଦିର
ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ ମନ୍ତ୍ର ୧୭, ଏ କାର୍ତ୍ତ ଶକ୍ତିଶା ବନ୍ଦିର ସ୍ଥଳ
ମନ୍ତ୍ରର ଉତ୍ସଂକୃତ ପଦରେ ଆଶାମୀ ଅପରାଧ ମରା
ଗୁଣରେ ଚାଲୁ ହୋଇ ।

ବେଳେ କେବଳରୁ ଅପାରିଷ୍ଟ ଦେଖିଲୁ ଏହାରେ ତିନ୍ମନ
କାହାରୁ କହିବି ଦହାର ଗୁପ୍ତ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ କାହାରାକୁ
ଦେଖିବା !

କାବ୍ୟ ଉପରେ ଶାସ୍ତ୍ରମନ୍ତ୍ରରେ ଅବସ୍ଥିତ ମୁଦ୍ରଣ
କୁ ଘରଟନାର କୌଣସି ଲାଭ କରି ମୁଦ୍ରଣ ପଦ୍ଧତି
କୁ ହୋଇ ଶାସ୍ତ୍ରମନ୍ତ୍ରରେ ଅବସ୍ଥିତ ରହିଲା।

ପଦ୍ମ ଚନ୍ଦ୍ରୀ କଲେବୁଙ୍ଗ ହାତୁ ବାହୁରେତରସ ବୋ
ଦିନା କେତେବେଳେ ଧ୍ୟାନ ଉନ୍ନାଶକ କୁଣ୍ଡି ପାଏ ଦେଇଲ ।
କେତେବେଳେ ହାତୁ ଦୂର ପ୍ରତ୍ୟେବିବା ପରିବର୍ତ୍ତନାର୍ଥ ହେଲା
ମହା ମହାବିଷ୍ଣୁ, ପୁରୁଷ, ବାହୁରେତରସ ରୂପ ଦେଇଲ ।

ଜେତେଇବସା କଲେନର ଏହି ଏ, ପଞ୍ଚଶାହୀରୁଷ ମହା
ଟିକୁଳେ ଅଧିକ ମାରିବ ଡିଏ ଜା ମୁଖ୍ୟମ ମେମେକ
ଶାସ ହେବେ ।

ଆମୀ ପଢିଲା ପରକ ଏ କଣ କହୁଥିଲେ ତମ୍ଭି
କିମ୍ବା ପ୍ରଥାରମ୍ଭ ଦୂର କଣ ହେବାର ଦେଖିବ ମନ୍ଦ
କିମ୍ବା କେବେଳାରେ ପାଇବିଲା ଗୋଟିଏ !

କୁଳ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵପ୍ନର ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇବାକୁ ଦେଖିଲୁ ଯାଏ
ତାଙ୍କ ଦେଖିଲୁ ଅମ୍ବାର ହେଉ ଏବଂ ପଢ଼ିବାରେ ଏବଂ
ଗୋଟିଏ କୁଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେଉ ମୁଖ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲୁ
କେବଳାଜାକ । ଗୋଟିଏ କାଳେବାଜ କୁଳ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟରେ
କାଳା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ କହିଲୁ ସବାକୁ ।

ଏ କୁମାରଙ୍କେ କୁମାରତ ମେଲୁଣ୍ଡ ପାଦ ବହୁତି ଏବଂ
ଏହି ଅଳ୍ପ କୁଦି ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦ କରି ବନ୍ଦ
କାହାର କାହାର ହୋଇଥାଏ ।

ବାଲେରୁ ଦୂର ଦୂରା ଏ ଛଗଳରେ କୌଣସି ପରମାନନ୍ଦ
କାହା ଜୀବନିକ ହାତେ ।

ଏ କରୁଣ ମାନ୍ଦିବଳାଙ୍ଗ ପରାବଳ ମୋତକାଲେ
ଅଥ ଅଜାମୀ କହିଲୁଛା ବୋବିଦାରେ ଯର କହିଲୁ
ଏ ବୁଦ୍ଧିରିଲେ ଏହି । ରାଜାର ଉତ୍ସମ୍ବାଦେ
ଅଭ୍ୟାସ ପରିବର୍ତ୍ତନେ କିମ୍ବା ମନୁଷୀ ହିତ୍ୟ
କଲାର ଅନ୍ତିଧାଳ ଦିଲ୍ଲୀ ପଞ୍ଜାବର ବେଠିଲୁ
ଏହିଏ ରାଜାର କଲକ କହି ଏଠାଇବିଲି । ଯେବେଳେ
ଏ ହେବି ।

ପାଇଁ ଦେବ, ଏଠାକ ଉତ୍ତର ନୁହାଇ ଦାରୁ ପାଇଁ ଦେବ
ଜାମରେ ଦେବେ ମୋଦିମା ମଳୁଷ୍ଟା ବହିରେ
କପରେ ଶା ଧରନ ତ ସ୍ଥା ଏ ଅନୁଯାୟେ ଅଛି
ଦେବତାଙ୍କ ସହ ଏ ହୋଇ ଲାଗୁ ଧାରୀତି ଦିଲା
ଏହି ।

କଳେମୁର ଏହାଙ୍କ ମଜାଦୂର ସୁରକ୍ଷା ଦେଖା ଟାକା
ଏ ପରିଧି ନମିତେ ପରିମଳାତା ଥାଏ ସଫାଇ
ପଢ଼ି ପାଇବାର ଶିଖାତଥିମାନେ ଦେବେ ସାହାର୍ଥ
କି !

ପଦବୀରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୂଳମାନ ଅନ୍ତରୀ ପ୍ରକାଶ
ର ଦୋଷ ହେଉ ଆବୁ ଖତ ଓ ମାଡ଼ ଦେବାରୁ ଲୁଚର
କଲେ ଏବଂ କୁଣ୍ଡ ଅବି ମୁଢ଼କ ପେଟରେ ଦୃଷ୍ଟି ହେବ।
ଯାହାର ଉଦ୍ଦର୍ଶ ନାହିଁ ଏଠା ଲେଖକର ତାମହାତ୍ମାଜିତଙ୍କ
ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଏବଂ ସହରି ମନ୍ଦବର । ଅସାମୀ
ପ୍ରେସର୍ସର୍ ହୋଇଥାଏ ।

ପଦ୍ମପୁରୋହିତ କେବଳାକା ପରମାପୁ ଜନ କର୍ମକାରୀ
ଏବଂ ବିଭିନ୍ନରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଖ ଏହା କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ
ସହିତ ଦାର୍ଢତବ୍ୟ ଏବଂ ମାନ୍ଦ ହେଲେ କର୍ତ୍ତା
ଏହାକିମ୍ବେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଉଚ୍ଛବି ହେଲେ ମାନ୍ଦ
ମାନ୍ଦିଲ ଦୟା ଓ ଦେଖିବାକିମ୍ବେ ହେଲା ।

ଦେଖିଲୁଛି କାହିଁ ସୁଧି ଉପରୁ ଏହିହାଏ ମେଣ୍ଡ କରି
କାପର ଲଢ଼ି କରେଇଲୁ ମହୋନ୍ତି ବନ୍ଦରିଲୁ ଏହିଏ
ଦିନବାର ଖେଳାରେ କାହିଁ କଟୁ ସମ୍ମାନେଇ ମହିନେ
ହାରିଲା କମ୍ପ୍ସ୍‌ଯାନ୍‌ଥିବାର ସମ୍ବାଦ ମିଳିଲା । ସେ ଅର୍ଥାତ୍
କମ୍ପ୍ସର ମାଧ୍ୟମରେ କରଇଲେ ଏହିଏ ସେହାଏକିବେ କୁବି
ଏ ବନ୍ଦର ।

ଦୁଇଲକ୍ଷ ମନ୍ଦିର ମାତ୍ରରେ କୁଣ୍ଡଳୀ କଳ୍ପନା ଯାଇ
ପାଶାକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପ୍ରସ୍ତର ସମେ ସାକ୍ଷାତ୍ କର
ଏହିଶବ୍ଦ ସେଇ ପାଇବାରେ କୁଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ବସନ୍ତର ନିରାର୍ଥକ ହୋଇଥିବା ।

କଳ୍ପନାର ଦୁଷ୍ଟ ଉତ୍ସବରେ କିମ୍ବାକ ଶାରତକ ଚନ୍ଦ୍ର
ପାଦ ଏହି ଉତ୍ସବରେ କଥିବା କାହିଁ ଅନୁଭବରୀ ବନ୍ଦର
ଏ ସଂଖ୍ୟାର ମିଳିବା । କଥାର ବନ୍ଦର ସମେ ବନ୍ଦରର ହେବ
କେବଳ ଏ ବନ୍ଦରର ଦୁଷ୍ଟ ବନ୍ଦରରେ ମାତ୍ର ବନ୍ଦରର କଥାର
ବନ୍ଦର ହୋଇ ଯାଇଲୁଣ କୁଟୁମ୍ବରେ !

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କଣେ ଯେବେ ଅପରାଜିତ ୫୨ ଶିଖ
ଦେବା ହର୍ଷିଣୀର କରିବ ଏହି ସଂଦର୍ଭ କର ଆହାର
ବାଟି ଦେବା ଓ ଗାଲ ଏହି ତମେ ପରେ ଦେବା
ବ୍ୟକ୍ତିରେ ମାତ୍ର ଏ ଶଳ୍ପକ ବାଧ୍ୟତା ପାଇଥିଲୁ
ଏ ନିଜିମ । ପାହାପୁଣି ୫୧୦ ମା କରିଲାହା ମଧ୍ୟ
ଦରକାର ଯେ ଚର୍ଚୀ ମଧ୍ୟ କି ୧୦ ମା ଶକ୍ତିକରି ପ୍ରଦୟ
ପାଇଲା ।

କିମ୍ବା ମାତ୍ର ତା ଏହି ଦଶବର ଉପରାଗିରେ ବିଶ୍ଵାସ
କରିବାକୁ ବନ୍ଦ କରି ଅଧିକରଣ ହୋଇଥିଲା । ବେଳେ
ଦଶବର ପ୍ରକାଶ ହେଲା ତଥା ସମ୍ମାନ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ
ଏହି ଦଶବର ବିଶ୍ଵାସ ହେଲା ।

କରିବ କହେନ୍ତିର ସମ୍ମାନେଶ୍ୱର ଯେ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ସବ ଗାଡ଼ୀ ଅକାଶୀ ପରିହାଳ ପରିଷର
କହିଲା । ଏହାକିମଙ୍କ କଥା ୧୦୯୫୩ ହେଉ
ଲାଗିବ ଏହା କଥା ହୋଇ ଏହାର କଥା କୁବି ।

ଦୋଷଠାର ଜ୍ଞାନସମ୍ପଦ ଏହି କ୍ଷେତ୍ର ରେ
କାର ନୟମଙ୍କଳ ବୈଶାଖଚତୁର୍ଦ୍ଶ୍ୟାବିକ ବନ୍ଦି କରିବାଟି
ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ୧୯୫୫ ବ୍ୟାପାରକାରୀଙ୍କ କୁଳେ
ବୈଶାଖଚତୁର୍ଦ୍ଶ୍ୟାବିକ ବନ୍ଦି ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ହେଲା
ଏହି କରିବାଟିକିମ୍ବା ୨୦ ଲିଟର ଟଙ୍କା ଦୂର
ଦେଇଛି ।

ବିଜ୍ଞାପନ

କେତେବୁଜୀଏ ସ୍ନେମ ଦୂଷତ୍ତର ବରମାଳୁ
ଏହ ଜୀବଧର ଲୋପର ପକ୍ଷେ ଅଛି ଅତ୍ୟ
କୌଣସି ଜୀବଧରେ ବାବା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ
ସେବେ କୁମେ ମନେ ବରିଆଥ ଗେ କୁମୁର
ବେଶ ଅବାଧ, କୁମୁର ଚକ୍ରମଳ କିମ୍ବା ଦୋର
କୁମୁକ ଶତ ଯାଦଥାଅଶ୍ରୁ, ସବ ସାଲଖା, ଦକ୍ଷ-
କିମ୍ବା ଅବାଧ, ପରେବାଦର ରେଇନ୍ ଡାକଟିଟଠି
ପରିବ ପ୍ରକଳିତ ବିଦ୍ୟୁ ପ୍ରକାର ପେରେଥା ଜୀବଧ
କୁମୁର ଆବନନ୍ଦ ଦିବାଶ ବିଶାଖାଏ, କେବେ
ଥିବେ ଏହ ଜୀବଧରୁ ପରସ୍ପରା କର ଦେଖ,
ପ୍ରତ୍ୟନ୍ଧାଳ ଦେଖ ଅର୍ପଣାକୁଠ ଦେବ
ବେରହମୂଳ ହୋଇ ସୁନ୍ଦରେ ଅର୍ଦ୍ଧାଳତ
ଲୟବଦ୍ଧବ । ଗେହେବୁ ଏବୁପ ପକ୍ଷିଶାଳୀ
ଅଧିକ ପ୍ରାଣୀ ନିୟାପ୍ରତି ମହୋପର୍ଦ୍ଵ ରହିପୁଣେ ଏ
ଦେଖିଲୁ ଦେବେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ଦୋତ ପାଇଁ

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ।
କାହିଁ କାହିଁ ସାଇଧା, କାହିଁ କାହିଁ
କାହିଁ, କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ।

ସକ୍ଷିତ ଉପରମ ଦେଖାଇ ପୁନର୍ଭୟୁ ସମୟରେ
କୁଣ୍ଡ ଦିଶେଷରେ ପ୍ରକଳାକାର ଧାରଣ କରେ ।
ଦିଲହେବେଳେଜ୍ଯୋଗାଦା ସାମର୍ଥ୍ୟକ ଆମ୍ବା ଦିଶେଷ
ବୋଲିଷାଏ ଅଥବା ସକଳ ସମୟରେ କହୁ
ଆହୁ ପଢ଼ିବ ଦଶିଷ୍ଠ ଦେବରେ ସମାନ ସଳ
ପ୍ରାୟ ହୁଏ କାହିଁ । କହା ନିଷ୍ଠମର ଅଧିକରେ
କହିନାକୁ ହୁଏ । କହ

ଶାବ୍ଦମାଟିକ ।

ବାହୀର ମୃତ୍ୟୁ କଷ୍ଟର ସୁରକ୍ଷିତ
ଅର୍ଥାତ୍ ଅବେଳାର କୁମା ଶ୍ଵାସୀ, ଯେହିଁ ସେଇ
ଅବେଳା ଦୁଇ ଗାନ୍ଧୀ ଧାର୍ମ ଚେବବହେ
ସେଇ ଅବେଲା ନାହିଁ । ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଗରୁ

ବିଶେଷରେ ସେବନର ପ୍ରସ୍ତୁତକଣ ହୁଏ କାହିଁ
ବା ବୌଣ୍ଡଟି ବଢା କିମ୍ବା ଅଧୀନରେ ରହି-
ବାକୁ ହୁଏ କାହିଁ ଅଥବା ଶିତ, ଗ୍ରୋସ୍, ଦର୍ଶା
ସବଳ ସ୍ଵରୂପେ ସବଳ ଧାରୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦିଶିଥୁଲୁ
ହେବରେ ସମାଜ ଉପକାର, ସମାଜ ନିୟା
ସମାଜ ଶୁଣ ପ୍ରବାପ କରେ । ସେହି ହେବରୁ
ଅଧିକା, ନିର୍ମାୟ ଅଗ୍ରିତା ଓ ଅମେରିତା
ମହାଦେଶମାଳକରେ ସଙ୍କଳି ସମାଜ ଅଭିନରେ
ଶୁଣିବ ହେଉଅଛି । ପ୍ରତିଦିନ ସହସ୍ର ଲୋକ
ବାଦବାର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡା । ଏରୁପରିଚୟ ବାହୁଦ୍ୟ,
ଏହି ଅଗାତି ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରସଂଗାପରିବହି ଆପନର
କିଛିଥୁବା ଏହି ଅବ୍ୟାଖ୍ୟାତିବାର କରାନ ପ୍ରମାଣ !

ଶାର୍ମାଣିଙ୍କ ଦର ?

କେବେକଳେ ସୁଦିନ୍ଧ ପ୍ରେସ ବିଦୟୁତ୍କଳେ
ବ ୩୦ ଟଙ୍କା ଦିନ୍ଦି ଜବେଷାରୀ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ସଳରେ ଧାରିବ, ଉଠିବ ଓ ଲାଗୁ ପଦାର୍ଥର
ଚିହ୍ନାଳ୍ୟାଶର ସହିତରେ ସାମ୍ବାଦ ଜାଗରୁ
କୌଣସି ଦୂଃଖୀଙ୍କ ଜାନୁବର କେଲାଣ୍ଟ ସହ
ଯୋଗରେ ବର୍ଷାଘନିତ ପ୍ରକଳାରେ ଏହି
ମହୋତ୍ସବ ଅବସ୍ଥା ।

ଅଥିର ସେବକରେ କମ୍ପାଟ ବା ଟାର୍ଗଲ
ସତ୍ତା ନୁହେ ଦିନ୍ତ ଶୁଣିବ ଚାଲନାରେ ଏହା
ମାତ୍ରା କୀର୍ତ୍ତିତ ଏହା ମୋହର ଅହେଜ୍ଞା
ମୂଳବାନ୍ ଅଧିକ ।

ଶ୍ରୀମାଟିକର ଧନ୍ୟ ଦିନପଦାର ଦେଶ
ହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଫଳପ୍ରଦ ଅର୍ଥି :-

ଶୁଣ, ବନ୍ଦୁ, ଓ ହୃଦୟରେ କା ଧୂମ୍ । ପନଳୀଯ
ପାତା ।

୧। ସନ୍ତର ଭବନତା, ଧାରୁ ଦୋଷଳେ
ପରୁଣ୍ଠ ହାତ, ଶୀ ସବକାଷରେ ଅର୍ପ, ସାମାଜିକ
ଚିତ୍ରକଥାରେ ରେଖାଲକ୍ଷ, ମେତ, ପ୍ରମେତ,
ଶିକ୍ଷମେତ, ମୁଦ୍ରକ୍ଷୟ, ବୃଦ୍ଧମୁଦ୍ର, ନୂହମୁଦ୍ର ଆଜୁ
ବା ଅଧିକ ପ୍ରମୁଦ୍ର, ଟୋପା, ମୁଦ୍ରିତକ,
ପ୍ରମୁଦ୍ରର ଛାଲା, ମୁଦ୍ରମୁଦ୍ର ଗ୍ରହଯତନ, ମୁଦ୍ର
କଳିରେ ରେତ, ବୃଦ୍ଧଭୋଗ, ପ୍ରମେତ ଓ ଶକ
ଅସ୍ତ୍ର ଜଳଇ ନୃତ୍ୟକଥା, ହାତ ମୋଡ ଓ ତଙ୍ଗ
କୁଳା, ହୃଦୟ ଘର୍ତ୍ତର ଆନନ୍ଦ, କୁବରାକ, ଦାନ
ଗୋଡ଼ ଗୋଲା ଛକା, ତେଣର ଅଧାରପଦ୍ମବା,
ମୁଦ୍ରର ବାକ ଉପତ୍ତିବା, ଅକାଳବାର୍ଦ୍ଦତ୍ୟ ଶକ୍ତି
ଦୂରକ, ସରଶମରେ ଅର୍ପନ, ଅଞ୍ଚଟି, ତୋଷ-
ଦକ୍ଷତ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ କିତିଥ ପ୍ରକାଶ
ଶତଶିତା ଓ କହାତ, କଞ୍ଚକର ଉପରମାତ୍ର
ଅବେଳା ବରିଦାରୁ ଅବ୍ୟାପ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ପାଦ ଓ ଗନ୍ଧମର ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟା ବା ସହାୟ
ଅଭିଭାବି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା
ଏହି ପ୍ରଦୂଷ ପରିହାରରେ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟ ହେତୁ କାହାର
ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା, ପରମୀ ବା, ପାଦର ବା,
କିମ୍ବା

ମାଳର୍ପୁତ୍ରବା ହାତ ଗୋଡ଼ ଓ ଅଧିକରେ
ଦେବତାବା, ନୂତନ ଘୁରୁଛନ ଯେହ ସହିତ ବାହ,
ଘରାଣୀ ବାଚ, ଲକ୍ଷ୍ମିବାଚ, ଅସାର ଜଣି ଓ ସର୍ବପ୍ରକାଶ
ଦେବତା ଓ ଫୁଲ, ପର୍ବତୀ ଜଳପଥବା,
ଦେବତାରେ ତଥା ତଥା, ହାତ ଓ ଗୋଡ଼ର
ନଳାରେ ସ୍ତ୍ରୀକେ ଆହା ବା କଳାହେବା,
କିମ୍ବା ରମଣୀ କୃଠିବା ସୁଜଳୀ ବାନୀ ପତିବା,
ଦେବତାରେ ବଥ ବା ତ୍ରୁଟି ବାହାରବା ଅଶ୍ଵର
ଦୀବାମୀ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଦୂରତା ପ୍ରକାଶ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସମନ୍ତରୀ
ଯାବଜ୍ଞାପୁ ମୀତା, ଉତ୍ସବଗୀତ ଆପ୍ରେରି ପରମରେ
ଆମୋଦ ।

“। ଶ୍ରୀକାଳ, ସମାଜାଶ, ନିର୍ବାସ ପ୍ରଧାନରେ
କଷ୍ଟ, ଉତ୍ସବମଳ, ବନ୍ଦିବଳରେ ଉତ୍ସବମଳ
ପତନ, ମୁଖରୁ ଓ ଗାସିବାରୁ ଉତ୍ସବମଳ,
ଉତ୍ସବ ଦେବତା, ଉଷ୍ଣ କମ୍ପିଲାର, ମୁଦବଳ,
ଦେବତାର ପ୍ରଥାର, ଅହାରରେ ଆଚୁଟ, ଉ
ଦ୍ୟାକ, ଶବ୍ଦ ଚକ୍ରା, ଓ ହୃଦୟକ୍ଷଣ, ସହଜ ୫
ସାମାଜିକ ଅଶ୍ଵାରେ ସର୍ବ ଓ ବାଧର ଉଷ୍ଟିତ୍ତ,
ପୃଷ୍ଠର ହାର୍ଦିନ ତରଣଶକ୍ତିର ଅଭିନ, ଉତ୍ସବମଳ
ହୃଦୟରୁ ବା ପୃଷ୍ଠରୁ ସମ୍ମଳିତ ଯାଦଙ୍ଗୟ ପୀଡ଼ାର
ଅନ୍ତିମାୟ ।

ଭୂଷା ପରିମାଣ କିମନ୍ତେ ଏହି
ଶିଖ ଶୋର୍ଷ ପ୍ରାସାଦ, ଏଥିରେ ସେଇ କେ-
ତୋଟି ଦେଖିବ ରେଣୁ ପଦାର୍ଥ ଅଛୁ, ତାହା
ଅଳ୍ପ ବୋଲିଥି ଆଶର୍ତ୍ତରେ ନାହିଁ । ଏବେ ସେହି
ଜାଗରଣ ଲକ୍ଷ ଦୂଷ୍ଟାଧ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ନିଜୀ ଏହାର
ପର୍ଯ୍ୟ ଗୁଣବାୟିତ ଦେବାର ବାଜନ ଅଟେ ।
ଗେବେ କୁମେ ସେହି ସବୁ ସେଇରେ ବିନ୍ଦୁ
ତାହାର କୋଣରେ ଉପର୍ଦ୍ଦରେ ଘରାନ୍ତି ହୋଇ
ଆଏ କେବେ ଏହି ମନୋର୍ଧ, ସେବନ କରି
ଜୀବନ କରା କର, ସହଜେ, ସୁନ୍ଦରେ,
ପୁରିବିଷ୍ଵାରେ ମୁଣ୍ଡି ଅବେଳି କର କର ପର୍ବତ
ଲାଗନ ପାଇବ । ଶଶାର ଦୂଷ୍ଟାଧ୍ୟ, ନିଜୀ ଏହି
କାନ୍ଦିବିଷ୍ଵା ଦେବ । କୁଠା ନୁହି ଦେବ,
ଦୋଷ ପରିଷାର ଦେବ ।

ପାରମାଣୁ—ଶତର ସବର ଗ୍ରେଟ ଅଂଶ
ଓ ଅଳ୍ପକ ଶୀତ୍ର ହୃଦୟ ବରବାରୁ ସାପ୍ରେଣାନବ
ଓ ଗାହା ଅମ୍ବୁଦ୍ଧ ଉଚ୍ଚିକାଳୁ ବାଲକ, ବାକିଆ,
ସୁବଦ୍ଧ, ସୁବଜ୍ଞ, ବୃଦ୍ଧ, ଧୀ ଓ ସୁଭୂଷ ସମସ୍ତଙ୍କ
ପରିବେ ସମାଜ ଉପରୋଗୀ । ସାଧାରଣତଃ ଏହି
ସବଳ ଶାତ୍ରାରେ ବାଲଖ, କଢ଼ିଲରର ଅବ୍ୟାପ୍ତ
ପ୍ରଭୁତ୍ବ ଜୀବନ ଦାର୍ଶନାର ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରୟୋଗ
କୃଥିତ, ସେହି ସବଳ ଶାତ୍ରାରେ ଶାରମାଣଙ୍କ
ଆରେ ମାତ୍ର ବ୍ୟବହାର ବରବାରୁବ ବେଳେ
ସୁନ୍ଦର ଖୁବ୍ ହବାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରକାରୁ ଏହି ଦେଶ
ପ୍ରତିକର ସମ୍ବନ୍ଧଜ୍ଞ ଜୀବନ-ଅଧେନ୍ତା ପଦବୀରେ
ଦେଖୁଥେ ଅଶମାନ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବରବାର ହବାନ୍ତ
ଥାଏ ।

ମୂଲ୍ୟ; ଏହି ସପ୍ରାଦ ସେବକୋପଯୋଗୀ ପ୍ରତି
ଶିଖି ଟ ୧୯ ଏକ ଟଙ୍କା । ଉଚ୍ଚତା ଟ ୧୦ ୯
ଫାରିଂ ଓ ଡାବ ମାସୁଲ ଏକ ଶିଖିରେ ଟ ୦ ୫/
କିନ ଶିଖିରେ ଟ ୦ ୫୯ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଟ ୧
ଓ ଉଚ୍ଚତା ଟ ୧୨

ଶ୍ରୀପ୍ରିସ୍ତାକ ଓ ପଦାଦି ପଠାଇବାର ଏକମାତ୍ର ଠକଣା ।

Manager
Spermatine Depot
No. 22 Baranasi
Ghose's street
Calcutta.

(ଛେଷପଦ)

କବିଗୀତ ଶ୍ରୀ କେବାଳକାଥ ଦିଶାରଦଙ୍କର
ଅସୁଖେହୋଲ୍ଲ ଚକ୍ରପାଳୟ ।
୯୩ । ୨ କରିଦୋଷପୂଜାର, ସିମଳିଆ,
କଲିବରା ।

ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେଗର ତିଥି
ଚିତ୍ର, ଦୃଶ୍ୟ, ମୁଖକଣ୍ଠ ବା ବସ୍ତୁବ୍ୟାକ, ଏହି ସମ୍ପଦ
ମୁକ୍ତା ଓ ପ୍ରବଳାକ୍ଷଣର ଧାରାକୁ ଦ୍ରବ୍ୟାକ୍ଷଣ (ରୂପ)
ମିଳେ, ବିବେଶପ୍ରତି ସେବିମାତ୍ରକୁ ପୀଡ଼ାର ଅବସ୍ଥା
କଣାଇ ଲେଖିଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲେଖି ପଠାଇବ

ପୋରିଷବ କଟିଲା ।

(ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦିକୁ ଯୋଗଲାଇଁ ସିକମହୋଷଧ)
ଏହି ଘୋଷପୂର୍ବ ସୁଖିକ ଭାଷଧାର ମାନବ
ଦେବର ରାତ୍ରି ପରିଶାର ହୋଇ ପ୍ରାୟ ଅନ୍ତରୀମ
ପୀତା ଥରେଇ ହୁଏ । ବବିଶ୍ଵଳ ଏହି ଜାଣ୍ଠର
ମାନଙ୍କ ଦୁଇକ୍ଷେଯ ସେବମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥା କରିବା
କିମ୍ବରେ ଏପରି ମହୋଷଧ ଥର ନାହିଁ
ଏବୁହ ଦୋଷରେ ଘେରିମାନରର ବୋଣ୍ଡ
ଏଇଶ୍ଵର ହୁଏ ନାହିଁ, ଅହାରର ପରେ ଅନୁ-
ଶେଷ୍ଟ୍ରାବ (ଅଭାଗୁଣ) ଉଠେ, ବାସୁଦୟକି
ହୋଇ ପେଟ ପୁନରେ ଏବଂ କ୍ଷୟ ବଲରୂପେ ହୁଏ
ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପରରେ ଏହି ଜୀବଧ ଅବଶ୍ୟ,
ଏବଂ କୁରା ଅର୍ଦ୍ଧରେ, ବରନର, ଜୁଦିମନ୍ୟ,
ମୁଦ୍ରଳ, ଶୋଥ, ସତକପ୍ରତିବାର କୁଣ୍ଡ, ଶିଖେ
ବେଗ, ପାପଦୋଷ, ଶରୀରରେ ଚଢ଼ାତା ଚିତ୍ତ,
ଶ୍ରୀ, ସଂଘଦୋଷ, ଧାରୁର ବରଳତା, ସୁରୁଷତ୍ର-
କାନ, ଦୃଢ଼ମୁହ, ମେହବେଗ, ସପ୍ରଦବୁନ୍ଦନ,
ଦୂ ବିନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରସାବ ଓ କାଳିଗା କିଞ୍ଚିତ୍ପର
ବେଗ ହୁଏ । ବାତଦେବତା, ଜଗପୂଜୀ,
ପ୍ରତିବାଦର କ୍ଲାବା, ସତକପ୍ରତିବାର ବାପବେଗର
ହୋଷଧ । ଶିଳେକମାନବର ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳା
ଧରଦେବନ, ଶୁଣ୍ଡ, ଯେତ ଓ ଉତ୍ତରପ୍ରଦର
ନ ମୂର୍ଖକ ଦିଦିଧୁରୀତାର ଶାଶ୍ର ଶାଶ୍ର ହୁଏ
ଶଶାର ଲବନ୍ୟ ହବି ହୋଇଥାଏ ।
କିନ୍ତୁ ସେବନୁଦ୍ୱୟ କରି ସପ୍ରଥବ୍ୟାକୁ ଅବିବା
ର ଜୀବଧର ପ୍ରଥାକ ହାର୍ଦ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀ କଟିକାପୁଣ୍ଡି ଏହି ଶିଥିର ମୂଳ୍ୟ ଥିଲା
୧୦୦ ଟଙ୍କାପୁଣ୍ଡି ଏହି ଶିଥିର ମୂଳ୍ୟ ଏକଗଭା
ପଥାଦି ରେତ ଏହିଅଳା ଏହି ତାତମ୍ଯାଳକ ଗୁରୁ
ଅଳା। ଓଡ଼ିଆ ଖବରପତ୍ର ସବୁ ଜୀବନ ପଠାଯାଏ

କ୍ଷେତ୍ରପତି

ଅଧିକ ପୂର୍ବଦିନୀ ! ପ୍ରତ୍ୟେ ଫଳପ୍ରଦ ! !
 ତାକୁର ମେଜର ସାହେବଙ୍କର ଅବସ୍ଥା-ସେହି
 “ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲସା ”
 ଦୁଇସ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଡର ଅନ୍ତର ଅନୁସାରେ
 ବୈଜ୍ୟିକ କୃତି ।
 ବନ୍ଦ ପରାମିତ ! ବିଶେଷ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ! ! !
 ଅତି ଓ ଅଭିମାନ ।

ଅରୁ କାହାରକୁ ଅପ୍ରାୟୀ ସୁଖଦିନିଷ୍ଠ ଦେଶୀ
ବା ବିଲ୍ଲଙ୍ଗ ସାଲମା ପ୍ରତିବି ବୌରସ ପ୍ରକାର
ଜୀବଧ ସେବକ କରିବାକୁ ଦେବ ଦାହଁ । ଅରୁ
କାହାରକୁ ସେମ ସହଜା ହେଲ କରିବାକୁ
ଦେବ ନାହଁ । ଯେହେଉ—

ଭଲେକୁଟ୍ଟୋ ସାଲପା :—ନଳ ଗୁଣରେ
ଦିଦ୍ଧିତା ଜଗନ୍ନାଥ ସଙ୍କାଳ ଶ୍ରୀକ ଅଖ୍ୟତାର
ଦୂରାହୁ ।

ଭଲେହଟୋ ସାଲିବା :—ପ୍ରଭ୍ୟତ ଯେଉଁପାଇବା
ହଜାର, ଦିଶି କିମ୍ବୁ ଦେଇଅଛୁ ଦେଖ ବଦେ-
କୁ ବେହପର ବରି, ଆୟାଚିତ ପୁଣ୍ୟବିପଦ
କରି କରିଥିଲା ।

ନିର୍ମାଣ ପାଇଥା :— କବୋଇବିଜ ଉପା-
ରେ, ଦେଖିଲାକ ପ୍ରକରଣରେ ଦେଖିଲାକ-
କୁ ସଂଘାଗେ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିବାପୁ ଏହାର
ନୁ ଜୀବଧ ବହୁଧ ଦେଖରେ ସଂ ଶଶର
ଛାଇଟ ହୋଇପାଇଁ ଏବ ତାହାର ଅଗେଲେ-
ଆଇବା ଶାନ୍ତି ବୁଝିବୁ ସଙ୍ଗେଁ ସେଗର ପ୍ରବ-
ତା ହାତୁ ଦରକ କରିବିଏ ଏହ ଗୀର ମାତ୍ର
ଏବଳ ମାତ୍ରେ ବେଳୋଷଧମ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରା ଅନୁଭବ
ପାଇଏ, ପୁଣି ଶାଶ ସପ୍ରାଦ ମଧ୍ୟରେ ସେଗର
ଯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପାଦକ କର କନ ସାମ୍ରାଧ, ନବ
ପ୍ରାଦ, ଓ କବ ବିଲେବର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବିଏ,
ପାଦିବନ ବାଲୋହିତ ବଳ ସାର୍ଥ ପୁଣି
ଆଇ ଅହେ ।

ମରେଇଟୋ ସାଲବା :— ବ୍ୟଗନ ପ୍ରିୟ
ମବୁର୍ମେଷ୍ଟଙ୍କ ରଜତରେ ପ୍ରତିକଳ ଓ ଦଶୀପିତା
ଦେଉଥବା କି ହୃଦୟୀ କି ହୃଦୟୀ ସବଳ
Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରକାର ସାଲସା, ସବଳ ପ୍ରକାର ତୀଷଧହଁ କୃତିମ
ଓ ଅସ୍ଥାୟୀ ଗୁଣବିଶେଷ ଅର୍ଥାତ୍ ବେଳକୁ ଚାକି
ରଙ୍ଗେ ଦିବ—

ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲିବା ।—ଦେଉଁଛବି ଶକ୍ତି

ପ୍ରଭାବରୁ ବେଗ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଆରୋଗ୍ୟ କରିଛି
କହାପି ପୁନଃକମଳ କରେ ନାହିଁ । କହୁ ପଣ୍ଡାଜୀ
ତେ ଦୂର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶକ ପଲେ ଏହା ପ୍ରଭାବ ଦୋଷ-
ଅଛି । ପୁଣି ଏହି ସ୍ଥାପ୍ତ ଅସେଗଳକାରିତା ଗୁରୁ
ତ୍ୱବାରୁହିଁ ଏହି ଅଭ୍ୟକ୍ତ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଜୀବିତପ୍ଲାନିକର ବଜ୍ୟରେ ଏପରି ତ୍ରିତୀ ସ୍ଥାନ
ଅଖକାର କରିଥିଲୁ ଘେର୍ତ୍ତାକୁ ଥରେ ଜୀବିତ
ପ୍ରେରତ ଦେଇଅଛି ସେଠା ଅଖଦାସିମାନେ
“ ଭଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲାର ” ପଞ୍ଚାଶ ଦୋଷ
କାରମାର ଡିଜନ୍) ଜୀବିତ ପଠାଇବାକୁ ପଢି
ଲେଖୁଥିଲା । ବତ୍ରୀ ଦାସିଗାଳରେ ଉପା-
ସ୍ଥକ ବେଳିକୁ ଏହି ସାଲାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି
ସାଇଅଛି । ଅସ୍ତ୍ରୀ, ରତ୍ନବେଦ, ଅମେରିକା,
ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରଭ୍ୟତ
ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲା । ଭାରତର କୁଣ୍ଡରବାଧୀ
କୁଣ୍ଡବାତୀକୁ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟଧାରୀ ବଜା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରେ
ସମାନ ଅନ୍ତରର ସହିତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲା
ଭଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲାର ସତ୍ୟ ପେଇର କୁଣ୍ଡାଗ୍ରେ
ଦର୍ଶକ ଦେଖିବାକୁ ଶୁଭପଣ୍ଡରେ— ଶୁଭମୁଦ୍ରାରେ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ତୋଳିଥିଲା । । । ବାସ୍ତଵକ ଏକୁପ
ଅଧିକାରୀ ଏବୁଧ ଅବେଳାକାରିତା ଏବୁଧ
ଅଲୋକିବତା ଜୀବିତ ଏକାଖାରେ ଏବେ ଅଖକ
ଶୁରୁପଣ୍ଡର ରହିପାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଲଳେବଟ୍ଟୋ ସାହା ।— ଦୁଃଖରୁ ଶୋଧକ
ପିତାଙ୍କ, ମୁକ୍ତ କରୁଥାଣିବା ସ୍ଵର୍ଗ କରିବାକୁ
ପାଇ, ପରାପାଇ, ବନ୍ଧିବାଇ, ଅନୁମତି ପୂଜିବା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପାଇଁ ଉଠିବା, ଚାନ୍ଦିଅଶ, ହିନ୍ଦି
ରମି ଓ ପାପର ଦା, ନାଲି ଓ ହାତର ଦା
ବଦରେ ଦା ଦସ୍ତ ଓ ପଦ କଳରେ ପାପ
କରିବ-ଶାବା ବା କଲା ପିତ୍ର, ଧବଳ କୁଣ୍ଡ-
ଲଗର ପ୍ରାଚୀମାଦିଷ୍ଟା ରତ୍ନାଦ ରକ୍ତମନ୍ଦିଯୁ
ପ୍ରବାର ପାଢ଼ା ଓ ଉତ୍ତରଣ ଏବଂ କହିଲ
ଶୁଦ୍ଧାୟକ ସମଶାକ ଘୁଣି ପାପ ଓ ରମେ-
ହର ଛଜ କାହିଁ କରିବାକୁ ଏହାପରି ପ୍ରାଣୀ
ବେଶ୍ୟର ଆଶିଷ ଦେଇପାହି ।

ଭଲେବ୍ରତ୍ରେ ମାହସି ।—ତରଳ ଶୁଣ ଗାଢ଼
ଦିବାକୁ ଶୁଷ୍ଟିନାର୍ଥୀ ସେସମ୍ବଳ କଲିବାକୁ—
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଧର୍ମର ପରମାଣୁ ଦୃଢ଼ କରିବାକୁ—
ସହବାବରେ କ୍ଷମତା ଜାହାଇବାକୁ,— ଗାଢ଼
ଦିନୟ ଶୁଷ୍ଟିନାର୍ଥୀ— ଅର୍ଥାତ୍—ମେହ, ପ୍ରମେହ,
ମେହ, ଧାରୁ ଡୋବାଳ୍ପି, ବହୁମୂଳ୍କ, ବାରମ୍ବାର
କ ବା ଅଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା, ମେହବାର,
ଏବ ଜଳିବା, ନୁଗାରେ ଦାଖ ଅଛିବା, ମୁହୁ-
ର ଶୁକ ବା ପୁଜୁ-ଚକ୍ର ପଢ଼ିବା, ସ୍ଵପ୍ନମେହ,

ଓক্লাদিপিকা ।

ଗତ ମା ୨୫ ଜାନୁଆରୀ ତେବେ ହେବା ସପ୍ରା-
ଦରେ ଶୁଭଚିତ ଅଳେକ ପ୍ରାଚରେ ଭାବା ଅଧିକ
ଷ୍ଟର୍ମ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କୃଷ୍ଣ ପଞ୍ଜିକର ଉପ-
କାର ହୋଇଥିଲା । କେବଳ ଦିନିଶାଖଲରେ
ଛଳର ଅପ୍ରାଚ ରହିଥିଲା । ତୁରିଷାତିଥି ବୁନ୍ଦେ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ମୁଖ୍ୟ ହେଉଥା ଯିବାରୁ ଉଚ୍ଚ ସପ୍ରା-
ଦରେ ସାହୁଙ୍କ ପାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିକ ପରମା ୨୨,-
୨୩ ଜାଗା ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଦ୍ଧାତ୍ ପ୍ରାୟ ୪ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଦଳାରକୁ ଏ କିମ୍ ୨୩ କଲାରକୁ ଝପି
ଆପିଥିଲା ।

କନ୍ଧପ୍ରାଣର ଦାସେଗା ସଜମୋହନ ଘୋଷର
ଦିନ୍ୟଦଶାତ୍ର ଧରିଯାଉ ମୋହବମାର ଦରିଲ
କିମ୍ବର ଦେଖ କର ମେଦିଳିଯୁକ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ
ଜଳ ଧରୁର୍ତ୍ତର୍ଥକ ସାହେଳ କଲିବରାକୁ ଫେର
ଶାଦିଅଛନ୍ତି । କ ୧୯ ଏ ଅଥାରୀ ମଧ୍ୟ ଏକ
କଣ୍ଠରୁ କ ୨ ର୍ଥ ଦ୍ୱିପାତ୍ରର ବାପ ଏକ ଅନନ୍ତିଷ୍ଠ୍ୟ
କ ୩୭ ରୁମଧ୍ୟରୁ କ ୪ ଶକୁ କ ୫୫୮, କ ୮ ଶକୁ
ବ ୪ ର୍ଥ ବେଳ କ ୫ ଶକୁ ବ ୧ ର୍ଥ କେଣ୍ଟାବ୍ୟ
ସପ୍ତତିହଶ ଦାତନାର ଦର୍ଶ ଦେଇଥିଲୁ । ଗୋଟିଏ
କାହାରେ ଦେଖେ ଲୋକର ସବନାର ଦେଲୁ ।

କଣ୍ଠେ କାହିଁ ସଲକ ସର୍ବଜଗ ଏହି ଅପର
ଦିଇ କର୍ମଶଳମାନେ ସରବର୍ଷ ଧୂର ଘୋଷାତ
ଚିକି ଗିରିଜାରେ ଜୟନ୍ତ ହେବେ ।

ଯେହିତ ବିଜୁଗଳ ବ୍ୟାକୀ ଏକବିତେ ସ୍ମାରି
ବିଜ ହେବାର ଘନାଦେଶ ବାହାରିଛନ୍ତି ।

ଅଶ୍ରୀ ଶନିବାର ଅଭିଷେକ ଛାପନ୍ତରେ
ଶୁଭତର କହେସ୍ଥମାତ୍ର ଦିନ ଦେବ ବୋଲି
ବଣୀୟ ଗନ୍ଧୀମେଘ ବଣକସବୁରୁ ଜାଗା-
ଅବସ୍ଥା । ଏହି ଚହୁଁର ସବଳାସ କଞ୍ଚାପକ ଗଢ଼
ଦିଲିବତା ମଜେଟରେ କାହାରିଅଛ । ସେବକ
ଶୁଭତର ଜିରିଆମାନଙ୍କରେ ଉପାସନା ଦେବ ।
ଅବା ଧର୍ମବନ୍ଧୁଦୟାୟିଗାନେ କିନ୍ତୁ ଧର୍ମମନ୍ଦରରେ
ଏହି ଶୁଭତର୍ମ ଫର୍ଦ୍ଦୁରେ ସମାଧା ଦେବା ଏହି
ପ୍ରମାଣତର ମଙ୍ଗଳ ବାମବାରେ ପୂଜା ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଦରକା ଭାବିବ । ଅମୃତାନନ୍ଦ ଦିଲାଗରେ ମତ
କୂମାର ଗା ॥୨୭୭ ॥ ରଖରେ ସେପଣ ଜମବଜାର୍ଗଳ
ଏ କମରରେ ଦେଖାଇ ଅୟୋଜନ ହୋଇଥିଲା
ଅଶ୍ରୀ ଶନିବାର ସେହିପରି ଦେଲେ କର
ଦେବ । ଅଶ୍ରୀରୁ ଦେବାଳୟର ଅଧିବାରିମାତ୍ରେ
ଦ୍ୱେଷ ଦ୍ୱେଷପାତ ଦରକେ ।

ଏହିରେ ତନାଧାରଣ ବିଶେଷତଃ ହିନ୍ଦୁମଣ୍ଡଳର
ମନ୍ଦ୍ରାସ ଦୋଷଥିର ବୋଲିବା ବାହୁଦାନ : ମାତ୍ର
ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କି ମନ୍ତ୍ରରର ଦ୍ୱାରମାନ
ଏମନ୍ତ ଦୃଢ଼ଭୂଷେ ଦନ ଦୋଷ ପୁଣ୍ୟପଦ୍ଧତରେ
ଥିଲ ବେ ସାତୀକର ତବଗୌବନ ଦର୍ଶନ
ଦେବିକା ତେଜିବ ଆଜୁ ସେବନ ନିମୋଳିମାତ୍ର-
ଦିଵ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦରଗର ଦୟା ହୋଇ-
ଥିଲ । ସବୁଙ୍କ ଯାହି ବହୁ କଣ୍ଠ ଓ ଦେଖିଲେ
ଗର୍ଭକୁ ସବ ଚନ୍ଦଗୌବନ ଦର୍ଶନକୁ ବନ୍ଧୁତ
ଦେବି ମାମାଜୀ ମନ୍ଦିରର ବିଷୟ ନୁହେ ।
ଏଥର ସରତିର ରୋଗ ଦେବାର ଦେଖି ଅପ୍ରତ୍ୟେ
ହୋଇଥାଏ । ବାହାର ହୋଇବୁ ଏହି ଦେବ
ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ତଥା ପବନର ।

ଏହା ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଶିଖା ଏହା ବିଲ-
ବର ଗୌରବକୁ ପ୍ରତି ଉଣା ଦିଆ ଦୋଳି ସମସ୍ତେ
ଜାହାନାରୁ । ଭାବର ବଜାମାନେ ଅପାଣା
ହାତରୁ ଯୀଧି ଏହା କୋଟିରୁ ଅଧିକ ଗଲା ବ୍ୟୟ
କରି ବିଲଗରୁ ଯାଇଥାରୁ ଏହା ତହିଁ ଉପରେ
ଅରୁ ଯାବା ପଡ଼ିବ ତାହା ସେମାନେ ଦେବାକୁ
ଅସମ ନୁହନ୍ତି । ଭାବର ବ୍ୟକ୍ଷମରୁ ଖେଳାଚକ୍ର
ବକାଶେ ତହିଁ ବ୍ୟୟ ଦେଲେ ସେମାନେ ତାହା
ଅମର୍ଯ୍ୟଧା ଜୀବ କରି ଦୁଃଖୀର ହେବେ ଏହା
ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଦେଖିଯ ଭାର୍ତ୍ତବ ଏ ଦେଶର
ପ୍ରଧାନ ରଙ୍ଗଜଳ ସମ୍ବନ୍ଧକଷମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିକୁଳ
ସମାବେଶନ କାହାରାପରି ।

ଦେବ । ଏ ବିଷୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣାଯକ ମାଳିକର
ଚିତ୍ପ ବନ୍ଦିକର ଉତ୍ତରଗତିର ଜିଲ୍ଲାଧର
ବହେଦକୁ ସେଉଁ ଉଂଚିପାଦି ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ତାହା ପାଠକମାଳକ ଜାଗିବା ସବାଙ୍ଗେ କିମ୍ପେ
ପକାଇ କଲି ସଥା ।—

Extract from Camp No. 207 dated Pachmarhi the 16th June 1902 from the second Secretary to the Chief Commissioner C. P. to the Commissioner Chhattis Gurbh Division.

With reference to previous correspondence on the subject of the substitution of Hindi for Uriya as the Court language of the Sambalpur district, I am directed to inform you that the Government of India have accepted the conclusions arrived at by the Chief Commissioner that Uriya should be restored as the Court language in Sambalpur, effect will be given to the change from the 1st January 1903 and the necessary notification will issue in due course.

ବସନ୍ତରୁ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ରମା ସାହୀରଙ୍ଗ ଜଳ ଏବଂ
ବହୁଦେଣ୍ଟା ଲାଇ କ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଲେ
ସନାତର ବିଶେଷ ଉପକାର ନାହିଁ । ଏଥି
ଦୟକୁ ସନାତ ବିଶେଷ କରୁଥିଲୁ ଅମ୍ବାଳ
କରୁ ଲାଗି ନାହିଁ । ମାତ୍ର କେତେ ଲୋକ ଏପରି
ମୁହଁରୀ କରିବାର ଶୁଣିଥିଲୁ କ ତେଣାରେ
ମ୍ୟାନେଜର ଦେବାର ସୋନ୍ଧ ବିଦ୍ୟୁତ କାଷ୍ଟ,
କରେ ଏତେ ଅଛିବ ପଣ୍ଡିଥିଲୁ ସେ ଅବ୍ୟକ୍ତରେ

2. I am to request that the decision of the Government of India may be communicated through Madan Mohan Misra a principal signatory, to those who presented a memorial to the Government of India on the subject. It should also be explained to them that the closing of 82 schools in the Sambalpur district (many of which have since been reopened) was unconnected with the substitution of Hindi for Uriya in that district.

ଏଥୁର ମର୍ମ ଏହି କି ସମ୍ବଲପୁର ଜଗାର ଥିବା
ଲଭ ସମ୍ବଲରେ ହନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତେ ଓଡ଼ିୟା ପ୍ରଭ-
ଳବ ହେବା ଦିଷ୍ଟପୂରେ ମାନୁକର ତଥ କମେ
ଶକ୍ତିକର ଅନୁଭୋଷ ଲାଗେଥା ବନ୍ଧୁମେଧ
ପ୍ରତିକଣ ଦରେ ଏହି ଅଗାମୀ ଜାତ୍ୟାଧିତାକୁ
ପଢନ୍ତିଥାଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଏ ଦିଷ୍ଟପୂରେ
ଯେଉଁମାତ୍ର ଲାଗେଥା ବନ୍ଧୁମେଧକୁ ଅବସଦନ
ଏହି ପଠାଇଥିଲେ କେମାନଙ୍କ ଅବଶତ ବାରଣ
ପ୍ରକାକ ସ୍ଵାକ୍ଷରକାଳୀ ମନ୍ଦିରମୋହନ ଦେଖି
ଲାଗେଥା ବନ୍ଧୁମେଧକର ନିଃବ୍ରତ ଜଣାଇଦେବ
ଏହି ବାହାକୁ ଦୃଶ୍ୟାଇଦେବ ଯେ ଓଡ଼ିୟା ପରି-
ପାତରେ ହନ୍ତି ପ୍ରତକର ହେବା ପ୍ରଦେଶ ସଙ୍ଗେ
ସ୍ମରଣର ମୋ ॥ ୩ ॥ ଏ ସ୍ମୃତ ଲଠି ଯିବାର
ମନ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ତହିଁ ମନ୍ତ୍ରରୁ କେବେବା ଦୂର
ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଘୁଣ ପିତିଥାଇ ।

ଶ୍ରୀମାରେ ମ୍ୟାନେଜର ଅପାର୍ଟ୍ମେଣ୍ଟ ।

ବନ୍ଦକା ବଳାଙ୍କର ଜଣେ ସୁଧିଷ୍ଠ ମାତ୍ରେଚର
ଦରଭାର । ସୟା ସମୟ ଶୁଦ୍ଧିର୍ଥା କାହା-
ରୁର ଶିଖକ ସ୍ଵରୂପ ଅନୁକାଳ ସତାଗେ ଅସି-
ଥିଲେ । ସଜାନ୍ତ ଜନରେ ବନ୍ଦାର ଏକ ଜନେ-
ଆସର ବାର୍ଷି ଶିଶ୍ରୀ ଦେଇ ଶୁଣ ଯାଇଅଛି ।
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ବାହୁ ଜାନ୍ମିତାମୋଦକ ଦାସ ଏହି

ବାରୁ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରବାର୍ଯ୍ୟର ମହି ଜୟଟ ଚରେ-
କୃତକ ମଧ୍ୟକୁ ଏହଜଣକୁ ମାନେଇବ କାହାରେ
ସକାଶେ ପାଇବା କାରଣ ଜୀବ ଜଣ୍ମିମେଖେ
ପ୍ରାର୍ଥନା ବରିଷ୍ଠଲେ ମାତ୍ର ଜଣ୍ମିମେଖ କାହାରକୁ
ଯତି ଦେବାକୁ ସମ୍ମଳ ହେଲେ କାହାଁ । ନ
ଯତିବାର ହେତୁ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵଭବ ଓ କହୁ-
ଦର୍ଶି ଏବ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପକାଳ ଥର୍ଥାରୁ
ବିର୍ବିର କମାନ କାଳର ବର୍ମଣ୍ୟ । ଯୋଗ୍ୟ
କର୍ମଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଯତିଦେବା ଧାରାରଙ୍ଗ ଯତି ଏବ
ବହୁଦର୍ଶିତା ଲାଇ କ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଲେ
ବଜାକର ବିଶେଷ ଉପକାର କାହାଁ । ଏଥୁ
ବ୍ୟକ୍ତାକୁ ବଜା କି ବିଶେଷ ବରୁଆକୁ ଆମ୍ବମା-
ନ୍ଦ୍ରି ଜୀବା କାହାଁ । ମାତ୍ର ଦେବତା ନେବ ଏପରି
ବ୍ୟକ୍ତାକୁ ବରିବାର ଶୁଣିଥିବୁ କି ତେଣାରେ
ମାନେଇବ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର କାପ୍ତି
କରେ ଏବେ ଅଭିବ ଦର୍ଶିଥିଲୁ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ
ଯୋଗ୍ୟ ବକ୍ତ୍ରେ ଶୋଇ ଥିଲାଥିବୁ । ନିଯୋଗ-
ପର୍ତ୍ତାକର ବନ୍ଦବାର ହେବି ଏ ପ୍ରତିବ ଉତ୍ତର
ବରିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭିବ
ବିକାର ବରିବାକୁ ହେବ । ତାହା ନ ହେଲେ
ନିକା ବଜା କେହ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉତ୍ତରିବା
କାଶେ ଜଣ୍ମିମେଖକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ବରିଥାନ୍ତେ ।
ଏ ତାହା କିମ୍ବ ନାହାନ୍ତି ଏବ ଥର ଓ
ଉତ୍ତରାର ମାନେଇବରମାରେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ନେବ
କ୍ଷେତ୍ର । ଉତ୍ତାରମୁହୂରତ ମାନେଇବରର
ଯୋଗ୍ୟ ସରକାର ନିଯୋଗ ବୋଲିବାକୁ
କାହାଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଭବୁ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି
ବିଶେଷରେ ଏବ ତାହାକର ବ୍ୟକ୍ତି, ବିଜ୍ଞା,
ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିକାଳ ବିବେଚନାରେ ସେଯେପରି
ଏବ ବରିବାର ଅଧିକ ବସ୍ତ୍ରାନ୍ତରେ ହେ
ଦେମାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ, କୌଣସି, ଧୀରବ,
ଭ୍ରମାଦ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ବରିବାହାର ତାହ,
ପରିମାଣରେ ସମ୍ମଳ କରିଥିଲୁ । ଫଳତଃ
ଯୁ ଯୋଗ୍ୟବା ପ୍ରତି କେତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ବା ଅଥବା ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ମାନେଇବକୁ ଜଳିଷାଧା-
ତେତେ ନ ମାନବା ଅଧିକା ଅଥବା
ଏ କାରଣରୁ ହେଉ କେବଳବାହୁ ଓ
କାରଣ ମତ ଅତ୍ୟନ୍ତର ଲେବନ୍ଦ ହିତକୁ
ବାର ଦେଖାଯାଉଥିଲୁ ତଥାତ ଅମ୍ବମାରେ
ଯୁ ଲେବନ୍ଦର ପରିପରା ଏବ ସମ୍ବନ୍ଧି ଏବ
ଅଛି କ କେହିଁ ମାନେଇବ କାର୍ଯ୍ୟରେ
କି ଜର ପାଇ କାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଥର
କିମ୍ବ କିମ୍ବରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
କୁଟୁମ୍ବରେ । ସେମାକେ ସମସ୍ତେ ଅମ୍ବ ପ୍ରେଣ୍ଟ୍‌କୁ
ହାତରେ ଦେବ । ଯୋଗ୍ୟ ଲେବନ୍ଦ କାହିଁ ନିଷ୍ଠା
କାର୍ଯ୍ୟ କର କ କରିବାକାରୀ ଉତ୍ସବରେ

କାହାର କିଛିକଥ ତାହାରେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଭଲ
ମାକେତର ପ୍ରାୟ-ଦେବ । ଏଠାର ଧିନ୍ତିକ ଲୋଭ-
କୁ ମଧ୍ୟ ଦୟାର୍ଥୀ ସେ ନଳିବ ଦିନ୍ଦ୍ୟାର ସଙ୍ଗେ
ଦେଖଇ କିମ୍ବାଣ ଜଗତ ଥୁବାର ସବହା ସ୍ଵରଗ
ରଖି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରେ ବିଚରଣ କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କୁ ବି
ବା ଅରଳ ପରି ଲାଞ୍ଛିମାୟରଂ କୃଷି ପ୍ରକଳ୍ପ କିମ୍ବା
ଶିକ୍ଷାର ସହ କରନ୍ତୁ ଏକ ସଂବୋଧନ ସତରିଷ୍ଟନ
ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଦୂରତ୍ତେ ପହଞ୍ଚାଇଁ ଦେଇନ୍ତୁ ।
ଅଗ୍ନିକ ବାସୁ ପରି ସତରିଷ୍ଟନାଦ୍ଵାରା ଦିନ୍ଦ୍ୟାର
ଲୋଭକ ଦୟର । ଗୁଣର ଆଦର ଅବଶ୍ୟ
ଦେବ ।

ବାଜା ବିଷ୍ଣୁ

ଅମ୍ବେମାକେ ପାରାଦ୍ଵାର ଶୀ ପଢ଼ିଲାବ ହେବଳ
“ଦଗ୍ଧାତ-ପ୍ରଜ୍ଞାବ କାଟକ” ର ସମାନ୍ତେରକା
କଥିଲାଗୁ ତସମ୍ବନ୍ଦେ ଜ ଆମାମୁଖର ବରଗୁରୁ
ଯେ ଜତାମନ ବିଚାର କରିଥିଲେ ତାହା ଅମ୍ବେ-
ମାକେ ଧାଠମାତଙ୍କୁ ଲଣାର ବସନ୍ତନେ ଅମ୍ବେ-
ମାକବର ବକ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥାଏ । ବଜରୁରୁ
ମହାଶୟ ବହିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କ ହୋଇ ଘୁମଳାର
ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟର ଅମ୍ବେମାକବ ନିବର୍ତ୍ତୁ ଧାଠ-
ଶ୍ଵାଗରୁ ରାଜା ସମ୍ମାନ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧ ସର୍ବିଜ୍ଞ ଓ
ଘଜଗୁରୁ ମହାଶୟ ବିଶେଷ ଭୁମରେ ଶତ୍ରୁପ୍ରକା
ହେଇ ଅମ୍ବେମାକେ ସବୁଧାରାଗବ ଅବଶକ
ନିର୍ଭର ତାହା ପ୍ରକାଶ କଲି । ଅମ୍ବେମାକେ
ବହିଥାଏ ଦଗ୍ଧାତ ଉତ୍ତରଦେଖାଇବା ଆଗରର
ବଜ ଏହି ତାହା ସଥାପ୍ନୀତରେ ସମବିଷ୍ଟ ହେବା
ଛାଇବ । ତାହା ନ ହେଲେ ଯାଁକା ଏହି ତାମ୍ଭ-
ନରେ କୌଣସି ପ୍ରବେଦ ରହିଲ ଲାହାଁ । ଗୀତ
ପାହୁଳ୍ୟ ହେଇ ଗୀତ ନାମ୍ୟର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ-
ଥିଲେବେ ବହିରେ ଉତ୍ତରତିଥିର ପ୍ରକ ଦୁଃ୍ଖ
ଭାଗୀଯାର ଅଧିକ ଗୀତ ସମ୍ରୋଧକ ହୁଏ । ତାହା
ନ ହେଲେ ସାଧାରଣ ଯାହା ଏବି ବଜ୍ରମରାରେ
କୌଣସି ଧାର୍ଯ୍ୟ ବହିବ ଲାହି । ପ୍ରଜ୍ଞାଦତ୍ତମା
ବର୍ତ୍ତିରସମ୍ବନ୍ଦ । ଯର୍ତ୍ତରେ ଦକ୍ଷିଣାତ୍ୟ ହୃଦୟରେ
ଭିତ୍ତେବ ହେବ ସେଧର ଘବରେ କ ଲୈଛି
ସ୍ଵର ଲବନ୍ୟ ଏହି ସ୍ଵର ଗରେଣିର ଥତ୍ତମର
ଦେଖାଇଲେ କ ଫଳ ଲାହ ହେବ ? ଉଦ୍‌ବାଦରାଗ
ସବୁସ ଅମ୍ବେମାକେ ତତ୍ତ୍ଵର୍ଥ ଦୂର୍ବଳ
ଏହି ତତ୍ତ୍ଵର୍ଥ ଦୂର୍ବଳ ନିର୍ବେଦ ଲାହି । ଅମ୍ବେମାକ-
କିର ହୃଦୟରିକେ ଏ ଦୂର୍ବଳମାନଙ୍କରେ ହେବଳ
ଗୀତାଧର ହେଇ ଉତ୍ତରରସର ଭିତ୍ତେବ ହେବାରେ
ଦୃଢ଼ ଦିଇଥାଏ । ଏହିପରି ଧ୍ୟାନକର ଅନ୍ତରହାତ
ଅଛି । ତାହା କାହୁଳ୍ୟ ଲମ୍ବାକୁ ଉତ୍ତରରସ ନ ଲାହି ।
ଆପାପର ପ୍ରାଦେଶିକତା ବ୍ୟକ୍ତତାର ଉତ୍ତରକେ

ବଜୁରୁ ମହାଶୟ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ ସେଥି
ରେତ ଭାଷାର ଚନ୍ଦର ହେବାର ବଥା ଗାହଁ ।
ବାକ୍ ମରିବେ ହାଠରେ ବାରେ ଅଛି ମେହି-
ମାନେ ସେପରି ବଥାରୀଙ୍ଗା ଦୁଆରୁ ତାହାରୁ
ଧୂପୁରରେ ସ୍ତ୍ରୀର ଦେଲେ ଭାଷା କଲ ଦେବ ।
ତେବେ ଅର ଭାଷାର ପାରପାତ୍ର ଏବଂ ମର୍ମାନା
ଦେବୁ ଏବେ ତଣା ଓରେ ବାହଁରେ ଲୋଅରୁ ।
ବରିଶୀଳାକେ ସେପରି ବଥାବାର୍ତ୍ତ ଦୁଆରୁ
ତାଙ୍କୁଥାତେ ସେପରି ଧୂପୁରର ଭାଷା ଦେଇ
ଏବଂ କନ୍ଧ ଥବା ଦେଇମାନେ ସେପରି ବଥା-
ଭାଷା ଦୁଆରୁ ତାଙ୍କ ମଥରେ ସେପରି ଭାଷାରେ
ଧୂପୁର ଦେଇ । ପ୍ରତିବ ବଥା ଏହି କ ବଜୁରୁକୁଳ
ମର ହାର୍ଥାର୍ଥ ଥିଲେ କବିକର ଉପରେ ଦିଲ୍
ଦିଲିଶୀ ଉଡ଼ୁଥାରେ ଲକ କ ଗାଇ ବିଶବ ଓଡ଼ି-
ପ୍ରାବେ ଗାଇ କ ଥାନ୍ତେ । ସେ ପଣ୍ଡିତ ଏବଂ
ତାଙ୍କ ଓଡ଼ିଯା ଭାଷା ଉତ୍ତମ ଜାଗାଥିଲା । ତଥା
ପାଦକୃଷ୍ଣ ଅବୀ ଅରମନ୍ଦ ସାମନ୍ତୁଷିତାର ଦର୍ଶିତର
ନୁହନ୍ତି ଅଥବା ଏମାନଙ୍କର ଭାଷା ଓ ଉପରେ
ଭଜକର ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଯା ଭବ ଅନ୍ତି ଦିଲ୍
କାହଁ । ସ୍ଵ ଭାଷାରେ ପ୍ରାଦେଶିକତା ଅଛୁ
ଏବଂ ତାହା ପୁରୁଷର ଭାଷା କ ଶ୍ଵବାରୁ ସଂଖ୍ୟା
ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଇଅଛୁ । ଏମାତ୍ରକୁ ଜୀତ ଅଧିକ ଦୂର
ସିବାର ପ୍ରସ୍ତେତକ କ ଥିଲେହେଁ ପ୍ରାଦେଶିକତା
ସମ୍ବରେ ଅପରାଦ ମର ଦୃଢ଼ିବରଶାର୍ତ୍ତ ସବୁ-
ଗୁରୁ ମହାଶୟ ମୋଷ ମୂରର ଓ ବିମସ ମାହେ-
ବଜୁର ଅର୍ଥୟ ସେଇଅଛୁ ମନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କର
ବଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଧାଦିତ କର ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।
ଅମ୍ବେମାନେ ମୁହଁବିର ଲୋକ । ବଜୁଲୋକଙ୍କ
ବଥାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଖା ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ସଞ୍ଚାରିତ ।
ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏତକ ଉହିଅରୁ ସେ
କଳିଷାଧାରଣକ ପ୍ରବଳୀଯ ଭାଷା ଭାବାପବାପଦ
ଏବଂ ତାହା ପରିଦାନ ଯାଇ ଦୌରେ । ବିଶ୍ଵକ
ହୃଦୟ ତାହା ପ୍ରାଦେଶିକ ବ୍ୟକ୍ତିକାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତ
କରିବାର ପାବେ । ମାତ୍ର ତାହା କୋଳ ନିରାକ୍ରି
ବ୍ୟକ୍ତିକାରକୁ ଅନ୍ତର୍ମଳେତିର ବଥାଗୁଡ଼ିକ
ଧୂପୁରରେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଦବାର ହୋଇ ଦିଲେ
କାନ୍ଦେଇରେ ‘ଗୋଡ଼’କୁ ‘ଗୁଡ଼’ କିମ୍ବା
ଏ ବର୍ଷିଶରେ ‘ଏଠ’କୁ ‘ଫେଟ’ କିମ୍ବା
ଏ ସବୁ ବ୍ୟକ୍ତିକାର କଲେ ସବ ଓଡ଼ିଯା ଭାଷାର
ଅଳ୍ପ ସୌଜ୍ଞ୍ୟ ହେବ ତେବେ ତେବେ ପାଇ
ଓଡ଼ିଯା ଭାଷାକୁ ସାମନ୍ତୁଷତ କରିବାର ପାଇଁ
ଦେଇବ ବଳ । ସବୁରୁ ମହାଶୟ ଦରିଖ
ଲୋକ ଏବଂ ବରିଶୀ ବଥା ତାଙ୍କ ସବୁକର
କର ଲାଗିବ । କଥାପି ବଳ ମନ ଦିଲ୍ଲର କର
ବାର ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଅଛି । ସେ ଦୁଆ ଭଜନ
ପରିବାର ପୁରୁଷ ବରିଶରେ ଝରୁକ ପ୍ରସ୍ତେତ
ମନ ଦେଖାର ଦେଇ ଯେତୋ ସବୁଗତ ଓଡ଼ି

ବଥାର ସୌଣ୍ଡନ ଧାଇକ କରନ୍ତି ଏହିବି ଅମ୍ବା
ମାଦଙ୍ଗର ଅଳ୍ପେଥ ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦ ।

ଏ ସ୍ମରଣରେ ଏ ନିରାପଦେ ସାମରଣ୍ୟ କୁଟୀର୍ଣ୍ଣ ହଜାର
ଶବ୍ଦ ତୋଳସମ୍ବନ୍ଧ ।

ପରିବ୍ରକ୍ତ କୁଳ ଏହା ଦୂରମେଲାରେ ଫେରେ ଯେବେ
କୌଣସି କୌଣସି କୌଣସି କୌଣସି କୌଣସି ।

ଏପର୍ବତୀ ଏ ପ୍ରଦେଶକ ସାହୁଙ୍କ ସୁଧାଳକ ଚନ୍ଦ୍ରମାଣ୍ଡିଳ ।
ପଞ୍ଚାତ୍ତି ମୁଖ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଆଛୁ । ଯା ଏ ରାଜ୍ସନ୍ଦ-
ତାର ଗତ ଯାତ୍ରା ରାଜ୍ସ ଲୁହାର ପର୍ଣ୍ଣପୁ ପକ୍ଷଦେଶ ହୁଏ
ହାଏ ହେ ଯେ ୧୯୧୯ ମସିନ୍ଦୁ ଏପର୍ବତୀ ଲୁହାର ମନ୍ଦିରରେ
୨୨.୫୫ ମାଟ୍ର ହୋଇଥିଲା । ସେହିପରି କାଲେବୁରରେ
୨୩.୮୫ ମସିନ୍ଦୁ ଯେ ୨୩.୫୫ ମାଟ୍ର ଏକଂ ସୁଧାଳକ ୨୩.୮୫
ମସିନ୍ଦୁ ୨୩.୮୫ ମାଟ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଅବେଳା ବିତକରେ
ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ନାହିଁ ପ୍ରମାଣ ଓ କାଲେବୁରରେ
କାହାର ନାହିଁ ହେଲେବେଳେ ଅପରାଧ କଥାର ତୋର ହୀନ

କଳ ଶାଖାଦୟର ଜୀବନକ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁବିହାର ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧବାଜାର ଏ କମଳାର ଅଛି କଲେଜ ଏବଂ ହାଲାଦୁର୍ଗ-
ମାଳ ପରୀଦର୍ଶକ ଦସି ପାଇଁ କମଳାର ଜୀବନକ୍ଷେତ୍ରର
ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦରେ ।

କାହାର ପାଦର ମଧ୍ୟ ଦେଖି ଯମଦୂତଙ୍କ ଏ ଜଗନ୍ନାଥର
ପାଦର ପ୍ରଦବନ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିଛିବା ବନ୍ଦେତ ସମ୍ମାନକୁ
ଦେଖିଲୁ ।

କ୍ଲାଇମ୍‌ବ୍ୟୁନ୍‌ଟ ଏଥିରେ ପାଇଁ ଯାଦିଲୁଗ ପଢ଼ିବାକୁଣ୍ଡଳ ଏହି
ଶୁଣ୍ଯ ଦର୍ଶନ ଏଥିରେ ଚତୁର୍ବିଂଦୁ ଦୂର ଶତ ସୋମୀନାନ୍ଦ
ଦୀର୍ଘ ଧରାଇଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର ହାତରେ ।

ଅସ୍ତ୍ର ପାଇଲେ ଦେଇ ଆହେବ ଏ କମଳର ପାନ୍ଧୀ
ମେହନ ବହାରମୀ ପରିଚାରୀ ଦେଇ କାହାର ସମ୍ମାନକୁଣ୍ଡଳ
ପାଶେ ଉଠିଲାଗଲେ କୋଟି ମାତ୍ରମାତ୍ର ।

ପ୍ରଦିବ କଲେହଙ୍କ ସାହେବ ଠାରେ ତାର କଥା
ବହୁ ମନ୍ଦ ସାମାଜିକ ସଂଗ୍ରହ ପେଶକରେ । ଅଥବା
ଦିଲ୍ଲାଟ ସରକାରେ ଏ ଉପରେ କଥାପଥିତ କଥାପଥିତ ହାତି

ପରିଷକର ମେଲ୍ ବିଧାୟ ବାନ୍ଦପଣେଥରେ ୧୯
ଗୋଟାନରେ ସତ୍ତା ମେଲ୍ ବନ୍ଦହାତୀ ହରିଶ୍ଚାନ୍ଦେ ନୟ
ଦେଖିଥିଲା, ଜାର ବୋରଫାର ଠାକୁର ମୀ ୬ ସବ୍ୟନ୍ତର
ହେଲା।

ଅସ୍ତ୍ରବେଶକର ଏବଳକ ହା ଏବି ଚିମ୍ବକୁ ବିଦେଶର ଗା
ନ୍ଦୀ ହାତିବା ହେଲେ ଠିକ୍ ହାତ ସାଧାରଣାକୁ ସତ୍ତ୍ଵରେ
ପାଇଁ ବଳକରାତ ପାହାଦ, ବାହାରରେ ଦେଖିବାରେ ହେ
ଯାଇ ନା ଏ କବିଦର୍ବଳ ହେଉଥାଏ ।

ଦ୍ୟାନରେ କିମାଣି ଅପରାଧମାତ୍ର କିମି ପ୍ରାମାଣେ
ବୋଇଏ ଯେଉଁଣି ପ୍ରଦେଶ ଦର ଉଚ୍ଚମାତ୍ରକ ଦୂର କରିଥିବା
ଏବକୁ କେହିଏବୁନ୍ତା ବାହାରତରୀ ଯୁଗର କର୍ମ୍ୟ ଆଖି

ଅପର ଦିନ ମାତ୍ରରେ ହେଉ କୋଣାର କା ଏହି କଥା
ନୀତିକୁ ଏହି କୋଣାର ମାଧ୍ୟମରେ ଉପରେ ଏହିକୁଳର
ଲେଖିଛନ୍ତି । ହୁଣ୍ଡକୁଳ ବୈଦିକ ପ୍ରକାଶ ମହା
ଜୀବନ ମାଧ୍ୟମରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ବନ୍ଦିଦୟାତର ଡରେ ସମେତକଳ ହତ ଛି କି କବିତା
ବାଚିର ଅଭେଦ ହୋଇଥିଲା ମନ୍ତ୍ର ସେ ଅବେଦ କି ମାନ୍ଦି
ବାବୁ ଦାହା ଜାଗରେ ମୋଦବନୀ ଡରିଲ ଏହ କିମ୍ବରକେ
ଏକମାତ୍ର ବାବରେ ଅଭେଦ ହୋଇଥାବାକ ସମ୍ମାନିକର ।
କୁମାରୀ ଦଶାରେ ପେଇଖାର ଗଠିଲିବାକ ହେଲା
ଯେବେଳ ସମ୍ମାନ ବାର୍ଷିକା ଅବୁଦ୍ଧା କିମ୍ବା କାହିଁ କ ?

କୁଳ ଦକ୍ଷାଗ୍ରହି ହୋଇଲେ ସବୁରେ ତେଣେ ସଥିରେ
ସବୁ ଅଧିକାରେ ଅବୀଶି ନାହାଯଦେଇ ବୈଶି
ପ୍ରେରଣ କୁଳ ଦକ୍ଷା ଦେଇ ଉଚ୍ଚତା ମର୍ମରେ ପ୍ରତ୍ୟାଂକ
ଆଏଇ ହୋଇଥାଇ ।—ସାହୀର ବ୍ୟକ୍ତିଶାସନରେ ଜାଗନ୍ନାଥ
ଅଖୀତରଙ୍କ ପ୍ରସରର ପାଦର ପାଦର ପଦର ପଦର
ଏହାର ପ୍ରଥମକାଳ ଅଛି ସବୁର ବୋାକ ହେଉ ରାହଁ ।

ଶାନ୍ତି ଦିନେବାରକ ସୁର୍ଯ୍ୟମଣି ବନ୍ଦଧନର ଚାଲି
ମାତ୍ରାରେ ପିଞ୍ଜମାରେ ହୋଇବି ମିଳି କାହିଁ କିମ୍ବା ଏକଶାର୍ଦ୍ଦ
ହୋଇ ବନ୍ଦଧନ ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟରେ ଉପରେ ଏହି ପ୍ରସାଦ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାରେ

ବୁଝିଗାରି କୁଳକ କୁଳକ କୁଳକ କୁଳକ କୁଳକ
ପତ୍ର ଦିଲକ କହାନ ଦେଇ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କୁଳକ କୁଳକ
ପତ୍ରରେ ଅବଶ୍ୟ ମା ଦସ୍ତା କୁଳକ କୁଳକ କୁଳକ
ବୋରସି ପମାଦ ଦେଇ କହିଛୁ । ବନ୍ଦମାନ ପଦମନ୍ତ୍ର କୁଳକ
ପ୍ରେବ ଅନ୍ତି ଅଧିକାରୀ ଦିଲକ କୋଣ ପଠକସ୍ଥ ଦେଇ ଏହି
ମନ୍ଦର ଅନ୍ତି ଆହୁରୁ ଦିଲକ କୋଣ କିଳିବାଜ କୁଳକ
କିଳିବାଜ କୁଳକ କୁଳକ । ଲାଠ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇପାଇବାର ଦେଇ
ଏହି ମନ୍ଦର ଅନ୍ତି ଆହୁରୁ କାଳ ଦେଇପାଇବାର ଏହି କାଳର
ପୁଣ ଦେଇ କରିଛେ । ଯେହି ମା ଅଧିକାରୀ ସେହି ଦେଇବାର
ମେଲାଙ୍ଗୁ କହାନ କହିବାର କାହିଁ ପଦମନ୍ତ୍ର କରାନ୍ତି ଏହି ଏହି
କାଳେ ମୁଖିଲାମାଟ ।—ମୋଦିଲାମ କରିମାଟ ପଦମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଲେ ଏହା ଜାଣିବା ପୋଠେର ପଦ କରିବ
ବେଳାର୍ଥ ଗାସିବ ଏମାତରୁ ପାଇଁକଲାଇ କଲା କାହା କରି
ଅବାଲ ଥୁବାବ କିମ୍ବା । କରମାନ୍ତର ନୂହ ଏହାବୁନ
ପଦକାରୀଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ ପୁରୋହିତଙ୍କ ଅଛି ।

କୁ ଦେବତାଙ୍କେ ଶ୍ରୀରାମ ହେଉ ପଣ୍ଡତରୁପେ ମାତ୍ର
ସବାକ ସମାଜ ମିଳ । ଅଗ୍ନିଧି ଦେବ ଏହା କହିଲେ
କିନ୍ତୁ ଦେବତାଙ୍କ ଅଶ୍ଵାଷ ହେଉଥିଲା ।

ମାତ୍ରାବାଟେ କରିମାନ୍ ହୋଇଥିବ ସହିତ ମେଲେଇ
ନାହିଁବେ ପଢିଥିବ । ଏହାଳ ଲାଗିଛି ଆଜି । ଏହାଳୁ
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦେଇଥିଲେବ ସେଇ କହିଥିଲେ ମାତ୍ର
ଏହି କଲକବେ ମାତ୍ର କହିଲୁ ଯେ ଦେଇଥିମାରେ
କ୍ଷେତ୍ରେ କଲାଇମରିଲେ ଏହି ମାତ୍ର ପଚାର ଶାର କଲାଇ
କଲକବେ ପ୍ରଦେଶ କଲା ।

କିମ୍ବାଦିନୀ ସମ୍ପର୍କ

କେବଳ ମୁଖ୍ୟମନ୍ୟାନରେ ଏହି ପାତ୍ରରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଠା ରେଖାକୁ କୋଣଦି, ମାନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କୁ କୁଠା
ଶାର୍ଦ୍ଦୀର ରେଖା ପାଇଲା ।

ଶ୍ରୀମା ହେମାଲାଲ ସିନ୍ଧୁର ଜ୍ଞାନୀ ପଳେଦିଲ
ଶ୍ରୀମା କାନ୍ତିକଣ୍ଠ ପାର ନିହାୟ ବନ୍ଦିତ ମାତ୍ର
ଏ ଯେ ଏହାରେ ବାଟୁରେ ପୁଣ୍ଡର ହୋଇ ଚାଖିଲୁଗରେ
ଏବା ସର୍ବଳ ଅପିତ୍ର ବନ୍ଦିତ ଥିଲ ଏ ଯେ ଏହାରେ ଦିଲା
ମାତ୍ରା ଦୂରାକ୍ଷରି ।

ପରି ଦେଖନ୍ତରେ ଶୟାମ କାହିଁ ପ୍ରାଣକୁ ମେଳି ମହା-
ଶୟ ବହ ଏ ଏକ ପର୍ବତ ଦକ୍ଷେଷ୍ଣ ଦେଶରେ ସଧା-
ରବନ୍ତି ଓ ମନ୍ଦିରର ମୁଦ୍ରାମାତ୍ରର ଦିନରେ ବେଳେ
ଦୟାର ସ୍ମରଣାବ୍ୟାପ । ଦିନରେ ଅଛି ଏକ ବାର୍ଷିକ
ଦେଖାଯାଏ କାହିଁ ୨ ବର୍ଷଦୟର ଅମ୍ବେଲାରେ ମହାରାଜା
ଗନ୍ଧବନ ସମୁଦ୍ରକୁଟିକେ ଉଚ୍ଛିତମର ମହାପ୍ରେସର
ପ୍ରାଣର ଆଶୀର୍ବାଦ ।

ପ୍ରତୀମା ଓ ୧୫ ଦିନରେ ଆଜି କାହିଁରେ ଲାଗୁ ଏବଂ
ଶେଷ ଉଠିବା ସବୁପାଇଁ (Service Stamps)
ନାହିଁ ହେଉ ଦିବାର ପାଇଁ ଥାଏଇଛି । ଏହି ଏବେ ଅକ୍ଷ୍ୟ
ମୋହିବ ଏହି ପ୍ରକାର ତିନି ନାହିଁ ଆଜି ମୁହଁଦିଲ କବିତା
ପରିମା ଦିବା ଅମରା ଘେରୁଥିବ ଏହି କି ଦେଇ କଣା
ପାଇଁ ହେବୁ ।

ଲୁହ ପାଇସିଲାଗାର ଦାନ୍ତର ଶ୍ରୀମତ କାରୁ ଅଭିଭାବ
କରୁ ହୋଇ ମହାଶୟ ବୁଦ୍ଧର ଲଈଜୀବିହାର ଦୂଷ୍ଟ
(Stomach powder) କାମକ ଦେଖିବ ମନୀରୀ
ଶ୍ରୀ କୁଳଙ୍କ ପେଣ୍ଟେଲିକ ମନୋବ ମହାଶୟ ଉତ୍ସାହ
ବୁଦ୍ଧରେ ।

ଶ୍ରୀନାସ ପାତାର କୁ କାହାର କବିତାର ସାଥେ ମହାନ୍ତିଷ୍ଠିତ
କବି ପାଣିକ ଲକ୍ଷଣଙ୍କୁ ଦିଶେ ସମ୍ମାନେଶ୍ୱରଙ୍କ ହୋଇ
ଗାଇଥିଲା ।

ପ୍ରକାଶକ

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତି ସମବୀରଙ୍ଗ ମୁଣ୍ଡୋପାଖ୍ୟାନୀରେ କଲ ବସନ୍ତାହ ୧୦ ।
 " ପ୍ରତିବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରତିବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରତିବିଷ୍ଣୁ କାହିଁପର ୧୦ ।
 " ଅଜ୍ଞାନମୋହିତ ଦୟା କାହିଁ ମାତ୍ର କରିବ ୧୦ ।
 ଦୂରମନେ ଦେଖିବୁ କରୁଣାର ୧୦ ।
 ଶ୍ରୀ କାନ୍ତି କୃତିକାରୀ ପ୍ରକାଶକ ଲେଖାପତ୍ରାଧି ମୁଣ୍ଡ ୧୦ ।
 " ପରମାତ୍ମା ମେଣ୍ଟା ଉଚ୍ଛଵାତ୍ମକ ୧୦ ।

(ବ୍ୟାପକ ।

ମେହେରୁ କରିବ କିନ୍ତୁ ଅନୁରଗ ସହା
ଜୀବନକୁ ଦିନପାତ୍ର, ଶରୀର, ସାହେବୁ ଓ ବାବୀ
ଆଜା ମଧ୍ୟକୁଠ ସମସ୍ତ ପାଞ୍ଚବାହସ (ପାଞ୍ଚବାହସ)
ପ୍ରକାଶ ୧୯୦୨ ମରୀବା ଜୀବନ ମାତ୍ରାମୁ ୧ ଉତ୍ତର
ଠାରୁ ସକା ୧୯୦୪ ମରୀବା ମାର୍ତ୍ତମାସ ତା ୨୫
ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୫ ବର୍ଷ ୫ ମାସ ନିମନ୍ତେ ଥିଲା
୧୯୦୨ ମରୀବା ଜୀବନ ମାତ୍ରା ତା ୨୫ ଉତ୍ତର
୧୯୦୩ ୧ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୦୪ ପାଇଁ ଶାବନ ମାସ
ତିଥି କିମ୍ବା ଏ ୨୫ ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ
କରିବ ବର୍ଷର ଲୋକେଇବେଳେ ଅଛିଥିଲେ
ଶ୍ରୀପୁର ଶା ପେଣ୍ଟାରମେନ ବାହାରୁକଳ ବସ୍ତି
କରିବ ପ୍ରତାପାୟ ତାକ ଲିଙ୍ଗପ୍ରତାପାୟ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ
କରିବାକୁ କରୁଥିବ ଅଗ୍ରବନ ଏକଦ୍ଵାରା ପଢି

ପାଥାରଙ୍ଗୁ ଜଗାର ଦିଆପରିଅଛି ସେ ପେହି
ମାନେ ତାକ ନିଲମରେ ଭାଜନ କେବାକୁ
ଦିଲା କଲନ୍ତି ଧେମାନେ ନଳେ^୧ ତିଥିର
ଲିଖିତ ନିରୂପିତ ଗାରିଖରେ ନିଲମ ଶ୍ଵାଚୁ
ତେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ହାତ ନିଲମରେ
ଭାଜନ ଦେଇ ପାଇବେ । ଆହାଜ ତାକ
ସବ୍ୟାପେଣ୍ଠା ହଜ ଦିବ ହେବ ଓ କୌଣସି
ଅପରି ନ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ତାବଳେ ନିଲମ ଶ୍ଵାଚୁ
ଭାରିଯିବ ଓ ନିଲମପୁରାଜ ନିର୍ବରାତ୍ ଅର୍ଥ-
ନିଲମ ତାକ ଶେଷ ହେଲାପଣି ନିଲମ ଉଚସନ-
କର ତର୍ହୀଠାଂଶ ଜାମିକରୁଥିଲେ ପଢ଼ିଲନେ ଦାଖିଲ
କରିବେ ଓ ଦାଖା ଜରସମନ ନିରୂପିତ ବସ୍ତୁ
ଅନୁଯାରେ ଦାଖିଲ କରିବାକୁ ହେବ । ତାକୁ
ତର୍ହୀଠାଂଶ ଖକା ନିଲମ ବେଷ ହେବା ମାହେ
ଦାଖିଲ କ ହେଲେ ଆକ ନିଲମ ବସ୍ତୁଯିବ ଓ
ପ୍ରତିବ୍ୟବ କୃପାକର ଖଜଣା ସେହି ଦ୍ୱାରର
ପ୍ରଥମ ଭାଇରେ ଅଗାମୀ ହେବାକୁ ହେବ ଏ
ହେଲେ ବହିର ସେ କ୍ଷତି ହେବ ପାହା କୁଣ୍ଡି-
ଭାରକୁ ହେବାକୁ ହେବ । ନିଲମ ଶ୍ଵାଚୁ ହେଲାକୁ
ପ୍ରହତା ନିଷିଦ୍ଧିତ ଶ୍ଵାଚୁ କାମଳରେ ହୋଇ
ଦେଖାଇମେବକୁ ନିରୂପିତ ସର୍ବ ଅନୁଯାରେ ଥିଲା
ମରେ ତବୁଳୟତ କେବିଦେଇ ବେଳଶ୍ଵାଚ କର
ଦେବେ । ଜୟଦେବ ନିଲମ ଧତ କରିଯି
ହୋଇବ ସମ୍ମାଦ ହୁହିବାକୁ ଅନ୍ୟଥିବ ହେଲେ
ସତର ନେବେଇଦେବାର୍ତ୍ତ ଅଧେଶରେ ଦାକର
ହୋଇ ଗହି ଧାରିବେ ।

ପ୍ରତାଶ ଥାର କି ବାଜିହାଉସମାକ ହେବଳ
ରୁଦ୍ର ଓ ସଙ୍ଗକିଧର ଲୋକମାକେ ନିଲାମ ହାତ
ପାଥିବେ କହନ୍ତିରେ ଗଫାଯ ନିଜ ନ ଖରଦହାର
ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଶୁଭାର ପ୍ରମାଣ କି ହେବ କାହା
ହେଲେ ଚରଣଶାହୁ କାହାର ଉତ୍ତାଳିଟ ତକଳ
କରହେବ ଓ ଛୁପୁଯାଇ ସମୟ ମଥରେ ପାରିଷ୍ଠ
ଅଳ୍ପ ରୁଦ୍ର ସଙ୍ଗକିଧର ଲୋକକୁ ସାନ କିମ୍
କରାଯିବ ।

ଆକା ହେତୁ	ଆକା ବାଲ୍ମୀ
୧ ଲଦ୍ଧରପଥୀ	୧ ଚଟ୍ଟଗା
୨ ପାଥସୂରୀ	୨ କଳପଥର
୩ କୋଣେ	୩ ଘୋଲପତ୍ର

୧. ଆମ ବାଲେଷୁର ୨. ଆମ ଉଚତ୍ତିକୁଣ୍ଡଳୀ
 ୩. ବିବନ୍ଦାଥସୁର ୪. ବିନବୀଷୁର
 ୫. ଗୋଦା
 ୬. ଶନୋଳ

M. Das,
Chairman.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

'ଶ୍ରୀରାମାଟିନ'

ଲିଖିତ ପରିଚୟ

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

ବିମ୍ବା

କେଣେଥୁବିଏ ମେମ ଦୂଷତ୍ତ ଦରଗାଲୁ
ଏହି ଜୀବଧର ମେପର ଫଳ୍ପି ଅଛି ଆହୁ
ବୋଲିମେ ଜୀବଧର ରାତା ଦେବାରୀଏ ନାହିଁ
ମେବେ ଦୂମେ ମନେ ଉତ୍ଥାପ ଯେ କୁମର
ମେବ ଅଧିକ, କୁମର ବିଦ୍ୟୁତ ନିରାପ ହୋଇ
କୁମର ଗତି ଯାଇଥାଅଛି, ସହ ସାଲାହ, ବଡ଼-
ଦିକରାଥୀଙ୍କ, ପଣ୍ଡାଟାଙ୍କ ମେଲାନ ଜୀବଧରକ
ଫୁଲକ ପ୍ରକଳକ ଜନ୍ମିତ ପ୍ରକାର ପେଣେଇ ଜୀବଧ
କୁମର ନାବନକୁ ବାରାନ ବିଦ୍ୟାର, ତେବେ
ଅବେ ଏହି ଜୀବଧର ପରିପା ଦର ଦେଖ,
ପ୍ରତ୍ୟେକକ ଦେଖି ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ଦେଖ
ବେଳଦୟକ ହୋଇ ଦୂରେ ଦୂରେ କିମ୍ବକଦମ୍ବ
କ କାହିଁ କିମ୍ବକ ମନେଷଙ୍କା ଓ ଅନ୍ୟକାଳୀ
ପରରେ ଧାରନ, ଜାଇବ ଓ ଜାଇବ ପଦାର୍ଥର
ଦେଖିଲାନ୍ତିର ସହିତ ଆମୁଦିତ କାଳୀପ
ଦେଖିଲି ଦୂର୍ଧିଧ ଲାଗୁବଳ ଦେଖିଲାନ୍ତି ସହ
ମୋରରେ ବିଦ୍ୟୁତକ ପ୍ରକଳରେ ଏହି
ମନୋଧି ଅବ୍ୟୁତ ।

ଅଥବା ସେବରେ ବିଶ୍ଵାଦ ବା ଦୂର୍ଲଭ
ସତ୍ତ୍ଵକୁ କରୁ ପ୍ରକଳର କାମକାରେ ଏହି
ମାତା ଜୀବଧ ଏହି ମୋର ଅନେକା
ମୁଖ୍ୟବାନ୍ତ ଅବ୍ୟୁତ ।

ଶ୍ରୀରାମାଟିନର ! ପର୍ବତୀ ଦିନପରିବାର ସେଇ
ପ୍ରକଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ପଳକପ୍ରତି ଅର୍ଥରେ :—

ଶ୍ରୀ, ଦୂର, ତୁ ହୃଦୟର ବା ପ୍ରତ୍ୟେ ସମ୍ମନ୍ୟ
ଶୀତା—

୧। ଶ୍ରୀର ରାଜକାର, ଧାରୁ ଦୋଷକାର
ପୁରୁଷକୁ ଧାରୁ, ଧାରୁ କରିବାରେ ଅନ୍ୟ, ସାମାଜିକ
ଉତ୍ସେଜକାରେ ଉତ୍ସେଜକ, ମେହ, ପ୍ରମେହ,
ଶୁଣମେହ, ମୁହୁରୁତ୍ତ, କରୁନୁହି, ମୁହୁନୁହି ଅରୁ
ବା ଅରୁ ପ୍ରମୁହ, ମେହା, ମୁହ ପରିକ,
ପ୍ରମୁହର ମୁହା, ମୁହମହ ଶୁଣପରିକ, ମୁହ
ନାହିରେ ଶତ, ସୁନୁହୋତ୍, ପରେହ ଓ ଶତ
ଶୁଣୁ ନାହିର ମୁହମହାତ୍ମା, କାତ ମୋହ ଓ ତତ୍
କୁଳ, ପୁରାନ ଶତିତ ପାନା, କୁରାନା, ହାତ
କାତ ହେତାକ ବିକା, କେତାକ ଅତ୍ତାରପିତା,
ମୁଶୁର ଥାର ହିତୁତା, ଅତାଲବାର୍ତ୍ତା ଅତାଲ
ଦୁରାଳ, ପରିମାନରେ ଅତାଲ, ଅତାଲ୍, ଦୋଷ-
ଦବର ପ୍ରକଳ ଅନ୍ୟକିତ ବିଦ୍ୟ ପରାର
ଶୁଣିତା ଓ ତାତ ପଞ୍ଚକର ଉପରିଗନ୍ଧ
ଅନେକ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟରେ ।

୨। ଶ୍ରୀର ଓ ଶରମେର କରାତୁରା ବା ବିଶ୍ଵାଦ
ଜୀବଧାତ ବ୍ୟାକାରରେ ମେମ ମନେରାତର
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଳ ଶତରେ ପ୍ରକଳୁ ଦେବା କାର,
ଏହୁ ବରୁର ହିତ, ଗରମୀ ବା, ଗରବ ବା,
କାର ଓ ମୁଖରେ ଏହି ମୁଖରେ ବା, ମୁଖର
ବାକରେ ଶ୍ରୀରାମାଟିନ ମନେରାତର ଉତ୍ସେଜ
କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀରାମାଟିନ ।

ଗାହାର ସୁନ୍ଦର ଦୟାକାର ଗୁଣକିମ୍ବ
ଅର୍ଥାତ୍ ଅନେକର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ, ମେହ ସେଇ
ଅନେକ କୁବ ଗାହା ଅକୁ ଦେବେହେ
ପେର ଅବେ ନାହିଁ । ସୁତ୍ତମ ବାହୁ ମରୁ

ବାକରୁଷତିବା ହାତ ଗୋତ ଓ ଅନ୍ଧାରେ
ଦେବନା, କୁତ୍ତକ ସୁବରନ ମେହ ସହିତ ବାତ,
ଗରମୀ ବାତ, ଗରିବାତ, ଶବ୍ଦ ଗରୀ ଓ ସନ୍ତୁ-
ତିବ ଦେବନା ଓ ପୁନ୍ତ କରୁ ଲଳପତିବା,
ଦେବରେ ତତା ବାତ, ହାତ ଓ ଗୋତର
ବାତରେ ସ୍ରାକେ ସାହା ବା ବାତଦେବା,
ବିମ୍ବ ମନ୍ତର ଉଠିବା ସୁନ୍ତା, ବାତି ପତିବା,
ଦେବରେ ବଥ ବା ତ୍ରୁତ ନାହାରିବ ଶବ୍ଦ
ପିତାବା ଶ୍ରୀ ଓ କୁତ୍ତକ ପ୍ରକଳ ରହୁ ସନ୍ତୋଷ
ପାଦିଷ୍ଟ ଶୀତା, ଉପରିଗନ୍ଧ ଅବେଳା ପରିବେ
ଅମୋଦ ।

“ । ସ୍ଵେଚ୍ଛା, ଦିନାବାତ, ବିଦ୍ୟା ସ୍ଵାଧରେ
କଷ୍ଟ, ବିକମନ, ବିଷ୍ଣୁଗରେ କରୁନାହା
ପତନ, ମୁଖୁ ଓ କାଷିବାରୁ କରୁନାହା,
ପତର ଦେବନା, କଷ ତମିବାର, ପରିବାର,
ଦେବନାତ ପ୍ରବାହ, ଅହାରରେ ଅଭୁତ, ଓ
ବିଦ୍ୟା, ଶତ ଜଳବା, ଓ ତୁଳବନୀ, ସତନ ଓ
ବାମାକ ଅଶ୍ଵାରେ ସବ୍ଦ ଓ ବାପର ଉପତ୍ତି,
ପ୍ରମୁହ ବାରୀନ ପମକୀନ୍ୟ ଶାବନାନ୍ୟ ଶୀତାର
ଅଦିଗୟ ।

ଉପରେକୁ ପାତା ସମ୍ପ୍ର ଦିନମ୍ବେ ଏହି
ଜୀବଧ ଶୀର୍ଷ ଶ୍ରୀମଦ୍, ଏଥରେ ବେଳେ ତେ-
ତୋତୀ ତେଜସ୍ଵର ବେଶର ପରିଶ ଅଛୁ, ବାହା
ଅନ୍ତର ବୋଲିମେ ଜୀବଧରେ ନାହିଁ । ଏହି ସେହି
ଅବେଷନା ଲଭୁ ଦୂର୍ଧିଧ ପରାର୍ଥ ନିର୍ମତ ଏହାର
ଏହୁ ଶବ୍ଦମାୟକ ଦେବାର ବାରାନ ଅନ୍ତର ।
ସେବେ ଦୂମେ ସେହି ସକଳ ପେମରେ କମ୍ପ
ବାହାର ବୋଲିମେ ଦୂର୍ଧିଧରେ ଧାନ୍ତ ହୋଇ
ଆଥ ତେବେ ଏହି ମନୋଧି, ବେଶର ତତ୍ତ୍ଵ
ଲାଭର ରାତା କର, ବିଦ୍ୟାର, ସୁନୁହରେ,
ଶୁଦ୍ଧିଗ୍ରହରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଅବେମନ୍ଦିର କର ଶର୍ମି-
କାନ ପାଇବାକ । ଶବ୍ଦର ଦୂର୍ଧିଧରେ, ବଜାରୁ ପରିଶ
ମାନ୍ୟ ଦୂର୍ଧିଧ ଦେବ । କୁମ୍ବା ଦୂର୍ଧିଧ ହେବ,
ହୋଇ ପରିଶାର ହେବ ।

ଶ୍ରୀରାମାଟିନ—ପ୍ରକଳ ସହିର ଅଧିତ ଅନ୍ତର
ଓ ଅଭୁବ ଶୀର୍ଷ, ପୁରାନ ଦେବନାକୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ବାରର
ଓ ବାହା ଅଶ୍ଵର ରାତିବାକୁ ବାହାକ, ବାହାତ,
ଶୁଦ୍ଧି, ସୁନୁହ, ଦୂର୍ଧି, ଶୁଣୁ ଓ ପୁରାନ ସମ୍ପରି
ପରିବେ ସମାତ ଉପମୋଳ । ସଧାରଣଗତ ପରି
ବେଶ ପାତାରେ ଶାବନାର ବାହାର ପରିଶାରର
ପ୍ରକଳ ଜୀବଧ ବାରମାର ବ୍ୟାକାରର ପ୍ରକଳରକ
କୁଥାର, ସେହି ସବଳ ଶାବନାର ଶାବନାର
ଅବେଳାର ଶାବନାର ଶାବନାର ଶାବନାର ଶାବନାର
କାହିଁ ।

ମୂଲ୍ୟ; ଏକ ସପ୍ତାବ୍ଦ ସେବକୋପନ୍ୟାଗୀ ପ୍ରତି
ଶିଖି ଟ ୧୯ ଏକ ଟଙ୍କା। ଉଚ୍ଚତା ଟ ୨୦୯
ସାହିଂ ଓ ଜାହ ମାରୁର ଏକ ଶିଖିରେ ଟ ୦୫୨
ଛିନ ଶିଖିରେ ଟ ୦ ୫୮ ଓ ୨ ଶିଖିରେ ଟ ୧
୫ ଡଳକର ଟ ୬

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଓ ପକ୍ଷାଦି ପଠାଇବାର ଏହମାତ୍ର ଠିକଣା ।

Manager
Spermatic Depot
No. 22 Baranasi
Ghose's street
Calcutta.

ମାନେକ
ଶାରମାଟିନ ହୁଗୋ
ଜ ୨୨ ମଳ କାହେବା
ବୋଲି ଶ୍ରୀ ପ
ନିରିନା

(ପ୍ରକାଶକ)

କବିଗଳ ଶ୍ରୀ ବେଦାରଚାଥ ବିଶାରଦଙ୍କର
ଅସୁଖେଦୋକ୍ତ ତବସାଲୟ ।
୯୩ । ୨ କଂ ଦରଘୋଷସ୍ଥାନ, ସମିକ୍ଷା,
ବିଜ୍ଞାନ ।

ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ପଦୀୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜୀବଶକ୍ତି
ଚିଲ୍, ଦୃଢ଼, ମୁଳକାଣ୍ଡ ବା କମ୍ପ୍ସ୍ୟୁଟର, ଏବଂ ସମ୍ପଦୀୟ
ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ ଡାଇରିକ୍ଟ ଧାର୍ତ୍ତ ଦକ୍ଷାତି (ଦର୍ଶକ)
ମିଳେ, ବିଦେଶସ୍ଥ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପାତ୍ରାର ଅବସ୍ଥା
କଣାଇ ଲେଖିଲେ ବିବରଣୀ ଲେଖି ଯଠାଯାଏ।

ଯୋଗିଷ୍ଠ ବିଜ୍ଞା ।

(ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯୋଗଜୀବୀ ସିଦ୍ଧନ୍ତୋଷକ)
ଏହି ଯୋଗପ୍ରମୁଦ୍ର ସ୍ଵପ୍ନି ଜୀବଧାରୀ ମାନବ
ଦେହର କ୍ଷେତ୍ର ପରିଷାର ତୋର ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ଶୀତା ଅବେଳୀ ହୁଏ । କବିମଙ୍କ ଏହି ଜୀବର
ମାତ୍ରର ହୃଦୟରେ ଯେଇସମ୍ବନ୍ଧ ଅବେଳୀ କରିବା
କିମ୍ପକେ ଏହି ମନୋଷଖ ଅତ୍ର ନାହିଁ
ଏହୁତି ହୋଷରେ ଯେଉଁମାନବର ହୋଷ
ପରିଷାର ହୁଏ ନାହିଁ, ଅତାର ପରେ ଅମ୍ବ-
ଶର୍ଷତ୍ଵାର (ଅନନ୍ତବାହିତ) ଛଠେ, ନାୟକର୍ତ୍ତବୀ
ହୋଇ ଫେର ପୂର୍ବେ ଏହି କଷା କରିବୁଣ୍ଡେ ହୁଏ
ନାହିଁ ସେମନ୍ତର ପଞ୍ଚରେ ଏହି ଜୀବଧ ଅବ୍ୟାର୍ଥ,
ଏହିଦିଲ୍ଲୟ ଅର୍ଦ୍ଧବେଳେ, କରିବର, କରିବନ୍ତୁ
ନାହିଁ, ଶୋଧ, ସକଳପ୍ରତାର କୁଳ, ଶିଖେ
ବର, ପାପଦୋତ, ଲାଭରେ ଜନାଇବା ରହି,
ଶ୍ରୀ, ସମ୍ପଦାଶ, ଧାରୁର ଚରଳତା, ସବୁଷକୁ-
ନାହିଁ, ବିଦ୍ୟୁତ, ମେଦିନେର, ସପ୍ରତିବୁଣ୍ଡନ,
ନୁ ବିନ୍ଦୁ ହୃଦୟାକ ଓ କାଳୀରା କାଶେଷ
ଦେଖାଇ ହୁଏ । ବାରଦେବତା, ବିଶ୍ୱାସ,
ପ୍ରତିବାଦର ଦୀବା, ସବୁଷକୁର ବାସନେନର
ଦୌଷିଧ । ଧାରେବମାନକର ବଜୋଡ଼ୋପ
ଧକହେବନ, ଶୁଣୁ, ଘେର ଓ ରକ୍ତପ୍ରତର
ବି ମୂର୍ଖଦ ବିବଧପୋତାର ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ହୁଏ
ବି ଶଶରର ଲବନୀ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।
ନାହିଁ ସେବନ୍ତିକ୍ୟ କର ସମ୍ମ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆପନା
କି ଜୀବଧର ପ୍ରତିକାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀ ଦେଖିବାପ୍ରୟୁସ୍ତ ଏହି ଶିଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଅନ୍ୟକୁ
୧୦୦ ଦେଖିବାପ୍ରୟୁସ୍ତ ଏହି ଶିଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଏହିଶବ୍ଦୀ
ପଞ୍ଚବିକୁ ଅତିରିକ୍ତ ଏହିଅଳ୍ପ ଏହି ଡାକମୟାଲ ଗୁଡ଼
ଅଣ୍ଣା । ଉଠିଯୁ ବ୍ୟାଙ୍ଗାପଥ ସବୁ ଜୀବିଷ ପଠାଯାଏ

ବିଜ୍ଞାପନ

ଆମେ ଗୁଣବିହୀନ ! ପ୍ରକାଶ ଫଳପ୍ରଦ !!

ତାକୁର ମେଳର ସାହେବଙ୍କର ଅବସର-ସେହି

“କରେବୁଟୀ ସାଲିବା”
କୁହିର ନବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଅଭି ଅନୁସାରେ
ବେଳିପୁଣ୍ୟ କର ।

ବହୁ ପରାମର୍ଶିତ ! ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶିତ ! ! !
ଆଦି ଓ ଅବଧିନ ।

ଅଛି ତାହାରକୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଶୁଣବିଷ୍ଟୁ ଦେଖି
କା ଦିଲାଗ ସଲବା ପ୍ରଭକ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ
ଜୀବନ ସେବନ କରିବାକୁ ଦେବ କାହିଁ । ଅଛି
ତାହାରକୁ ରୋଗ ସନ୍ଧା ତେବେ ଦରିନାକୁ
ଦେବ ମାହି । ଯେହେ—

ପଲେବଟୋ ସାହୁ :— ନିଜ ଶୁଣରେ
ଚକ୍ରା ଛନ୍ଦର ସଂଖୋତ ପ୍ରାଚୀ ଅଧିକାର
କରିଥିଲା ।

ଭାବେକଟୋ ସାଲବା ।—ପ୍ରଥ୍ୟେ ସେବୁଧ
ଦଳାର' ହିଁ ବନ୍ଦୀ ଦେଇଅଛି ଦେଖ ମହେ-
ଶ୍ରୀ ଥେହପର ଗଣ' ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ସୁଖାବିଧି
ମୁହଁ ଉଚ୍ଚତି

ମନେରହିମାଳସାଃ—ନବେରାଦିକ ଉପା-
ୟୁକ୍ତେ, ଦେଖନିତ ମେଘଶରେ ରୈତୁଥିବ-
ନ୍ତ୍ରୀ ସମୋମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାକୁ ଏହାର
ନୁହ ଜିରଥ ରିତୁଥ ଭେଗରେ ସବୁ ଶବ୍ଦର
ଶାରିତ ବୋଲିପତେ ଏହି ତାତାର ଥିବେଇଣ-
ଗାଇଛା ଯାହିଁ କୁଞ୍ଚିତ ପରେ ସେମର ପ୍ରବ-
ରଗା ଏହି ଦମତ ବିଜନିବ ଏହି ୨୫ ମାତ୍ର
ମନକ ମାତ୍ରେ ବେଳୋପଥମ ମୁକ୍ତଦତ୍ତ ଅନୁଭବ
ପୂର୍ଣ୍ଣାଧ, ଧର୍ମ ଶାଶ ସପ୍ତାଦ ମଧ୍ୟରେ ବେଳର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହକ କହି ନବୀ ସପ୍ତା, ନକ
ସପ୍ତାକ ୬ ମତ କଳେବିକ ପ୍ରାପ୍ତ କବିନିବାଧ,
ସୌବିଜ ଜାକୋତି ବଳ ସର୍ବୀ ପୁରୀ
ପରାଧିବେ ।

ଲକ୍ଷେତ୍ରୋ ସାହସା :— ବ୍ୟକ୍ତିର କ୍ରୀତି
ଅବ୍ୟମ୍ବମେୟଙ୍କ ବନ୍ଦବୁଳେ ପ୍ରକଳିତ ଓ ବିଜ୍ଞାପିତ
ପରିଚ୍ୟା ଏବଂ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ପାଇଲୁ ।

ପ୍ରକାର ସାଲବା, ସବଳ ପ୍ରକାର ଜୀବଧର୍ମ କୁଦିନ
ଓ ଅସ୍ତ୍ରାଗୀ ଶୁଣିବିଷ୍ଣୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବେଗକୁ ତାଙ୍କେ
ଭବେ ଦିବ—

ଲକେବଟ୍ଟେ ସାଇଥା ।—ଦେହୁରକ ଶକ୍ତି
କମରୁ ଗେଇ ସମ୍ମିଳିତ ଅଭେଗ୍ୟ କରିବିବ
ଦାପି ସୁନ୍ଦରମଣ କରେ ଗାହିଁ । ମହି ଧର୍ମା
କୁଣ୍ଡା ଦର୍ଶକ ପଳେ ଏହା ପ୍ରତିପଦ ହୋଇ-
ଛି । ସଜି ଏହି ପ୍ରାଣୀ ଅଭେଗ୍ୟକାରୀଙ୍କ କୁଣ୍ଡ
କାରୁହିଁ ଏହି ଅଭେଗ୍ୟ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବଳରେ ଏପରି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଣ
କାର କଣ୍ଠରୁ ହେଉଠାରୁ ଥରେ ଜୀବନ
ରତ୍ନ ଦେଇଅଛି ସେଠା ଅଧିକାରୀମାତ୍ରେ
ଯଳେବଟ୍ଟେ ସାଇଥାର ॥ ପଞ୍ଚପାଞ୍ଚ ହୋଇ
ରମାର ତନକ; ଜୀବନ ପଠାଇବାକୁ ପଢି
ଅଶ୍ଵରୁ । ବତ୍ର ଦାଖିବାଲାରେ ଡିନ୍‌
ରୁ ବେଗିରୁ ଏହି ସାଇଥା ବ୍ୟବସ୍ଥା କର
ଉଥର । ଅସ୍ତ୍ରୀ, ନରବୈଷ, ଅମେରିକା,
ଫ୍ରାନ୍ସିଆ ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷି
କହାର ଦର୍ଶକରୁ । ସରତର କୁଣ୍ଡାରବାସୀ
କଠିବାର କୁଣ୍ଡାରବାସୀ
କାଳ ଅଚରର ସହିତ ପରିଶ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ଲେଲୁଟ୍ଟେ ସାଇଥା ସନ୍ଦର୍ଭ ସେପରି କୁଣ୍ଡାର
ଅସ୍ତ୍ରକରମାରୁ ଶୁଦ୍ଧଗରରେ— ଶୁଦ୍ଧମୁଦ୍ରାର୍ଦ୍ଵରେ
ପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା ॥ ॥ ବାସୁଦେବ ଏବୁପ
ଜଳା ଏବୁପ ଅଭେଗ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଏବୁପ
ନୀତିକଳା ଜୀବନ ଏଗାଥାରେ ଏବେ ଅନ୍ତର
ଅନ୍ତର ଉଦ୍ଘପନେ ସମ୍ମ ହୋଇ ଗାହିଁ ।

ରାଜେନ୍ଦ୍ରୋ ସାହସା ।— ଦୁରିତରୁ ଶୋଧି
କରିବାକୁ, ଦୂରିତ ରକ୍ତବିହା ସ୍ଵପ୍ନ କରିବାକୁ
କାର, ପଞ୍ଚାବାର, କଟକାର, ଅଧ୍ୟମର ପୁଲିବା
ବୁଝେଇ ହୋଇ ପୁଲ ଉଠିବା, କୁଣ୍ଡାଖଣ, କରି
କରି ଓ ପାରି ଥା, କାଳ ଓ ହାରର ଥା
ଦେବତରେ ଏ ଦସ୍ତ ଓ ପଦ କରିବେ ପାଞ୍ଚ
ରାତିର-ସାଦା ବା କଳା ତିର, ଧବଳ ବୁଝ-
ବରର ପ୍ରାମ୍ଲମକଷ୍ଟ ରତ୍ନାଦ ରକ୍ତବସନ୍ତିଷ୍ଟ
ପ୍ରପାର ପାତା ଓ ଉପର୍ଗ ଏବଂ କହିର
କୁହାସୁକ ସଦଗାତ ସୁରି ପାପ ଓ କରିବି
ଏଇ ଜଳ କାଣ କରିବାକୁ ଏହାପରି ପ୍ରାୟ
ଯେତେ ଏହି କାମ କରିବାକୁ

ଲକ୍ଷେତ୍ରେ ପାଇଲା ।—ତେଣୁ ଶୁଭ ମାତ୍ର
ରିମାରୁ ଶୁଭମାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥେବସ୍ଥେ କରିଦାରୁ—
ଏହାପ୍ରମାଣେ ପରମାର୍ଥ ଦୂରି ଉଚ୍ଚବାବୁ—
ଏହାରେ ମନର ଜାଗାରିବାରୁ,— ବଧା
ବିଜୟସ୍ଥ ଶୁଭବିଧ୍ୟ— ଅର୍ଥାତ୍—ମେହ, ପ୍ରମେହ,
କମେହ, ଖରୁ ବୌବଳୀ, କହୁ ମୁହ, କାରମାର
ଫୁଲ ବା ଥଳ ପ୍ରପ୍ରାବ ଦେବା, ନେତ୍ରବାତ,
କାବ ଜଳିବା, ଲୁଗାରେ ଦାଗ ପଡ଼ିବା, ଦୁଇ-
ଜଳରୁ ଶୁଭ ମା ପଢ଼-ଚାନ୍ଦ ପଢ଼ିବା, ସୁଶ୍ରୋଦେଶ,

